ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

«Καθαρός διάδρομος» με τα «σκουπίδια» κάτω από το χαλί
ΣΕΛΙΔΑ 16

Ιλαροτραγωδία εκλογομαγειρικής
ΣΕΛΙΔΑ 3

Γνήσιο το ναζιστικό καταστατικό της ΧΑ
ΣΕΛΙΔΑ 8

Απελάσεις ρώσων διπλωματών
Στις συμπληγάδες του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού
ΣΕΛΙΔΑ 9

Ισόβια στην Πόλα Ρούπα για έκρηξη!
Συμβόλαια εξόντωσης αγωνιστών
ΣΕΛΙΔΑ 11

Μελέτη ΙΟΒΕ
Υποταγή της εκπαίδευσης στην αγορά
ΣΕΛΙΔΑ 10

Σφίγγει ο σιωνιστικός αποκλεισμός της Γάζας
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 22ος χρόνος - αρ. φύλλου 970 - 14 Ιούλη 2018 | www.eksegersi.gr

«Καθαρός διάδρομος» για το χρηματιστικό κεφάλαιο, θηλιά για τον ελληνικό λαό

Scripta...Verba...

Παρακολούθησα τις τελευταίες ημέρες τις συνεντεύξεις του κ. Καμμένου και διαπίστωσα ότι υπήρχαν πάρα πολλές εκδοχές για το τι πρόκειται να πράξει ο ίδιος, όταν αυτή η Συμφωνία θα έρθει προς κύρωση στη Βουλή.

Πάνος Σκουρλέτης

Τον λέει «αλαλούμια» τον πρόεδρο Πάνο ή είναι ιδέα μας;

Το «κοστούμι» που έραψε ο κ. Τσίπρας στο εμπορορραφείο της τρόικας δεν είναι κατάλληλο για να κερδίσει η Ελλάδα τις εντυπώσεις και κυρίως τη μάχη στις ανοικτές αγορές. Μπορεί το Βερολίνο να έδωσε την «έμμεση αναγνώριση» ότι ο πρωθυπουργός δεν μπορεί να πάει σε εκλογές έχοντας λίγο καιρό πριν (ξανα)μειώσει τις συντάξεις, και να δέχτηκε ότι μια τεχνική παράταση «δεν είναι μεγάλο θέμα», στην Αθήνα ωστόσο η κατάσταση καθίσταται εκρηκτική.

Μπάμπης Παπαδημητρίου

Αμα βλέπεις τον Μπάμπη να νταλκαδιάζει, σημαίνει πως ο Κούλης δεν πάει τόσο καλά όσο λένε τα στημένα γκάλοπ.

Στην Ουγγαρία 8.000 ένοπλοι φυλάσσουν καθημερινά τα σύνορα, από τα οποία αν περνούσαν οι μετανάστες, θα έφταναν στη Γερμανία. Εάν δεν τα φύλασσαν, θα έφταναν καθημερινά τέσσερις-πέντε χιλιάδες μετανάστες στη Γερμανία. Σας προστατεύουμε και αυτό είναι αλληλεγγύη.

Βίκτορ Ορμπαν

Με τίνων πλάτες τολμά και αυθαδιάζει μπροστά στη «σιδηρά καγκελάριο» ο ούγγρος ακροδεξιός;

Η ελληνική οικονομία θεωρήθηκε κάποτε ως μια απελπιστική υπόθεση από πολλούς, αν όχι από τους περισσότερους αναλυτές. Σήμερα, δεν γνωρίζω κανέναν σοβαρό άνθρωπο, ο οποίος δεν αναγνωρίζει ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε καλό δρόμο.

Ούντο Μπούλμαν

Ο επικεφαλής της ευρωομάδας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών ρίχνει αλάτι στις ανοιχτές πληγές της Φώφης.

Οι πολιτικοί έρχονται και παρέρχονται, αλλά τα προβλήματα που προκάλεσαν στους πολίτες μένουν. Μπορώ μονάχα να λυπηθώ επειδή η ιδέα του Brexit δεν «παρήλθε» μαζί με τους Ντέιβιντ και Τζόνσον. Αλλά... ποιος ξέρει;

Ντόναλντ Τουσκ

Πού κατάντησε η Γηραιά Αλβιόνα! Να βγάζει γλώσσα και να την ειρωνεύεται ένας δοτός πρόεδρος της ΕΕ, ένας -επί της ουσίας- γραφειοκράτης των Βρυξελλών! Ο οποίος μάλιστα είναι και βρετανοτραφής...

ΡΙΠΕΣ

◆ Πού πα', ρε έρ'με Κούλη; ◆ Χτυπιέσαι εσύ από το βήμα της Βουλής, ντρρριν το τηλέφωνο του αλλουνού ◆ Ο αντιπρόεδρος Πενς στην άλλη άκρη της γραμμής ◆ Να μοιράζει συγχαρητήρια ◆ Δε σε παίρνει να το παίξεις και αντιιμπεριαλιστής ◆ Μια ζωή στην ξενοδουλεία η οικογένεια ◆ Γαλουχημένος από την κούνια με τα... νάματά της ◆ Ν' ακούς Αμερικανό ή Γερμανό και να βαράς προσοχή ◆ Αυθόρμητα, αντανακλαστικά, σαν σκυλάκι του Παβλόφ ◆ Την ξέσκισαν τη Μέρκελ οι σοσιαλδημοκράτες του SPD ◆ Της έβαλαν κάτι όρους... ◆ Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών δε θα ονομάζονται «transit centers» ◆ Θα ονομάζονται «tranfer centers»! ◆ Μιλάμε για επαναστατική αλλαγή ◆ Α, ρε Μπαρουφάκη, σχολή ίδρυσες με τη «δημιουργική ασάφεια» ◆ Καταλάβατε τώρα γιατί ο Τσίπρας υπερασπίστηκε στη Βουλή το ψευτο-δημοψήφισμα; ◆ Είχε βαλαντώσει στο κλάμα από το πρωί η άλλη ◆ Δυο καθαρίστριες δεν προλάβαιναν με τις μάπες ◆ Με τι μούτρα θα γύριζε στο σπίτι το βράδυ, αν δεν έλεγε κάτι στη Βουλή; ◆ Μια μέρα μετά, βαλαντώσαμε εμείς στο κλάμα ◆ Τέτοια συγκίνηση είχαμε να αισθανθούμε από τότε που ο Αντρέας έδιωξε τις βάσεις ◆ (Τι γελάτε, ρε;) ◆ «Ολοι κατανοούμε ότι βγαίνοντας από τα μνημόνια αποκτούμε μεγαλύτερους βαθμούς ελευθερίας, σε σχέση με την περίοδο της σκληρής επιτροπείας» ◆ Δήλωσε η Θοδώρα η Μεγαλοοικονόμου ◆ Γραπτή ήταν η δήλωση, φυσικά ◆ Στα προφορικά η Θοδώρα έχει ένα προβληματάκι ◆ «Μην αμφιβάλλετε την κυβέρνηση» και τέτοια ◆ «Είμαστε εδώ και είμαστε μαζί» είναι το σύνθημα της Φώφης προς τους κιναλιστές ◆ Αυτοί μπορεί να είναι μαζί, για τους ψηφοφόρους δεν ξέρουμε ◆ Την ανάγκη κατασκευής μιας δημοσκόπησης που να δείχνει ότι «κλείνει η ψαλίδα ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ» την αντιλαμβανόμαστε πλήρως ◆ Οι δημοσκοπήσεις, ιδιαίτερα περιόδων σαν τη σημερινή, δεν αποτυπώνουν το κλίμα ◆ Φτιάχνουν κλίμα ◆ Εκείνο που δεν αντιλαμβανόμαστε είναι γιατί στο «φτιάξιμο» δεν περιελήφθη και ο «έντιμος» κυβερνητικός εταίρος ◆ Μόλις 1,1% στους ΑΝΕΛ του Καμμένου; ◆ Αυτό είναι αδελφική μαχαιριά ◆ Που υποψιαζόμαστε ότι ο πρόεδρος Πάνος δε θ' αφήσει αναπάντητη ◆ Είναι γνωστή, άλλωστε, η... λατρεία του για τους δημοσκόπους ◆ Αναμένουμε λοιπόν ◆ Ο Τραμπ ζήτησε από το Twitter να σβήσει τους λογαριασμούς των New York Times, της Washington Post και της Amazon! ◆ Δεν παίζεται το άτομο ◆ Ανίσχυρη χαρακτήρισε την υπογραφή του πρωθυπουργού Τσίπρα ο υφυπουργός Μαυραγάνης ◆ Και εξακολουθεί να παραμένει στη θέση του ◆ Πού είναι το παράξενο; ◆ Οταν παραμένει ο αρχηγός Καμμένος, θα εκδιωχτεί ο υφυπουργίσκος Μαυραγάνης; ◆ Θα έπρεπε να το περιμένουμε και αυτό ◆ Οι γερμανοί ακροδεξιοί απέδωσαν τον «ντροπιαστικό» αποκλεισμό της Nationalmannschaft στο Μουντιάλ στη... μειωμένη εθνική συνείδηση των γόνων μεταναστών που συμμετέχουν στην ομάδα! ◆ Ο φασισμός δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τον ανορθολογισμό και τη μεταφυσική ◆ Τη μια μέρα ο Τσακαλώτος έστησε τους συνδικαλιστές της ΑΔΕΔΥ, στους οποίους ο ίδιος είχε κλείσει ραντεβού ◆ Την άλλη μέρα επανήλθαν περισσότεροι ◆ Κι επειδή απειλούσαν με «ντου» στο υπουργείο ◆ Στάλθηκαν τα ΜΑΤ να τους «βάλουν μυαλό» ◆ Πάγια διαδικασία, ανεξαρτήτως κυβέρνησης ◆

επί του πεστηρίου

Ενας εφέτης διέταξε την αποφυλάκιση του πρώην προέδρου της Βραζιλίας, Λούλα. Ο δικαστής που προήδρευε στη δίκη του δήλωσε πως ο εφέτης δεν είχε τέτοια δικαιοδοσία. Κι άρχισε νέο γαϊτανάκι: μέσα ή έξω από τη φυλακή ο Λούλα; Οποιο κι αν θα είναι το αποτέλεσμα, σημασία έχει μόνο για τον ίδιο τον Λούλα. Για μας, άλλο είναι το σημαντικό. Τους κομμουνιστές και τους αριστερούς τους φυλάκιζαν για επαναστατική δράση. Τον Λούλα τον φυλάκισαν για διαφθορά! Γιατί έπαιρνε μίζες, ως επικεφαλής ενός ολόκληρου κυκλώματος. Ο tempora o mores...

Δεν είναι ξεφτίλα για τον σλαβομακεδονικό λαό να γυρίζει ο Ζάεφ με την πρόσκληση του ΝΑΤΟ στο τσεπάκι και να φιλοδοξεί ότι μ' αυτή μπορεί να κερδίσει το δημοψήφισμα; Από τη μια οι εκπρόσωποι της ξενοδουλείας, από την άλλη οι εκπρόσωποι ενός χυδαίου εθνικισμού, εξίσου ξενόδουλοι κι αυτοί. Και στη μέση ένας λαός που έχει χάσει τ' αυγά και τα πασχάλια.

Αμα είσαι καραμανλικός, είσαι καραμανλικός. Δείτε όχι μόνο την αγάπη, αλλά και το σεβασμό που επιδεικνύει ο πρόεδρος Πάκης μπροστά στον έφηβο γιο του Κώστα Καραμανλή, που πήγε μαζί με τη μάνα του στο Ηρώδειο, όπου μαζεύτηκε όλη η μπουρζουαζία για ν' ακούσει τη Μούσχουρη και να χειροκροτήσει τη... φιλάνθρωπο Βαρδινογιάννα. Ο δάμαλος, φυσικά, δεν ήταν εκεί. Πρώτο, βαριέται αφόρητα τέτοιες εκδηλώσεις και δεύτερο, είναι μέρες Μουντιάλ και προτίμησε να δει κάποιον αγώνα σε επανάληψη. Ή έστω να βγάλει μερικές πίστες στο αγαπημένο του pro.

Ο Ψινάκης διοργανώνει πάρτι στο Nammos της Μυκόνου και καλεί τους καλεσμένους του, που «τους περιμένει τρελά», «να τα σπάσουμε μαζί αλά ελληνικά». Ουδεμία έκπληξη, βέβαια. Αυτή τη «δουλειά» κάνει ο εν λόγω τύπος, τυπικός εκπρόσωπος της σκουπιδομπουρζουαζίας, εδώ και χρόνια. Το αναφέρουμε επειδή θυμηθήκαμε τις φωτογραφίες που έβγαζε μαζί του συχνά-πυκνά η Δούρου, τον πρώτο καιρό της θητείας τους. Φωτογραφίες που πλέον έχουν κοπεί με το μαχαίρι. Προφανώς, το επιτελείο είδε ότι δεν τη βολεύουν προπαγανδιστικά. Γιατί αυτό είναι το μόνο που ενδιαφέρει τη Δούρου, η οποία πότε φωτογραφιζόταν αγκαλιά με τον Ψινάκη και πότε ντυνόταν θεούσα και πήγαινε να μοιρολογήσει στη Μάνδρα.

«Μειώστε τις τιμές του πετρελαίου τώρα», έγραψε στο Twitter ο Τραμπ, απευθυνόμενος στον ΟΠΕΚ. «Τα tweets σας έχουν αυξήσει τις τιμές τουλάχιστον κατά 10 δολάρια. Σας παρακαλώ, σταματήστε αυτή την πρακτική», απάντησε ο διοικητής του ΟΠΕΚ Χουσεΐν Καζεμπούρ Αρντεμπιλί. Ο οποίος τυχαίνει να είναι Ιρανός. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, γιατί προσπαθεί να φορτώσει στα «τιτιβίσματα» του Τραμπ τις αυξήσεις των τιμών του πετρελαίου (καμιά σχέση με τα tweets, φυσικά).

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το σχέδιό μας είναι σαφές, να λάβουμε τις απαραίτητες πρωτοβουλίες ώστε να ενισχυθεί περαιτέρω η αναπτυξιακή δυναμική της ελλ. οικονομίας, να προστατεύσουμε τον κόσμο της εργασίας. Να αυξηθούν οι μισθοί, να μην μείνει κανένας συμπολίτης μας ποτέ ξανά μόνος του απέναντι στην κρίση

Αλέξης Τσίπρας (Twitter)

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

14/7: Γαλλία: Ημέρα επανάστασης, Ιράκ: Ημέρα δημοκρατίας (1958), Κιριμπάτι: Ημέρα ανεξαρτησίας 14/7/1971: Βόμβα στην αίθουσα διαλέξεων Ελληνοαμερικανικής Ενωσης (ΛΕΑ) 14/7/1977: Βόμβες σε δύο υποκαταστήματα «American Express», «Πι-Εξ» και σε αυτοκίνητο βορειοαμερικανού (ΕΛΑ) 14/7/1992: Ρουκέτα κατά υπουργού Οικονομικών Γιάννη Παλαιοκρασσά, νεκρός ο Θάνος Αξαρλιάν (17Ν) 15/7/1901: Απεργία 74.000 χαλυβουργών (Πίτσμπουργκ) 15/7/1935: Συμπλοκές βασιλοφρόνων-δημοκρατικών (Πάτρα), πολλοί τραυματίες **15/7/1965: Ιουλιανά** 15/7/1970: Καταδίκες δώδεκα στελεχών ΚΚΕ, Θεολόγου Ψαραδέλη και άλλων αγωνιστών ΔΕΑ και ΠΑΜ **15/7/1974: Πραξικόπημα στην Κύπρο** 16/7/1945: Πρώτη έκρηξη ατομικής βόμβας (ΗΠΑ) **16/7/1946: Δύο πρώτες εκτελέσεις εμφυλίου στο Επτάπύργιο (Θεσσαλονίκη)** 16/7/1972: Συλλαμβάνονται εννιά Ελληνες και τέσσερις Γερμανοί για συμμετοχή στο «Κίνημα 20ής Οκτώβρη» 16/7/1991: Απόπειρα κατά τούρκου επιτετραμμένου Ντενίς Μπουλούκμπασι (17Ν) 16/7/1991: Τέσσερις βόμβες σε γραφεία ασφαλιστικών εταιρειών (ΕΛΑ-1η Μάη) 16/7/2002: Σύλληψη Χριστόδουλου, Βασίλη Ξηρού, Διονύση Γεωργιάδη (17Ν) 17/7: Ημέρα διεθνούς δικαιοσύνης 17/7/1936: Επανάσταση Μαρόκου κατά Ισπανίας, εξέγερση Καταλωνίας, πραξικόπημα Franco, έναρξη ισπανικού εμφύλιου **17/7/1955: 21 υπόδικοι και έξι κατάδικοι –στελέχη ΚΚΕ– απέδρασαν από φυλακές Βούρλων Πειραιά ανοίγοντας σήραγγα 17,5 μέτρων** 17/7/2002: Σύλληψη Αλέξανδρου Γιωτόπουλου (17Ν) 17/7/2009: Βομβιστική επίθεση στο σπίτι τέως υφυπουργού Παναγιώτη Χηνοφώτη («Συνωμοσία Πυρήνων Φωτιάς, Φράξια Μηδενιστών») 18/7: Ημέρα Nelson Mandela, Ισπανία: Ημέρα εργασίας 18/7/1918: Γέννηση Νέλσον Μαντέλα 18/7/2002: Σύλληψη Βασίλη Τζωρτζάτου, Θεολόγου Ψαραδέλλη (17Ν) 19/7: Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας 19/7/1969: Αυτοσχέδιοι μηχανισμοί δίπλα στο μηχανοστάσιο «Ηχος και Φώς» (ΔΑ) 19/7/1969: Βόμβα στο Καλαμάκι (ΚΕΑ) 20/7: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), ΗΠΑ: Ημέρα Σελήνης (1969) **20/7/1974: Τουρκική εισβολή στην Κύπρο 20/7/2001: Δολοφονία Κάρλο Τζουλιάνι (Γένοβα), 150 τραυματίες, οι εβδομήντα αστυνομικοί** 20/7/2002: Σύλληψη Ηρακλή Κωστάρη, Κώστα Καρατσώλη (17Ν).

Ιλαροτραγωδία εκλογομαγειρικής

Η κοινοβουλευτική διαδικασία για την ψήφιση του «Κλεισθένη-1» ξεκίνησε με Κατσίκη, συνεχίστηκε με Πάνο Καμμένο και ολοκληρώνεται με μακιαβελικού τύπου εκλογομαγειρική. Σε όλες τις φάσεις της, πάντως, παραμένει μια ιλαροτραγωδία, μια όπερα μπούφα με φάλτσους τραγουδιστές. Πέρα από τα κωμικά της στοιχεία, όμως, οφείλει κανείς να δει τον αποκρουστικό χαρακτήρα των διαχειριστών της αστικής πολιτικής, που μετέρχονται όλων των μέσων για να εξυπηρετήσουν τα ιδιοτελή κομματικά τους συμφέροντα, αντιμετωπίζοντας το λαό σαν όχλο, σαν μια άλογη μάζα που άγεται και φέρεται ανάλογα με τα τερτίπια των αστικών κομμάτων και την αποτελεσματικότητα των παγίδων εξαπάτησης που αυτά στήνουν.

Ο Κατσίκης ήταν ο πρώτος που «έδωσε είδηση», δηλώνοντας αντίθετος και με τις διατάξεις για την καθιέρωση της απλής αναλογικής στις τοπικές εκλογές και με την τροπολογία για την κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών. Στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής δεν είπε τι θα κάνει στο τέλος, όμως εκτός Βουλής δήλωσε ότι ναι μεν θα ψηφίσει υπέρ επί της αρχής του νομοσχεδίου, όμως θα καταψηφίσει τα συγκεκριμένα άρθρα, καθώς διαφωνεί κάθετα. Οπως αντιλαμβάνεστε, σε περίπτωση ονομαστικής ψηφοφορίας, η συγκυβέρνηση θα έμενε με 151 ψήφους, τις οποίες -ειρήσθω εν παρόδω- εξασφαλίζει χάρη στην τιτάνια παρουσία της Θοδώρας της Μεγαλοοικονόμου.

Η σκυτάλη πέρασε στον πρόεδρο του Κατσίκη, Πάνο, ο οποίος βρήκε ευκαιρία... νομιμοποίησής του από τον Πατούλη. Εκεί που ο Κούλης και η παρέα του δεν του μιλάνε, αυτός βρήκε την ευκαιρία να συναντηθεί με τον Πατούλη και να εκφράσει παρουσία του τις ενστάσεις του για την κατάργηση του ορίου του 3% για την εκλογή συμβούλων από ένα δημοτικό ή περιφερειακό συνδυασμό. Οπως είπε, θα επιδιώξει να γίνει αποδεκτό από τον αρμόδιο υπουργό το πλαφόν του 3%. Ο οποίος υπουργός είχε ξεκαθαρίσει ότι αυτό δεν αλλάζει, γιατί είναι απόφαση συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ, επικυρωμένη από πρόσφατη απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής και της Πολιτικής Γραμματείας του κόμματος. Ομως ο πρόεδρος Πάνος είχε κάνει την «εμφανισάρα» του: και τον Κούλη «πίκαρε» με τη συνάντηση με Πατούλη, και στον Σκουρλέτη «την έσπασε». Γιατί στον Σκουρλέτη; Γιατί ο Σκουρλέτης είναι από τους συριζαίους που εδώ και καιρό δε χάνουν ευκαιρία να τον «κράζουν» δημόσια.

Το επόμενο θέμα ήταν το σπάσιμο, όχι όλων των μεγάλων περιφερειών, αλλά δύο απ' αυτές, της Β' Αθήνας και της Αττικής, που θα μπορούσε να ισχύσει από τις επόμενες βουλευτικές εκλογές, αν υπερψηφιστεί με 200 ψήφους. Ο Περισσός τάχθηκε κατά, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι υπέρ, επομένως χωρίς τη ΝΔ δε μαζεύονται 200 ψήφοι. Η ΝΔ τάχθηκε υπέρ, αλλά συνέδεσε το θέμα με την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού. Κάποια στιγμή άφησε να εννοηθεί ότι δεν επιμένει στο «πακέτο» και ότι θα υπερψηφίσει το σπάσιμο, αλλά στο κλείσιμο των εργασιών της αρμόδιας Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, ο Βορίδης επανήλθε στην αρχική θέση, αφήνοντας ανοιχτό το θέμα και δηλώνοντας ότι η θέση της ΝΔ θα ξεκαθαριστεί στην Ολομέλεια, από τον πρόεδρό της. Την Πέμπτη το πρωί έγινε σύσκεψη του Μητσοτάκη με τους «γαλάζιους» βουλευτές των δύο περιφερειών και όπως διέρρευσε η ΝΔ, τους είπε ότι το κόμμα θα υπερψηφίσει την τροπολογία για την κατάτμηση, χωρίς να επιμείνει στο «πακέτο» με την ψήφο των κατοίκων εξωτερικού, γιατί η κατάτμηση αποτελεί και προσωπική πρόταση του προέδρου της ΝΔ πολύ πριν έρθει στη Βουλή ο «Κλεισθένης». Ετσι, οι δύο περιφέρειες θα σπάσουν από τις επόμενες κιόλας εκλογές.

Ολ' αυτά, όμως, ξεχάστηκαν, όταν τις νυχτερινές ώρες της Τρίτης, δεκαέξι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (της προεδρικής «τάσης») κατέθεσαν τροπολογία, σύμφωνα με την οποία οι τοπικές εκλογές από τον Οκτώβρη του 2019, που τις τοποθετούσε το νομοσχέδιο Σκουρλέτη, μεταφέρονται τον Μάη του 2019, μαζί με τις ευρωεκλογές. Είχε και μπόλικο σουρεαλισμό η «βουλευτική» τροπολογία. Στην πρώτη, τη νυχτερινή βερσιόν, τοποθετούσαν τον πρώτο γύρο των τοπικών εκλογών μια βδομάδα πριν από τις ευρωεκλογές, οι οποίες θα συνέπιπταν με το δεύτερο γύρο των τοπικών. Το άλλο πρωί κατέθεσαν... τροπολογία της τροπολογίας: ο πρώτος γύρος των τοπικών μαζί με τις ευρωεκλογές και ο δεύτερος γύρος μετά!

Ο Σκουρλέτης, που εδώ και ένα εξάμηνο γυρίζει ραδιόφωνα, τηλεοράσεις και εφημερίδες και επιχειρηματολογεί επί του πόσο σημαντικό είναι οι τοπικές εκλογές να μη συμπέσουν με τις ευρωεκλογές, ώστε να μη θολώσει ο αυτόνομος χαρακτήρας τους και μπλα, μπλα, μπλα, ο Σκουρλέτης που ακόμα και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή επιστράτευε όση ρητορική διαθέτει για να πείσει ότι οι τοπικές εκλογές πρέπει να γίνουν ανεξάρτητα από τις ευρωεκλογές, για λόγους αναβάθμισης του κύρους τους, έκανε δεκτή τη «βουλευτική» τροπολογία, με τη φράση-ξεφτίλα: «Δεν ξέρω αν είναι δίκαιο αλλά γίνεται πράξη»!

Η εντολή δόθηκε από το Μαξίμου και ο Σκουρλέτης δέχτηκε το «φτύσιμο» με τη συνήθη αταραξία και χοντροπετσιά των αστών πολιτικών (το ότι τον πήρε στο ψιλό ακόμα και ο Πατούλης ουδόλως τον απασχόλησε). Και βέβαια, αυτά που ακούστηκαν, ότι δήθεν ήθελαν να προλάβουν να μην τους κάνει ο Πατούλης προσφυγή στο ΣτΕ για αντισυνταγματικότητα (επειδή, αν οι εκλογές πήγαιναν Οκτώβρη η θητεία των σημερινών αιρετών θα έπιανε τα πέντε χρόνια) είναι «πρόφαση εν αμαρτίαις». Ας τους έκανε προσφυγή κι ας έπαιρνε την ευθύνη το ΣτΕ. Στην πράξη το αποτέλεσμα θα ήταν το ίδιο, ενώ αυτοί θα απέφευγαν την ξεφτίλα.

Μια ματιά στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας Τσίπρα (και όχι βουλευτικής τροπολογίας) αρκεί για να καταλάβουμε ότι πρόκειται για μια στυγνή απόφαση πολιτικού καιροσκοπισμού, για την οποία δεν μπόρεσαν να βρουν μια δικαιολογία που να στέκει κάπως και αναγκάστηκαν να γράψουν: *«Λαμβάνοντας υπόψη το εύρος των προτεινόμενων αλλαγών και την ανάγκη αρμονικής υιοθέτησής τους και ομαλής μετάβασης στο προτεινόμενο σύγχρονο, δημοκρατικότερο και αναλογικότερο εκλογικό σύστημα για την ανάδειξη των δημοτικών και περιφερειακών αρχών, καθώς*

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Το όνειρο του βαλκανιάρχη των ιμπεριαλιστών

Εχουν να το λένε οι συριζαίοι: ο Τσίπρας πήρε πρόσκληση από τη Μέρκελ να συμμετάσχει στις εργασίες της Διαδικασίας του Βερολίνου, που έγιναν στο Λονδίνο μια μέρα πριν από τη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ. Η Διαδικασία του Βερολίνου είναι μια καθαρά γερμανική πρωτοβουλία που αφορά τη «σταθεροποίηση» των Δυτικών Βαλκανίων (Αλβανία, Βοσνία, Κόσοβο, Μακεδονία, Μαυροβούνιο και Σερβία). Από το 2015 η Γερμανία μάζευε τους ηγέτες αυτών των έξι χωρών και κανέναν άλλο. Φέτος, κάλεσε και τον Τσίπρα.

Η αιτία της πρόσκλησης είναι ευνόητη. Η συμφωνία των Πρεσπών είναι ακόμα νωπή και οι διαδικασίες κύρωσής της ανοιχτές. Κυρίως από τη μακεδονική πλευρά που πρέπει να κάνει και τα περισσότερα. Να περάσει από τη Βουλή τη συμφωνία (πράγμα που ήδη έγινε, παρά την άρνηση του προέδρου Ιβάνοφ να την υπογράψει), να κάνει δημοψήφισμα (αν το επιθυμεί) και μετά να πετύχει την απαιτούμενη αυξημένη πλειοψηφία στη Βουλή για να ολοκληρώσει τις προβλεπόμενες αλλαγές στο Σύνταγμα. Αν ο Ζάεφ τα καταφέρει όλ' αυτά, τότε η συμφωνία θα περάσει «αέρα» και από την ελληνική Βουλή. Επομένως, κατά τη διάρκεια των επόμενων μηνών θα πρέπει Τσίπρας και Ζάεφ να εμφανίζονται συνεχώς από κοινού στα διεθνή φόρουμ, για να ενισχύεται η διαδικασία κύρωσης της συμφωνίας στα διάφορα στάδιά της.

Υπάρχει, όμως, και το παλιό όνειρο της ελληνικής αστικής τάξης, να της αναγνωριστεί ρόλος βαλκανιάρχη των ιμπεριαλιστών. Ο Τσίπρας ποντάρει σ' αυτό και δεν παραλείπει να το τονίσει με κάθε ευκαιρία, δηλώνοντας ότι η Ελλάδα αναβαθμίζει τη θέση της σαν παράγοντας σταθερότητας σε μια ταραγμένη ευρύτερη περιοχή κτλ. κτλ. Αυτό του εξασφαλίζει, αν όχι ευνοϊκή μεταχείριση, τουλάχιστον ανοχή από την ελληνική αστική τάξη. Ειδικά αυτή που δραστηριοποιείται στη Βόρεια Ελλάδα. Φάνηκε αυτό και από τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βόρειας Ελλάδας, που ανέβαλε την ετήσια γενική του συνέλευση, προκειμένου να εξασφαλίσει τη συμμετοχή του Τσίπρα ως κεντρικού ομιλητή (γράψαμε σχετικά στο προηγούμενο φύλλο μας).

Ρόλος βαλκανιάρχη δε νομίζουμε ότι προβλέπεται είτε από το ΝΑΤΟ είτε από τη Γερμανία. Μπορούν να κάνουν απευθείας το «παιχνίδι» μ' αυτές τις χώρες. Δε χρειάζονται καν μεσάζοντα. Αυτό είχε φανεί και παλιότερα, στις διαδικασίες κατάτμησης της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας. Ο Γιωργάκης Παπανδρέου, ως υπουργός Εξωτερικών του Σημίτη, ξεροστάλιαζε έξω από τις συσκέψεις που διοργάνωνε ο ειδικός απεσταλμένος του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ για το Κόσοβο, Μάρτιν Αχτισάαρι, μέσα όμως δεν μπήκε ποτέ. Εβγαζε απλώς «σέλφι» με τον Αχτισάαρι, όταν τελείωναν οι συσκέψεις. Ούτε η Ελλάδα μπήκε ποτέ στη λεγόμενη Ομάδα Επαφής. Αυτή παρέμεινε αποκλειστικά ιμπεριαλιστικής σύνθεσης (ΗΠΑ, Ρωσία, Ιταλία, Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία).

Σε κάθε περίπτωση, όμως, η ευμένεια που δείχνουν αυτή την περίοδο οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες για τον Τσίπρα είναι θετικό σημάδι για την ελληνική αστική τάξη. Δημιουργείται ένα κλίμα που διευκολύνει τις μπίζνες ελλήνων καπιταλιστών στην περιοχή. Κι αυτό είναι που θέλουν.

Ενας ακόμα λόγος...

Η εξαίρεση του ΦΠΑ σε ορισμένα ελληνικά νησιά θα καταργηθεί οπωσδήποτε στα τέλη του 2018, δήλωσε κοινοτικός αξιωματούχος στις Βρυξέλλες. Θυμίζουμε ότι ο Τσίπρας, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις Βρυξέλλες στις 26 Ιούνη, μετά τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, όταν ρωτήθηκε για πόσο καιρό θα ισχύσει ο μειωμένος ΦΠΑ στα πέντε ελληνικά νησιά που δέχονται τις μεταναστευτικές ροές, απάντησε: *«Θα μου επιτρέψετε να σας απαντήσω ότι για όσο διαρκεί η προσφυγική κρίση στα πέντε αυτά νησιά, αλλά και σε ό,τι με αφορά, όσο είμαι εγώ στη θέση του Πρωθυπουργού -απ' ό,τι φαίνεται και τα δύο θα διαρκέσουν πολύ-, δεν θα υπάρξει άνοδος του ΦΠΑ στα πέντε νησιά».*

Αν είναι να καταργηθεί η εξαίρεση του ΦΠΑ στα πέντε νησιά στα τέλη του 2018 και να μην υπάρξει νέα παράταση, ο Τσίπρας έχει έναν ακόμα λόγο να πάει σε πρόωρες εκλογές το φθινόπωρο. Ο ΦΠΑ στα πέντε νησιά και κυρίως η καλλιέργεια προσδοκιών ότι μόνο ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ μπορούν να πετύχουν την απονομοθέτηση του νέου πετσοκόμματος των συντάξεων είναι τα καλύτερα προεκλογικά εργαλεία που θα μπορούσε να έχει αυτή η κυβέρνηση. Εκτός αν του έχουν υποσχεθεί ότι θα αναβάλουν το πετσόκομμα των συντάξεων και θα το «ξαναμελετήσουν», οπότε θα έχει την άνεση να στήσει τετραπλές κάλπες (δημοτικές, περιφερειακές, ευρωεκλογές και εθνικές εκλογές) τον Μάη του 2019.

Απέκτησε και γκαλοπατζίδικο ο ΣΥΡΙΖΑ

Χωριό που φαίνεται κολαούζο δε θέλει. Μια νέα εταιρία δημοσκοπήσεων, ονόματι VOX POP, ιδιοκτησίας Παναγιώτη Σκλία, υποψήφιου βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ στην Κορινθία, έσκασε μύτη με την πρώτη δημοσκόπησή της, η οποία δημοσιεύτηκε στην... ανεξάρτητη εφημερίδα του Βαξεβάνη (Documento). Εμείς δεν έχουμε παρά να ευχηθούμε στον κ. Σκλία και στην εταιρία του «με το καλό και στην ΕφΣυν», όμως οι πολιτικοί αντίπαλοι του ΣΥΡΙΖΑ δεν έδειξαν την ίδια μεγαθυμία. Αρχισαν τις καταγγελίες, γεγονός που δείχνει ότι ενοχλήθηκαν.

Γιατί ενοχλήθηκαν; Γιατί ο Σκλίας δούλεψε... επαγγελματικά. Δεν έδειξε τον ΣΥΡΙΖΑ να προηγείται της ΝΔ, αλλά περιόρισε τη διαφορά από τα διψήφια νούμερα που δίνουν οι... παραδοσιακοί γκαλοπατζήδες στο 4,6%. Δεν έβγαλε την κυβερνητική πολιτική να αποθεώνεται από τους πολίτες σε όλο της το εύρος, αλλά έδειξε την κυβέρνηση να χάνει από το Μακεδονικό.

Ο Βαξεβάνης, όμως, που περνιέται για έξυπνος αλλά είναι απλώς «γατάκι» της προπαγάνδας, έσπευσε να καρφωθεί. Μαντεύοντας τι πρόκειται να γίνει, έγραψε στην εφημερίδα του: «Στη δημοσκόπηση η διαφορά ΝΔ με ΣΥΡΙΖΑ είναι 4,6 %. Ούτε 9%, ούτε 13%, ούτε όσο τους καπνίσει. (...) Η δημοσκόπηση (η οποία μάλιστα δεν έχει ιδιαίτερα κολακευτικά στοιχεία για την κυβέρνηση αφού τη δείχνει να χάνει από το Μακεδονικό) είναι μια επιστημονική σφυγμομέτρηση». Οργανώνοντας προκαταβολικά την άμυνα του «συστήματος ΣΥΡΙΖΑ», αποκάλυψε ακριβώς εκείνα τα στοιχεία πάνω στα οποία χτίστηκε η δήθεν αμεροληψία της δημοσκόπησης του Σκλία.

Δεν είναι και τόσο δύσκολο να αντιληφθεί κανείς το μήνυμα που προσπαθεί να στείλει αυτή η δημοσκόπηση: «Χάνουμε μεν, αλλά ο κόσμος αρχίζει να καταλαβαίνει και η ψαλίδα κλείνει. Οι άλλοι λένε ψέματα για να φτιάξουν κλίμα υπέρ του Μητσοτάκη».

Το γύρισε και λίγο στο τσάμικο ο Βαξεβάνης: «Η πολιτική τοποθέτηση των ανθρώπων που κάνουν την έρευνα επίσης δεν είναι καθοριστική για τα αποτελέσματά της. Εκτός αν κάνουμε την παραδοχή, πως οι έρευνες πειράζονται. Δηλαδή , αυτοί που προσάπτουν τις κατηγορίες, έχουν τη μύγα και μυγιάζονται, πειράζουν δηλαδή τις δημοσκοπήσεις και αυτό θεωρούν το φυσιολογικό για όλους. Αλλωστε πολλά από τα στελέχη των παραδοσιακών εταιρειών δημοσκοπήσεων, ήταν επισήμως σύμβουλοι πολιτικών αρχηγών και με τη λογική αυτή μάγειρες δημοσκοπήσεων. Πρέπει συνεπώς να απολογηθεί η ΝΔ γι' αυτό και τη συστηματική παραπλάνηση και όχι μια εταιρεία που μόλις εμφανίστηκε, ε κύριε Θεοδωρικάκο;»!

Ωραία λογική: ή θα δεχτούμε ότι όλοι «πειράζουν» τις δημοσκοπήσεις ή θα δεχτούμε ότι δεν τις «πειράζει» κανένας. Εμείς, φυσικά, δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι τις «πειράζουν» όλοι. Αυτή είναι η δουλειά τους, άλλωστε. Μένει να δούμε αν η εταιρία που έστησε το «σύστημα ΣΥΡΙΖΑ» (ο παρακοιμώμενος του Τσίπρα στο Μαξίμου Βερναρδάκης, δηλαδή, παλιός στο χώρο) θα μπορέσει να μακροημερεύσει. Δεν εννοούμε μέχρι το τέλος της θητείας της σημερινής κυβέρνησης, που έχει εξασφαλισμένη δουλειά «και εισόδημα μεγάλο», αλλά και μετά, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα έχει «επαφή» με τα κρατικά ταμεία και οι καπιταλιστές θα είναι «σφιχτοί».

Κλόουν

Δεν του έδωσαν άδικα το παρατσούκλι «ο κλόουν». Οταν ετοιμάστηκε το σχέδιο Μέι για το «ήπιο» Brexit το χαρακτήρισε «κουράδα». Μετά, πήρε μέρος στη μαραθώνια συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλιου στο Τσέκερς, την εξοχική πρωθυπουργική κατοικία, και ψήφισε υπέρ... της «κουράδας». Μόλις πληροφορήθηκε ότι ο υπουργός Brexit, Ντέιβις, παραιτήθηκε, εξαφανίστηκε από το προσκήνιο, έστησε μια κυβερνητική επιτροπή που ήταν προγραμματισμένο να συνεδριάσει με τη συμμετοχή του, έστησε τους υπουργούς Εξωτερικών της Συνόδου για τα Δυτικά Βαλκάνια, που συνεδρίαζαν στο Λονδίνο, και λίγο αργότερα παραιτήθηκε καταγγέλλοντας ότι το σχέδιο Μέι (το οποίο είχε ψηφίσει) θα μετατρέψει τη Βρετανία σε αποικία της ΕΕ!

Εμείς γελάμε με τον Καμμένο, όμως αυτός ο τύπος φιλοδοξεί να ηγηθεί του βρετανικού ιμπεριαλισμού!

Ντροπή... δευτερογενής

Η βρετανική «Daily Mail» δημοσίευσε εκτενές ρεπορτάζ για τους εγκλωβισμένους στα ελληνικά νησιά πρόσφυγες και μετανάστες και χαρακτήρισε το στρατόπεδο της Μόριας «ντροπή της Ευρώπης». Δεν μας έπιασε κάποια... εθνική ευαισθησία για να διαψεύσουμε το βρετανικό «ταμπλόιντ», όμως δεν αντέχουμε την υποκρισία. Το στρατόπεδο της Μόριας (και όχι μόνο αυτό) είναι πράγματι ντροπή. Οχι όμως «Η ντροπή της Ευρώπης». Η ντροπή της Ευρώπης είναι η πολιτική της στο Μεταναστευτικό, η πολιτική της Ευρώπης-φρούριο, η πολιτική των κλειστών συνόρων. Η Μόρια είναι απλώς ένα από τα πρακτικά αποτελέσματα αυτής της πολιτικής. Οπως είναι οι συνεχείς πνιγμοί μεταναστών στη Μεσόγειο, οι θάνατοι στα χερσαία σύνορα, η συνεργασία μπάτσων και διακινητών, που καταληστεύουν παρέα τους μετανάστες σε όλα τα ευρωπαϊκά σύνορα, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που ετοιμάζονται να φτιάξουν στη Γερμανία, στην Αυστρία, αυτά που έχουν ήδη κατασκευαστεί στην Ουγγαρία, οι «πλατφόρμες αποβίβασης» στις βορειοαφρικανικές χώρες κτλ. κτλ.

Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές διακρίνονταν πάντοτε για την τεράστια υποκρισία τους. Κατέσφαζαν τους γηγενείς που σήκωναν κεφάλι στην Ασία και την Αφρική, την ίδια ώρα που μιλούσαν για τα ανθρώπινα δικαιώματα και έδειχναν με υπερηφάνεια τις κούφιες διακηρύξεις των συνταγμάτων τους. Εξόντωναν τους αντάρτες πόλης στα λευκά κελιά, την ίδια ώρα που μιλούσαν για κράτος δικαίου και εγγυήσεις της δίκαιης δίκης. Ετσι και τώρα, φράζουν ερμητικά τα σύνορά τους και μετατρέπουν την Ελλάδα (με τη σύμπραξη των ελληνικών κυβερνήσεων, φυσικά) σε μια τεράστια φυλακή για πρόσφυγες και μετανάστες, την ίδια ώρα που «φρίττουν» μπροστά στις εικόνες από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Μόρια και αλλού.

Κι η κοπριά στα λάχανα

Τα χαρακτηριστικά του δικαστή που θα επέλεγε ο Τραμπ για να συμπληρώσει την κενή θέση στο Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, που προέκυψε μετά την αποχώρηση του θεωρούμενου ως φιλελεύθερου δικαστή Αντονι Κένεντι ήταν γνωστά: θα ήταν ένας δικαστής του «κλίματος Τραμπ». Εμενε να μαθευτεί το πρόσωπο. Ο Τραμπ δεν... απογοήτευσε κανέναν. Επέλεξε τον Μπρετ Κάβανο, έναν υπερσυντηρητικό εφέτη, που είχε κάνει ένα φεγγάρι και στην κυβέρνηση Μπους, γνωστό για τις αντιδραστικές απόψεις του στα κοινωνικά ζητήματα. Δε χρειάζεται, βέβαια, να πούμε τι σημαίνει κοινωνικά υπερσυντηρητικός στην Αμερική: ένα βήμα πριν από την ένταξη στην Κου-Κλουξ-Καν.

Φυσικά, ξέσπασε πολιτικός θόρυβος, καθώς οι μεν Ρεπουμπλικανοί (ακόμα και οι λεγόμενοι «μετριοπαθείς») αποθεώνουν τον Τραμπ για την επιλογή του, οι δε Δημοκρατικοί σκαρφάλωσαν στα κεραμίδια και φωνάζουν πως θα κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να μην επικυρωθεί ο διορισμός του Κάβανο από τα νομοθετικά σώματα. Μάλλον όμως δεν έχουν τέτοια δυνατότητα, γιατί δεν έχουν την πλειοψηφία (και οι Ενδιάμεσες Εκλογές που αναμένεται ν' αλλάξουν τους συσχετισμούς είναι τον Νοέμβρη).

Εγινε έτσι σαφές, ότι η πραγματική αντίθεση δεν είναι μεταξύ «προόδου» και «συντήρησης», αλλά μεταξύ Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικανών για τον έλεγχο του Ανώτατου Δικαστηρίου. Ο Τραμπ γύρισε τους συσχετισμούς υπέρ των Ρεπουμπλικανών.

Μοσούλη

Σε απόγνωση ένα χρόνο μετά την «απελευθέρωση»

Ενα χρόνο μετά από την «απελευθέρωση» της Μοσούλης από τους τζιχαντιστές του ISIS, ύστερα από εννέα μήνες σφοδρών μαχών που χαρακτηρίστηκαν ως μερικές από τις πιο άγριες μάχες μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η Μοσούλη εξακολουθεί να παραμένει μέσα στα συντρίμμια. Στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης του πληθυσμού, όπως ηλεκτρισμός, πόσιμο νερό και υγειονομική περίθαλψη, αποτελούν ακόμα ζητούμενα. Οπου και να πας βλέπεις την καταστροφή και οσμίζεσαι τη μυρωδιά του θανάτου, αφού ακόμα και τώρα ανασύρονται σοροί από τα συντρίμμια. Στα ερείπια κρύβονται ακόμα θανατηφόρες παγίδες, από βόμβες που δεν εξερράγησαν μέχρι ζώνες με πυρομαχικά για επιθέσεις αυτοκτονίας. Η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη του Ιράκ έχει γίνει πόλη-φάντασμα, με τους

εκτοπισμένους να φτάνουν τους 700.000.

Οσο για την «ανοικοδόμηση, αυτή προχωρά με ρυθμό χελώνας, αφού μόνο το 30% από τα απαιτούμενα 88 δισ. δολάρια για την ανοικοδόμηση της πόλης έχουν βρεθεί. Οπως και παλαιότερα έτσι και τώρα οι κάτοικοι της Μοσούλης πέφτουν από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη. Πράγμα που έκανε ορισμένους από αυτούς να προτιμήσουν τη ζωή με τους τζιχαντιστές παρά υπό την εξουσία της Βαγδάτης.

Από αυτά τα γεγονότα θα πρέπει να βγάζουμε συμπεράσματα κι όχι μόνο να λυπόμαστε και να οργιζόμαστε. Το πρώτο συμπέρασμα που βγαίνει αβίαστα είναι ότι οι ιμπεριαλιστές και οι υποτακτικοί τους, που σήμερα διοικούν το Ιράκ, δε δίνουν δεκάρα για τον άμαχο πληθυσμό. Αν έδιναν, θα έβρισκαν τα λεφτά να τον βοηθήσουν να σταθεί στα πόδια του και όχι να τον αφήνουν να ζει μέσα στα συντρίμμια ένα χρόνο τώρα. Από την άλλη, πώς είναι δυνατόν να σταματήσουν τα μεταναστευτικά ρεύματα, όταν οι λαοί σ' αυτές τις χώρες (όπως το Ιράκ που πλέον δε θεωρείται εμπόλεμη ζώνη) ζουν σε τέτοιες συνθήκες εξαθλίωσης; Η ανυπαρξία ενός επαναστατικού κινήματος στις αραβικές χώρες τις οδήγησε στην κατάσταση αυτή. Αφού δεν μπορούμε να βοηθήσουμε στην άνοδό του εκεί, ας κατανοήσουμε ότι είναι χρέος μας να αντιπαλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις τη ρατσιστική λαίλαπα εδώ, αποκαλύπτοντας τη ζωή στην οποία έχουν εξαναγκαστεί να επιβιώνουν εκατομμύρια πρόσφυγες, αλλά και τους υπεύθυνους γι' αυτή την κατάσταση. Το παράδειγμα της Μοσούλης είναι από αυτή την άποψη χαρακτηριστικό.

Αϊτή

Βίαιες διαδηλώσεις κατά της εξαθλίωσης

Η ανακοίνωση της αμερικάνικης πρεσβείας προς τους πολίτες της που βρίσκονται στην Αϊτή να κλειδαμπαρωθούν εκεί που είναι και να μην το κουνήσουν ρούπι, μετά από τις επιθέσεις διαδηλωτών σε πολυτελή ξενοδοχεία, δείχνει την κρισιμότητα της κατάστασης που για μία ακόμα φορά βιώνει αυτή η χώρα. Ο λόγος που οδήγησε στις πρόσφατες βίαιες διαδηλώσεις ήταν οι μεγάλες αυξήσεις της τιμής των καυσίμων (της τάξης του 50%) αλλά και των φόρων σε διάφορα προϊόντα, σε συνδυασμό με τη χρόνια φτώχεια των κατοίκων που πλέον δεν άντεξαν άλλο. Η Αϊτή φλέγεται για μία ακόμα φορά, δείχνοντας όχι μόνο την εξαθλίωση που βιώνει, αλλά και την ανάγκη αντίστασης που σήμερα γίνεται πράξη, έστω και χωρίς επαναστατική καθοδήγηση. Αποδεικνύοντας ότι όσο υπάρχει εκμετάλλευση και φτώχεια, θα υπάρχει αντίσταση που μπορεί μεν να μην είναι αρκετή για να φέρει κοινωνική αλλαγή, είναι όμως αναγκαία για να προστατεύσει την εργατική τάξη από τον εκφυλισμό και τη λουμπενοποίηση.

Κράτος πρόνοιας των καπιταλιστών!

Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε το «σοσιαλισμό του 21ου αιώνα», που πλάσαρε για πρώτη φορά στην πολιτική πιάτσα ο πάλαι ποτέ πρόεδρος της Βενεζουέλας Ούγο Τσάβες. Αποδείχθηκε φούσκα. Τώρα ήρθε η σειρά του «κράτους πρόνοιας του 21ου αιώνα». Ποιος το πλάσαρε; Ποιος άλλος παρά ο νέος γάλλος πρόεδρος, Εμανουέλ Μακρόν! Αφού έστησε στα τρία μέτρα ένα σωρό εργατικά δικαιώματα, φτάνοντας στο σημείο να περάσει αντεργατικό νόμο με προεδρικό διάταγμα, ο Μακρόν έφτασε στο όριο της γελοιότητας να υποστηρίζει ότι αυτό που χρειάζεται σήμερα είναι ο επανακαθορισμός του «κράτους πρόνοιας» ώστε να είναι αποτελεσματικό και να δίνει κίνητρα. Για παράδειγμα, όπως είπε ο Μακρόν, δε θα βοηθά τους φτωχούς να ζουν καλύτερα, αλλά θα τους δίνει κίνητρα να ξεφύγουν από τη φτώχεια τους!

Πώς θα γίνει αυτό δεν το είπε, αλλά μπορούμε να το μαντέψουμε. Να δουλέψουν, για παράδειγμα, με πολύ λιγότερα λεφτά οι άνεργοι, ώστε να ξεφύγουν από τα όρια φτώχειας που καθορίζει το κράτος. Οχι να ζήσουν μια ανθρώπινη ζωή, αλλά να μην πεθάνουν της πείνας! Για να μειωθούν οι φόροι, συμπλήρωσε ο Μακρόν, θα πρέπει να μειωθούν οι κρατικές δαπάνες. Ούτε γι' αυτό είπε τι θα κάνει, όμως κι εκεί εύκολα μπορεί να καταλάβει κανείς τι σχεδιάζεται. Από τη στιγμή που οι καπιταλιστές θεωρούνται στυλοβάτες της «ανάπτυξης» και της οικονομίας, το ζεστό χρήμα σ' αυτούς (με τη μορφή επιχορηγήσεων κτλ) δε θα μειωθεί. Αντίθετα, τα επιδόματα ανεργίας, οι κοινωνικές δαπάνες για τους φτωχούς θα είναι στο στόχαστρο, αφού αυτά θεωρούνται «αντιπαραγωγικά έξοδα» μια και δεν παράγουν υπεραξία για τους καπιταλιστές.

Στον καπιταλισμό (και ιδιαίτερα στο μονοπωλιακό) αυτό που προέχει είναι η υπεραξία. Η απλήρωτη δουλειά που καρπώνονται οι καπιταλιστές, είτε άμεσα (στην παραγωγή) είτε έμμεσα (με τις φοροαπαλλαγές, τις κρατικές επιχορηγήσεις κτλ), αναγορεύεται σε ύψιστη αξία του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Αυτό δείχνει η εμπειρία πάνω από δύο αιώνων καπιταλισμού.

Οταν υπάρχει διεκδικητικό κίνημα, τότε τα αστικά κράτη προχωρούν σε παραχωρήσεις (πάντα μέσα στα πλαίσια ανοχής της κυρίαρχης τάξης), ώστε να γλιτώσουν από την όξυνση των αντιθέσεων εργασίας-κεφαλαίου και να βοηθήσουν τις ρεφορμιστικές δυνάμεις μέσα στο εργατικό κίνημα να καναλιζάρουν τις αντιδράσεις σε ήπια μονοπάτια. Αυτό γινόταν την εποχή μετά από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν οι επαναστάσεις και τα αντάρτικα κινήματα είχαν κλονίσει τα θεμέλια του καπιταλισμού παγκόσμια. Ετσι δημιουργήθηκε το λεγόμενο «κράτος πρόνοιας». Τώρα που το εργατικό κίνημα βρίσκεται σε υποχώρηση, το «κράτος πρόνοιας» τους είναι άχρηστο. Γι' αυτό θα το μετατρέψουν σε κράτος πρόνοιας μόνο των καπιταλιστών, αφαιρώντας όσο γίνεται περισσότερες δαπάνες που μπορούν να καλυτερέψουν τη ζωή των εργατών. Να τις εκμηδενίσουν δεν μπορούν, όμως σταδιακά θα τείνουν να τις ελαχιστοποιήσουν.

Σφίγγει ο σιωνιστικός αποκλεισμός της Γάζας

Στο σφίξιμο του αποκλεισμού της πολιορκημένης Λωρίδας της Γάζας προχώρησαν οι σιωνιστές, σφραγίζοντας το εμπορικό πέρασμα Κερέμ Αμπού Σάλεμ μεταξύ Γάζας και Ισραήλ την Τρίτη 10 Ιούλη και βυθίζοντας τον παλαιστινιακό λαό της Γάζας ακόμα πιο βαθιά στην εξαθλίωση. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο Τύπου της κυβέρνησης Νετανιάχου, το Ισραήλ με αυτό το μέτρο προσπαθεί να πιέσει τους παλαιστίνιους διαδηλωτές δίπλα στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ να σταματήσουν να πετούν χαρταετούς και μπαλόνια στα οποία δένουν εμπρηστικούς μηχανισμούς που βάζουν φωτιά στις παρακείμενες αγροτικές καλλιέργειες στο ισραηλινό έδαφος, προκαλώντας οικονομική ζημιά εκατομμυρίων δολαρίων στους σιωνιστές και δεσμεύοντας πυροσβεστικές δυνάμεις δίπλα στα σύνορα την ώρα που κορυφώνεται η αντιπυρική περίοδος.

Μετά το σφίξιμο της πολιορκίας, τα μόνα προϊόντα που επιτρέπεται να εισέρχονται στη Λωρίδα της Γάζας είναι τα εντελώς στοιχειώδη, όπως υγραέριο για μαγείρεμα, σιτάρι και αλεύρι. Οι σιωνιστές σφίγγουν τη θηλιά γύρω από το λαιμό του παλαιστινιακού λαού κλιμακώνοντας αργά και βασανιστικά τις συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης που έχουν επιβάλει στη Γάζα. Ολα τα υπόλοιπα προϊόντα πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης και οι πρώτες ύλες για την υποτυπώδη βιομηχανική παραγωγή της Γάζας έχουν απαγορευτεί οδηγώντας την καταρρέουσα οικονομία της Γάζας στην πλήρη διάλυση και δεκάδες χιλιάδες παλαιστίνιους εργάτες στην ανεργία.

Είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν αυτό το μέτρο επηρεάσει στον ελάχιστο βαθμό τη συμμετοχή του κόσμου στις διαδηλώσεις δίπλα στα σύνορα, που συνεχίζονται, και τα πιο δυναμικά κομμάτια των διαδηλωτών, που φτιάχνουν αυτά τα ιδιότυπα «όπλα» και τα εξαπολύουν προς το Ισραήλ προκαλώντας εκνευρισμό στους σιωνιστές που διά στόματος του φασίστα υπουργού Αμυνας Αβιγκόρ Λίμπερμαν απειλούν πάλι με ολοκληρωτικό πόλεμο τον παλαιστινιακό λαό της Γάζας και την Αντίσταση. Αυτό που δεν κατάφεραν οι δολοφονίες 136 Παλαιστινίων από τον ισραηλινό στρατό από τη μέρα που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις για την «Πορεία της Επιστροφής» μέχρι σήμερα, δεν πρόκειται να το καταφέρει η σκλήρυνση του υπερδεκαετούς σιωνιστικού αποκλεισμού της Γάζας. Οι Παλαιστίνιοι είναι σκληραγωγημένοι και συνηθισμένοι στην πείνα και στις κακουχίες, είναι δεμένοι σαν το νύχι με το κρέας με την Αντίσταση και δεν πρόκειται να της γυρίσουν τώρα την πλάτη υποτασσόμενοι στις ναζιστικής έμπνευσης τακτικές συλλογικής τιμωρίας της σιωνιστικής οντότητας.

Ταυτόχρονα με το σφράγισμα του συνοριακού περάσματος, το Ισραήλ εξαπολύει ένα σμήνος από drones που έχουν σαν στόχο αφενός να πετούν δακρυγόνα στους διαδηλωτές από ψηλά και αφετέρου να καταρρίπτουν τους «εμπρηστικούς» χαρταετούς και μπαλόνια. Οι παλαιστίνιοι διαδηλωτές βέβαια δε μένουν αμέτοχοι. Βάλλουν με σφεντόνες κατά των drones έχοντας καταρρίψει δεκάδες από αυτά.

Πριν το σφίξιμο του αποκλεισμού, οι σιωνιστές είχαν προχωρήσει σε αεροπορικούς βομβαρδισμούς στόχων της Χαμάς, θεωρώντας ότι η Χαμάς είτε βρίσκεται πίσω από τους εμπρησμούς είτε τους επιτρέπει μην «αστυνομεύοντας» τους διαδηλωτές δίπλα στα σύνορα.

Το Ισραήλ βρίσκεται κυριολεκτικά μπροστά σε ένα αδιέξοδο, αφού από τη μια έχει μια φασιστικοποιημένη «κοινή γνώμη» που διψάει για παλαιστινιακό αίμα και από την άλλη ένα λαό που δεν είναι διατεθειμένος να σταματήσει να αντιστέκεται όσο αίμα και να χύνει καθημερινά. Ο,τι και να κάνουν οι σιωνιστές, αδυνατούν να διαμορφώσουν έστω και προσωρινά συνθήκες μιας κάποιας κανονικότητας στο εσωτερικό τους, ενώ το μόνο όπλο που τους έχει μείνει, η ωμή καταστολή, αποδεδειγμένα δεν τους αποδίδει τα επιδιωκόμενα. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με τα μαχαίρια, τις σφεντόνες και τις επιθέσεις στα ισραηλινά στρατιωτικά σημεία ελέγχου στη Δυτική Οχθη ή με τους πυραύλους Κασσάμ και Κατιούσα, τους εμπρηστικούς χαρταετούς και τα μπαλόνια και τις ογκώδεις λαϊκές διαδηλώσεις δίπλα στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ, η αντίσταση του παλαιστινιακού λαού είναι πάντοτε παρούσα, υπενθυμίζοντας στους σιωνιστές πως ό,τι και να κάνουν θα τη βρίσκουν διαρκώς μπροστά τους.

«Brexit» με συνεχείς βρετανικές υποχωρήσεις

Ακολουθώντας την παράδοση του «κρύου» βρετανικού χιούμορ, η Τερίζα Μέι ανέβασε στο Twitter μια φωτογραφία από τη συνεδρίαση του υπουργικού της συμβούλιου με τη λεζάντα «ήταν ιδιαίτερα παραγωγικό». Είχε μόλις προηγηθεί η παραίτηση δύο κορυφαίων υπουργών της (Ντέιβιντ Ντέιβις και Μπόρις Τζόνσον) και δύο αντιπροέδρων του κυβερνώντος Συντηρητικού Κόμματος (Μπεν Μπράντλεϊ και Μαρία Κόλφιλντ).

Η παραίτηση των δύο κορυφαίων υπουργών, λόγω διαφωνίας τους με την πολιτική που ακολουθείται στο θέμα της εξόδου της Βρετανίας από την ΕΕ, έπεσε σαν βόμβα πάνω στην κυβέρνηση Μέι. Λίγες μέρες μετά από την αρχική τους συμφωνία με τη νέα πρόταση της κυβέρνησης για το Brexit, πρώτα ο υπουργός Brexit Ντέιβιντ Ντέιβις και στη συνέχεια ο υπουργός Εξωτερικών Μπόρις Τζόνσον υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους, θεωρώντας ότι η κυβέρνηση βαδίζει σε λάθος δρόμο. Ο Μπόρις Τζόνσον ήταν ιδιαίτερα επιθετικός, πράγμα αναμενόμενο, αφού ήταν φανατικός υποστηρικτής ενός «σκληρού Brexit». Δήλωσε ότι αυτό που γίνεται είναι ένα «μισό Brexit» που οδηγεί στη μετατροπή της Βρετανίας σε... αποικία της ΕΕ! Ο Ντέιβις δήλωσε ότι δεν μπορεί να συμφωνήσει με την ιδέα μίας ζώνης ελεύθερου εμπορίου ΕΕ-Βρετανίας πάνω στη βάση ενός κοινού κανονισμού, όπως αποφασίστηκε στην υπουργική συνάντηση της Παρασκευής 6 Ιούλη στο εξοχικό της πρωθυπουργού στο Τσέκερς.

Εκεί συμφωνήθηκε η Βρετανία όχι μόνο να διατηρήσει το «ελεύθερο εμπόριο» των αγαθών με την ΕΕ ακόμα και μετά από την έξοδό της από αυτήν (https://www.gov.uk/government/publications/government-statement-following-cabinet-away-day-at-chequers), αλλά και να συνάψει μία νέα τελωνειακή σχέση, σύμφωνα με την οποία δε θα υπάρχουν τελωνειακοί έλεγχοι στα σύνορα ΕΕ-Βρετανίας, αλλά η κάθε πλευρά θα επιβάλλει τους δικούς της δασμούς στα προϊόντα από τρίτες χώρες! Από την άλλη, η Βρετανία δέχεται να εφαρμόζει το ευρωπαϊκό δίκαιο σε ορισμένα θέματα (που θα καθοριστούν μετά από διαπραγματεύσεις) και να υπόκειται στον έλεγχο όσον αφορά την ερμηνεία των κανόνων του Δικαίου από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, όμως δε δέχεται να επιλύονται οι διαφορές μόνο από το δικαστήριο της μίας πλευράς. Τέλος, η Βρετανία δε δέχεται την ελεύθερη μετακίνηση των πολιτών, χωρίς όμως να ξεκαθαρίζει τι ελέγχους θα επιβάλλει και σε ποιους. Την ερχόμενη εβδομάδα, η βρετανική κυβέρνηση θα καταθέσει τη «Λευκή Χάρτα», στην οποία θα κάνει πιο συγκεκριμένες τις παραπάνω επιλογές.

Η πρόταση της κυβέρνησης Μέι (η ίδια τη χαρακτήρισε ως ένα Brexit... «φιλικό προς τις επιχειρήσεις») μπορεί να βρήκε αντιμέτωπους τους οπαδούς του σκληρού Brexit, έγινε όμως δεκτή με ικανοποίηση από τη Μέρκελ που δήλωσε ότι αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προόδου, χωρίς όμως να μπει σε λεπτομέρειες. Βέβαια, ο «διάβολος βρίσκεται στις λεπτομέρειες», όπως δήλωσαν οι βρετανοί καπιταλιστές μέσω του συνδέσμου τους (CBI), τονίζοντας για μία ακόμα φορά ότι χρειάζεται περισσότερη σαφήνεια στις βρετανικές θέσεις. Στόχος τους είναι η αποφυγή ενός «σκληρού Brexit» που θα οδηγήσει σε χάος και ενδεχόμενη επιβολή δασμών στα βρετανικά προϊόντα από την ΕΕ.

Με την παραίτηση αυτών που ζητούσαν να εφαρμοστεί κανονικά το Brexit, τα χέρια της Μέι λύνονται για να προχωρήσει στην εφαρμογή ενός Brexit τόσο «απαλού» που να μην έχει καμία σχέση με αυτό που περίμεναν οι υποστηρικτές του, προκειμένου να εξασφαλίσει στο βρετανικό κεφάλαιο μία μελλοντική σύνδεση με την ΕΕ που θα του δίνει τα μεγαλύτερα δυνατά οφέλη. Ομως και το σκύλο χορτάτο και την πίτα ολόκληρη δεν μπορεί να τα έχει η κυβέρνηση, γι' αυτό και η Μέι κάνει τη μία υποχώρηση μετά την άλλη. Από τις απειλές για «μη συμφωνία» αντί μιας «κακής συμφωνίας», περάσαμε στη συναίνεση για ιδιότυπη τελωνειακή ένωση με την ΕΕ, ακόμα και μετά από την έξοδο της Βρετανίας από την ΕΕ, και κοινών κανόνων με υποταγή της Βρετανίας στο ευρωπαϊκό δίκαιο έστω και εν μέρει.

Η ΕΕ θα συνεχίσει να πιέζει τη Βρετανία να υποκύψει στις απαιτήσεις της, γι' αυτό και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ντόναλντ Τουσκ δήλωσε ότι οι παραιτήσεις των δύο υπουργών δεν αποτελούν αναγκαστικά αλλαγή βρετανικής πλεύσης, αφήνοντας όμως ανοιχτό το ζήτημα μιας ενδεχόμενης ματαίωσης του Brexit. Ετσι όπως έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα, κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει πώς θα εξελιχθεί η ιστορία, στην οποία ρόλο δεν παίζει η ικανότητα των πολιτικών αλλά η δύναμη του κεφαλαίου, που γέρνει προς την πλευρά της ΕΕ και όχι της Βρετανίας. Ο δρόμος θα είναι μακρύς και γεμάτος αγκάθια...

ΥΓ. Η Μέι μάλλον εξασφάλισε –προς το παρόν- τη σωτηρία της κυβέρνησής της, καθώς έκλεισε «ντιλ» με υπουργούς όπως ο υπουργός Περιβάλλοντος Μάικλ Γκρόουβ, που ήταν από τους ηγέτες της καμπάνιας υπέρ του Brexit στο δημοψήφισμα του 2016, ενώ οι εσωκομματικοί της αντίπαλοι μάλλον δεν έχουν τη δύναμη να της υποβάλουν πρόταση μομφής. Ο Κόρμπιν των Εργατικών αισθάνεται ότι τώρα είναι η ευκαιρία του. Γι' αυτό και ανεβάζει τους τόνους κατά της Μέι, ζητώντας εκλογές, με το επιχείρημα ότι η Μέι δεν είναι ικανή να οδηγήσει τη χώρα έξω από την ΕΕ με τους καλύτερους όρους. Δεν αντιδρά στην ουσία της πολιτικής Μέι, αλλά αμφισβητεί την ικανότητά της να υλοποιήσει σωστά την πολιτική του «ήπιου» Brexit.

Στο απυρόβλητο οι κρατικοί συνεργάτες των ναζί

Δε νομίζουμε πως υπήρχε κανένας στη Γερμανία που περίμενε ότι η ποινή για την Μπεάτε Τσέπε της νεοναζιστικής NSU (Εθνικοσοσιαλιστική Παρανομία) θα ήταν μικρότερη από ισόβια. Η Τσέπε ήταν η μόνη που είχε απομείνει από την ηγετική τριπλέτα της δολοφονικής συμμορίας (ο Ούβε Μούντλος και ο Ούβε Μπένχαρντ είχαν αυτοκτονήσει τον Νοέμβρη του 2011, για να μη συλληφθούν), οπότε στην Τσέπε θα καταλογιζόταν όλη η ευθύνη. Δέκα νεκροί (οκτώ Τούρκοι, ένας Ελληνας και μια γερμανίδα αστυνομικός) ήταν μεγάλος απολογισμός, για να αντιμετωπιστεί με κάτι λιγότερο από ισόβια.

Εκείνο, όμως, που έμεινε έξω από τη δίκη και έξω από την απόφαση του δικαστηρίου του Μονάχου ήταν οι ευθύνες των κρατικών οργάνων, που στήριξαν επί χρόνια τη δράση της ναζιστικής συμμορίας. Οι ασφαλίτες της Υπηρεσίας Προστασίας Συντάγματος πρόσφεραν πλήρη κάλυψη στην NSU, συκοφαντώντας τα θύματά της και παρουσιάζοντας τις δολοφονίες σαν ιστορίες «ξεκαθαρίσματος λογαριασμών μεταξύ ποινικών». Οταν δολοφονήθηκε ο Θόδωρος Βουλγαρίδης, οι ασφαλίτες έψαχναν υπόπτους στο συγγενικό και φιλικό του περίγυρο, αφήνοντας αιχμές για τον πρόσφατο χωρισμό του από τη γερμανίδα σύζυγό του.

Ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Μεμέτ Νταϊμαργκιουλέρ το είπε στα ίσια: «Είναι μια απόφαση με την οποία μπορούμε να ζήσουμε. Εκείνο με το οποίο δεν μπορούμε να ζήσουμε είναι ότι σ' αυτή τη δίκη δεν έπαιξε κανένα ρόλο η ευθύνη του κράτους. Το κράτος μέσω των πρακτόρων έδωσε εκατομμύρια στο νεοναζιστικό φάσμα για χρόνια, το κράτος τους προστάτευσε από

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

στο ψαχνό

Θέατρο σκιών

Ο Τσίπρας τα έβαλε με τον ΣΕΒ. Σ' αυτόν ανήκουν οι... κακοί καπιταλιστές, εν αντιθέσει με τον ΣΒΕΕ (Σύλλογος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος), στον οποίο ανήκουν... οι καλοί. Γι' αυτό και η κυβέρνηση τους έδωσε στάτους «κοινωνικού εταίρου». Τους έκανε, δηλαδή, ισότιμους με τον ΣΕΒ, την ΕΣΕΕ, τη ΓΣΕΒΕΕ, τον ΣΕΤΕ (οι μεγαλοξενοδόχοι, που πήραν κι αυτοί το στάτους του «κοινωνικού εταίρου» πριν από μερικά χρόνια) και τη ΓΣΕΕ.

Η ηγεσία του ΣΕΒ, είπε, ο Τσίπρας, υπηρετεί πολιτικές σκοπιμότητες της αντιπολίτευσης. Γι' αυτό υπερθεματίζει κατά της περικοπής των συντάξεων, υπερασπιζόμενος τη θέση που δημόσια διατύπωσε η ΝΔ. Η πλάκα είναι πως οι... καλοί βιομήχανοι του ΣΒΕΕ πρωταγωνιστούν εδώ και χρόνια σε αντεργατική επιθετικότητα και προκλητικότητα, σε βαθμό μεγαλύτερον απ' αυτόν του ΣΕΒ. Δεν είναι, όμως, αυτό το μέτρο που χρησιμοποιεί ο Τσίπρας.

Το 2014 οι Σαμαροβενιζέλοι εξέφραζαν δημόσια τη δυσαρέσκειά τους για τις τιμές που επεφύλασσε ο ΣΕΒ στον «λαϊκιστή» Τσίπρα. Οι καπιταλιστές τους «έγραφαν» κανονικότατα και συνέχιζαν να χαϊδεύουν τον Τσίπρα, γιατί στο πρόσωπό του έβλεπαν τον επόμενο πρωθυπουργό τους. Και δεν έκαναν λάθος. Με εξαίρεση το πρώτο εξάμηνο του 2015, που ήταν εξάμηνο μνημονιακής προσαρμογής του ΣΥΡΙΖΑ, η μνημονιακή πολιτική, η πολιτική της κινεζοποίησης εφαρμόστηκε με ζήλο και φανατισμό από τις κυβερνήσεις του Τσίπρα.

Τώρα, οι καπιταλιστές του ΣΕΒ διαβλέπουν ότι επίκειται κυβερνητική εναλλαγή. Και χαϊδεύουν τον Μητσοτάκη, όπως προηγουμένως χάιδευαν τον Τσίπρα. Κι αυτό είναι που ενοχλεί τον τελευταίο. Οταν ο Τσίπρας προσπαθεί να διαπραγματευθεί με τους ιμπεριαλιστές δανειστές μια παράταση του νέου πετσοκόμματος των συντάξεων και βγαίνει ο ΣΕΒ και μιλά για ανακοπή της μεταρρυθμιστικής πορείας, ο Τσίπρας αισθάνεται ότι οι προστάτες του γίνονται πρώην προστάτες και τον καρφώνουν πισώπλατα, προσπαθώντας να του αφαιρέσουν το βασικό προεκλογικό του όπλο. Γι' αυτό προστρέχει στους βορειοελλαδίτες βιομήχανους, τους δίνει στάτους «κοινωνικού εταίρου», καθιστώντας το συνδικάτο τους θεσμικά ισότιμο του ΣΕΒ, τους βαφτίζει... καλούς καπιταλιστές και εισπράττει τη βοήθειά τους. Οπως προηγουμένως είχε εισπράξει τη βοήθεια του ΣΕΒ.

Δε φοβάται ο Τσίπρας ότι ο ΣΕΒ θα του κάνει εκλογική ζημιά. Το αντίθετο ισχύει. Οταν ο ΣΕΒ εκστρατεύει υπέρ της μείωσης των συντάξεων και ο Τσίπρας λέει «το παλεύω για να μη γίνει», κερδίζει εκλογικά. Εκείνο που φοβάται είναι μήπως ο ΣΕΒ παρέμβει στους ιμπεριαλιστές δανειστές και του χαλάσει την παράταση που προσπαθεί να πάρει και που μερικοί γραφειοκράτες των Βρυξελλών μάλλον του την έχουν υποσχεθεί.

Ο ΣΕΒ δεν άφησε αναπάντητη την πρόκληση. Σήκωσε το γάντι που του πέταξε ο Τσίπρας και με συνέντευξη Τύπου του προέδρου του μίλησε για... «χαλαρή μεταρρυθμιστική διάθεση» της κυβέρνησης μετά το Eurogroup στις 21 Ιούνη για νομοθέτηση «κατά τρόπο που αποθαρρύνει τους επενδυτές» για επιχείρηση «διαίρεσης της επιχειρηματικότητας σε καλούς και κακούς», καταλήγοντας ότι «οι αγορές δεν θα συγχωρήσουν τη διγλωσσία, το ξήλωμα των μεταρρυθμίσεων και την πολιτική πόλωση». Εριξε και τις μπηχτές κατά ΣΒΕΕ μεριά: «Η Βόρεια Ελλάδα δεν έχει επιχειρηματικότητα, έχει μεταναστεύσει».

Αστικά κόμματα και συνδικάτα των καπιταλιστών παίζουν ξανά θέατρο σκιών, επιχειρώντας να κρατήσουν το προλεταριάτο σε ρόλο παθητικού θεατή. Αυτή, όμως, είναι η αστική πολιτική...

ΚΟΝΤΡΕΣ

Αυτοί ξέρουν

Σε πρόσφατη έκθεσή της η Barclays κάθε άλλο παρά αρνητική έναντι της συμφωνίας του Eurogroup για το μετα-μνημονιακό καθεστώς της Ελλάδας είναι. Κρίνει ότι τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος θα αναπτύξουν θετική τάση στις «αγορές». Μακροπρόθεσμα, βέβαια, εκτιμά πως θα χρειαστούν επιπλέον μέτρα για το χρέος, αλλά αυτό δε «χαλάει» τους συριζαίους. Ο ίδιος ο Τσακαλώτος είπε στη Βουλή ότι αυτό που δημιουργήθηκε είναι ένας «καθαρός διάδρομος» δεκαπέντε ετών (μέχρι το 2032). Εκείνο που σίγουρα «χαλάει» τους συριζαίους είναι η επισήμανση της Barclays ότι το μετα-Μνημόνιο δε διαφέρει σε τίποτα από το Μνημόνιο. Γι' αυτό και άφησαν το ζήτημα ασχολίαστο.

Η Barclays τονίζει ότι οι δεσμεύσεις του μεσοπρόθεσμου προγράμματος δημοσιονομικής στρατηγικής, ώστε να επιτυγχάνονται «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022 και ο καθορισμός μνημονιακών δεσμεύσεων μέχρι και το 2022, σε συνδυασμό με τη συνέχιση των αξιολογήσεων από την τρόικα σε τριμηνιαία βάση, μοιάζουν πολύ με ένα κανονικό πρόγραμμα. Αυτό για τις «αγορές» είναι ένα... καλό σημάδι. Μπορεί να αποκλιμακώσουν τα επιτόκια δανεισμού του ελληνικού κράτους. Για τον ελληνικό λαό σημαίνει το αντίθετο, φυσικά.

Εξ οικείων τα βέλη

Η διευθύντρια του ραδιοσταθμού «Αθήνα 9,84» έγραψε στο facebook ότι «*οι λογογράφοι του κ. Κ. Μητσοτάκη τον αδικούν πάρα πολύ*». «*Κρίμα θα πω, γιατί ξέρω ότι ο πρόεδρος της ΝΔ είναι πολύ καλύτερος και πιο ουσιαστικός στον πολιτικό του λόγο από το περιεχόμενο της σημερινής του ομιλίας*», έγραψε με νόημα κλείνοντας το σχόλιό της. Αρθρογράφος της «δημοκρατίας» αναρωτήθηκε για τους επιτελείς της ΝΔ: «*Είναι ανεπαρκείς ή απλώς "δεν το έχουν";*». Και εξηγήθηκε: «*Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η χθεσινή συζήτηση στη Βουλή που -θυμίζω- έγινε με πρωτοβουλία του κ. Μητσοτάκη υποτίθεται για να στριμωχθεί ο Τσίπρας. Τελικά μόνο αυτό δεν έγινε... (...) Είναι δυνατόν να απευθύνεσαι στον ελληνικό λαό λες και δίνεις διάλεξη σε επιχειρηματικό φόρουμ; Οταν ο αντίπαλός σου αραδιάζει αλήθειες και ψέματα, και σε σφυροκοπά, εσύ του απαντάς με γραφήματα που καταθέτεις στη γραμματεία της Βουλής; (...) Ο μέσος συνταξιούχος νομίζετε ότι ενδιαφέρεται αν ο Μοσκοβισί ήρθε στην Ελλάδα για να παίξει πολιτικά παιχνίδια; Καρφί δεν του καίγεται και καλά κάνει. Αυτό που τον ενδιαφέρει είναι αν μπορεί να γλιτώσει τη σφαγή της σύνταξής του. Πάνω που φάνηκε μια χαραμάδα ελπίδας, ήρθε η Ν.Δ. να του παγώσει το χαμόγελο*».

Συμπέρασμα: όλοι έχουν καταλάβει πως όποτε ο Κούλης πάει στη Βουλή ο Τσίπρας τον «γλεντάει» κανονικά. Δεν είναι μόνο ζήτημα προσωπικών ικανοτήτων στο επίπεδο της υποκριτικής και της ρητορικής, όπου ο Τσίπρας πράγματι υπερτερεί του Μητσοτάκη. Είναι ζήτημα πολιτικών θέσεων. Ο Μητσοτάκης δεν μπορεί να το παίξει αντιμνημονιακός. Οσο κι αν προσπαθήσει δεν του βγαίνει. Του βγαίνει το αντίθετο. Τώρα, λοιπόν, που ο Τσίπρας το ξαναπαίζει... αντι-μνημονιακός, ο Μητσοτάκης κυριολεκτικά έχει χάσει τη μπάλα. Αντί όμως να περιοριστεί σε τακτική παράλληλων μονολόγων, προκαλεί τον Τσίπρα σε μονομαχίες στη Βουλή, όπου πάντα χάνει. Λες και κάποιος του είπε ότι η καλύτερη

Μάννα εξ ουρανού

«Λουκούμι» ήταν για τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων η παρουσία της Μπακογιάννη στην τελετή ενθρόνισης του Ερντογάν στον σουλτανικό θρόνο της Αγκυρας. Η ίδια η κυβέρνηση είχε αποφασίσει να μην παρασταθεί σε οποιοδήποτε επίπεδο, για ευνόητους λόγους. Αν πήγαινε ο Τσίπρας ή αν έστελνε τον Κοτζιά ή έστω τον Κατρούγκαλο, θα συγκέντρωνε τα πυρά της αντιπολίτευσης που θα την κατηγορούσε ότι έτρεξε να τιμήσει τη φιέστα του Ταγίπ εφέντη, την ώρα που αυτός προκαλεί με την επ' αόριστον προφυλάκιση των δυο ελλήνων στρατιωτικών. Δεν έκανε, όμως, ντόρο, προφανώς για να μην ενοχλήσει τον Ερντογάν. Αποφάσισε να απόσχει σιωπηλά. Μόλις όμως είδε να πηγαίνει η Μπακογιάννη, άδραξε την ευκαιρία να περάσει στην αντεπίθεση. Ανατέθηκε, μάλιστα, στον «ήπιο» Κουβέλη ν' αρχίσει το «γάζωμα».

«Δεν είναι δυνατόν, όταν καταγράφεται αυτή η απαράδεκτη ενέργεια που έχει σχέση με την κράτηση των δύο στρατιωτικών μας, να παραβρεθεί ο πρωθυπουργός, ο υπουργός Εξωτερικών ή οποιοσδήποτε άλλος», δήλωσε ο κυρ-Φώτης. Απαντώντας δε στις εξηγήσεις της Ντόρας, είπε με νόημα: «η παρουσία ή μη παρουσία στην ορκωμοσία Ερντογάν είναι υπόθεση εξωτερικής πολιτικής και δεν είναι ένα δευτερεύον ζήτημα ούτε από μόνο του μπορεί να διαμορφώσει διαύλους επικοινωνίας για τη μεταβολή των σχέσεων με την Τουρκία. Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές για τους δύο έλληνες αξιωματικούς που κρατούνται άδικα στην Τουρκία χωρίς να τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες, η συνοχή και η αποφασιστικότητα της ελληνικής πλευράς πρέπει να είναι δεδομένες. Οι προσωπικές κινήσεις αβρότητας και δημοσίων σχέσεων δεν βοηθούν σε αυτήν την κατεύθυνση». Γιατί η Ντόρα, που ή δεν το καλοσκέφτηκε ή έπρεπε να ξοφλήσει κάποιες υποχρεώσεις, μετά το θόρυβο που ξέσπασε, έβαλε όλες τις «άκρες» της στα ΜΜΕ (βοήθησε πολύ κι ο κουμπάρος Μαρινάκης με τον μπιστικό Παπαχρήστο) να γράψουν ότι πήγε στην Αγκυρα «για να κρατηθεί ανοιχτός ένας δίαυλος επικοινωνίας με την άλλη πλευρά»! Τους διαύλους επικοινωνίας, όμως, τους κρατάει ανοιχτούς η κυβέρνηση. Ή η αξιωματική αντιπολίτευση με τον αρχηγό της ή με τον αρμόδιο τομεάρχη. Η Ντόρα ούτε τομεάρχης Εξωτερικών της ΝΔ είναι ούτε τόλμησε να ισχυριστεί ότι πήγε στην Αγκυρα ως εκπρόσωπος του Κούλη.

τακτική είναι το «γκολ εσείς, σέντρα εμείς». Το μόνο που τον σώζει είναι πως αυτές τις διαδικασίες λίγοι τις παρακολουθούν. Και πάλι, όμως, χαμένος βγαίνει, γιατί η κυβερνητική προπαγάνδα φροντίζει να δείχνει αποσπάσματα, με τον Τσίπρα άνετο, χαμογελαστό, πότε σαρκαστικό και πότε θυμωμένο, και τον Κούλη με μια ξινίλα μόνιμα ζωγραφισμένη στα μούτρα, λες και τον πονάνε οι ζοχάδες.

Ξεκατινιάσματα

Κάποιος Αθανάσιος Μπλέτσος, στέλεχος του καμμενοκόμματος, ανακοίνωσε την αποχώρησή του. Δεν ήταν ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος. Το καμμενοκόμμα, όμως, δε δέχεται αποχωρήσεις. Ετσι, δέκα μέρες μετά τη δημόσια ανακοίνωση αποχώρησης, έστειλε στον Μπλέτσο τη... διαγραφή του. Κι αυτός το έκανε βούκινο μέσω «social media». Με γνήσιο... ανελικό λόγο, του τύπου (διατηρούμε τη σύνταξη και την ορθογραφία): «Τελικά είστε τόσο κομπλεξικοί που ένα άνθρωπο (αυτός που ήταν) παραιτημένο που δεν ανήκει στο κόμμα προβαίνεται σε μια πράξη διαγραφής αντί απλά να αποδεχτείτε την παραίτηση του. Σας είχε γίνει έμμονη ιδέα να με διαγράψετε εδώ και 2 χρόνια και φτάσατε στην απόλυτη γελοιότητα να με διαγράφετε την ώρα που έχω αποχωρήσει επίσημα με δημόσια τοποθέτηση μου. Μου θυμίζει την ελληνική ταινία "Στάσου μύγδαλα" δηλαδή "Στάσου να σε διαγράψουμε"»!

Είπε ο γάιδαρος...

Ο καυγάς-σόου Σκουρλέτη-Πατούλη κατά τη διάρκεια της «ακρόασης φορέων» στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης της Βουλής που συζητούσε το νομοσχέδιο του υπουργείου Εσωτερικών για το πρόγραμμα «Κλεισθένης 1» επεκτάθηκε από τα «πολιτικά» και στα... «προσωπικά». «Δίνετε 300.00 ευρώ για να κάνετε καμπάνια κατά του "Κλεισθένη". Δεν είναι δικά σου χρήματα αυτά», είπε ο Σκουρλέτης. Πετάχτηκε σαν ελατήριο ο Πατούλης: «Ντροπή, ντροπή. Πόσα δίνετε εσείς για τις δικές σας καμπάνιες;».

Είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλα. Οσοι κατέχουν δημόσια αξιώματα με «παρά» χρησιμοποιούν τη θεσμική τους θέση για να κάνουν προπαγάνδα υπέρ του κόμματός τους και υπέρ της αφεντιάς τους (υπάρχουν και οι προσωπικές εκλογικές ανάγκες) με λεφτά του ελληνικού λαού. Αυτή είναι η αλήθεια και αφορά και τον Σκουρλέτη και τους συριζαίους και τον Πατούλη και τους νεοδημοκράτες.

Πολιτικές υστερίες

Δεν ξέρουμε αν η Περιστέρα Μπαζιάνα μεταμφιέστηκε και φέτος σε Εκάβη θρηνούσα επί των ερειπίων του δημοψηφίσματος της 5ης Ιούλη του 2015 (λογικά δε θα έπρεπε, δεδομένου ότι... βγαίνουμε από τα Μνημόνια), πάντως τα «ορφανά» του ΣΥΡΙΖΑ δεν παρέλειψαν τις... παρεμβάσεις. Από τα στελέχη της ΛΑΕ μέχρι την «ξέμπαρκη» ευρωβουλευτίνα Σοφία Σακοράφα, που δήλωσε «αφάνταστα στενοχωρημένη» και «θυμωμένη». Εμείς, όμως, ξεχωρίσαμε τη Ζωή Κωνσταντοπούλου, που έκλεισε το σχετικό άρθρο της (στον βρετανικό «Guardian», παρακαλώ) ως εξής: *«Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι το αριστερό κόμμα που ισχυρίζεται ότι είναι. Εχει γίνει ένα πολιτικό ζόμπι, συντρίβοντας κάθε προοδευτική αξία. Η απομάκρυνσή του από την εξουσία είναι το πρώτο βήμα προς την αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα»*!

Η κα Κωνσταντοπούλου είναι οπαδός της αστικής δημοκρατίας, η οποία προβλέπει την εναλλαγή των κομμάτων στην εξουσία. Αμα φύγει ο ΣΥΡΙΖΑ θα αναλάβει την εξουσία ένας άλλος συνδυασμός αστικών κομμάτων, με επικεφαλής τη ΝΔ. Τότε θα αρχίσει να αποκαθίσταται η δημοκρατία στην Ελλάδα; Το γαρ πολύ της θλίψεως...

Προεόρτια

Ο διαγραφείς από τους ΑΝΕΛ Δ. Καμμένος παρέδωσε τελικά το πόστο του αντιπροέδρου της Βουλής. «Υστερα από τη διαγραφή μου από το κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων για την ψήφο καρδιάς που έδωσα για το ζήτημα της Μακεδονίας μας και κατόπιν των σχετικών συνομιλιών που έχουν πραγματοποιηθεί μεταξύ μας το τελευταίο χρονικό διάστημα, σας ενημερώνω για την απόφασή μου να διευκολύνων την εύρυθμη λειτουργία του Προεδρείου του Κοινοβουλίου και να μην εξαντλήσω τις δυνατότητες που μου παρέχει ο Κανονισμός της Βουλής», έγραψε σε επιστολή που έστειλε στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής. Επομένως, δε θα χρειαστεί να βάλουν πλάτη οι συριζαίοι για να του κάνουν πρόταση μομφής (οι ΑΝΕΛ μόνοι τους δεν έχουν τον απαιτούμενο αριθμό βουλευτών).

Πολλοί έσπευσαν να πιστώσουν την «επιτυχία» στον Βούτση. Τι δυνατότητες, όμως, είχε ο Βούτσης να πειθαναγκάσει τον Καμμένο και να του αλλάξει τη γνώμη «δεν παραιτούμαι, άμα θέλετε κάντε μου πρόταση μομφής»; Εμάς η συγκεκριμένη εξέλιξη περισσότερο μας φέρνει σε προεόρτια για τη δημιουργία του ακροδεξιού κόμματος που αμέσως μετά ανακοίνωσαν ο Καμμένος με τον Μπαλτάκο. Με την ελπίδα ότι θα μαζέψουν και τους υπόλοιπους ακροδεξιούς ή θα πάνε στη ΝΔ κάποια στιγμή.

Ιλαροτραγωδία εκλογομαγειρικής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

και το γεγονός ότι η τρέχουσα θητεία των δημοτικών και περιφερειακών αρχών είναι εκτενής και ανέρχεται στα πέντε (5) έτη, με την παρούσα τροπολογία προτείνεται, κατ' εξαίρεση και για την πρώτη εφαρμογή του σχεδίου νόμου, οι αμέσως επόμενες δημοτικές και περιφερειακές εκλογές να διεξαχθούν ταυτόχρονα με την εκλογή των αντιπροσώπων της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο του έτους 2019».

Οπως ήταν αναμενόμενο, αμέσως μετά απ' αυτή τη μεθόδευση των συριζαίων, βγήκε το συμπέρασμα: «πάμε για τετραπλές κάλπες τον Μάη του 2019». Λογικό είναι το συμπέρασμα, αλλά καθόλου επιφυλάξεις; Δηλαδή, ο Τσίπρας τους λέει από τώρα πότε θα κάνει βουλευτικές εκλογές, στερώντας από το κόμμα του το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού; Γιατί να μην πάει σε βουλευτικές εκλογές το ερχόμενο φθινόπωρο και να χρησιμοποιήσει την τριπλή κάλπη του Μάη για να «σώσει» την παρτίδα στις ευρωεκλογές για λογαριασμό του ΣΥΡΙΖΑ;

Εμείς κρατάμε επιφυλάξεις για τον ακριβή εκλογικό σχεδιασμό των Τσιπραίων. Βλέπουμε πολλά σημάδια που δείχνουν προετοιμασία για εκλογικό αιφνιδιασμό τον ερχόμενο Σεπτέμβρη, με φρέσκια την «έξοδο από τα Μνημόνια». Στα εκλογομαγειρεία του Μαξίμου σίγουρα μελετούν τις λεγόμενες κυλιόμενες δημοσκοπήσεις (που είναι «ορίτζιναλ» και όχι «μαϊμούδες», σαν αυτές που δημοσιεύονται για να παραμυθιάζουν τον κόσμο και να φτάχνουν κλίμα), βάζουν κάτω τα δεδομένα και θα πάρουν τις αποφάσεις τους με κριτήριο το ιδιαίτερο κομματικό συμφέρον του ΣΥΡΙΖΑ και τίποτ' άλλο. Δε νομίζουμε, πάντως, ότι οι βουλευτικές εκλογές μπορούν να πάνε μόνες τους τον Σεπτέμβρη του 2019. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ «φάει κρυάδα» στις ευρωεκλογές τον Μάη, θα τον πάρει η μπάλα και δε θα μπορεί με τίποτα να γυρίσει το παιχνίδι. 'Η θα κάνει πρόωρες εκλογές τον Σεπτέμβρη (μια χαρά εκλογική εποχή για τα κυβερνώντα κόμματα) ή θα τις κάνει τον Μάη, με τετραπλή κάλπη.

Σε κάθε περίπτωση, με ή χωρίς βουλευτικές εκλογές τον Μάη, οι Τσιπραίοι «κούμπωσαν» ευρωεκλογές και τοπικές (δημοτικές και περιφερειακές) υλοποιώντας ένα μακιαβελικό σχέδιο. Δεν είναι μόνο ούτε τόσο οι τρεις κάλπες που -θεωρητικά- μπορεί να διασώσουν κάποιες ψήφους. Το... θεώρημα λέει ότι ο ψηφοφόρος εκτονώνεται κατά του κυβερνώντος κόμματος στη μια κάλπη και όταν φτάσει στην άλλη έχει... ξεθυμώσει, όμως αυτό είναι μόνο ένα θεώρημα. Αλλωστε, μόνο με ευρωεκλογές και τοπικές, το πιθανότερο είναι ο ψηφοφόρος να εκτονωθεί κατά του ΣΥΡΙΖΑ στην ευρωκάλπη, γιατί στη δημοτική ή περιφερειακή κάλπη ο ΣΥΡΙΖΑ έτσι κι αλλιώς δε διαθέτει ισχυρά «χαρτιά». Ας πούμε ότι η θεωρία εκτόνωση-ξεθύμωμα ισχύει για την Αττική (αν και αμφιβάλλουμε αν οι Τσιπραίοι δίνουν πια δεκάρα για τη Δούρου), τι θα γίνει όμως στην Κρήτη, όπου ο ΣΥΡΙΖΑ θα στηρίζει τον πασόκο Αρναουτάκη, ή στη Δυτική Ελλάδα, όπου μάλλον θα στηρίξει τον πασόκο Κατσιφάρα, ή στη Θεσσαλονίκη, όπου θα στηρίξει τον ποταμοπασόκο Μπουτάρη; Εκεί οι ψηφοφόροι θα έχουν μόνο μία κάλπη εκτόνωσης, αυτή των ευρωεκλογών.

Περισσότερο ο ΣΥΡΙΖΑ ποντάρει στην αποδιοργάνωση του εκλογικού μηχανισμού της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ. Γιατί αυτά τα δύο κόμματα διαθέτουν ευρύτατους μηχανισμούς σε δημοτικό και περιφερειακό επίπεδο, τους οποίους χρησιμοποιούν και στις εκλογές πανελλαδικού χαρακτήρα (εθνικές και ευρωεκλογές). Οταν ο κάθε υποψήφιος δήμαρχος ή περιφερειάρχης θα πρέπει να τρέξει για την επανεκλογή ή την εκλογή του, θα τραβήξει τον τοπικό μηχανισμό του κόμματος σ' αυτή τη δουλειά, αφήνοντας τις άλλες εκλογές στην τύχη τους. Θα τρέξουν για την πάρτη τους και όχι για το κόμμα. Ειδικά αν πρόκειται για ευρωεκλογές, στις οποίες δεν υπάρχουν ούτε τοπικοί βουλευτές για να τραβήξουν (για το δικό τους όφελος) το μηχανισμό σε παράλληλη δουλειά. Και βέβαια, θα υπάρχουν και τριβές ανάμεσα στα κεντρικά του κόμματος και στις τοπικές οργανώσεις για το πού πρέπει να πέσει το κέντρο βάρους της προεκλογικής δουλειάς.

Υπάρχει και μια ακόμα παράμετρος, που μπορεί να λειτουργήσει (σχετικά πάντα) υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ. Οι τοπικές διαμάχες στελεχών των άλλων κομμάτων για το χρίσμα του δημάρχου ή του περιφερειάρχη, που δημιουργούν το φαινόμενο των λεγόμενων «ανταρτών», το οποίο και σε πρακτικό επίπεδο και σε επίπεδο «επικοινωνιακής εικόνας» αδυνατίζει αυτά τα κόμματα.

Με τον ίδιο μακιαβελικό τρόπο χειρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ την απλή αναλογική στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές. Δεκάρα τσακιστή δε δίνει για την απλή αναλογική από άποψη αρχής. Και σε ό,τι αφορά τις βουλευτικές εκλογές, αρνήθηκε να ψηφίσει την απλή αναλογική όταν ήταν σίγουρος ότι θα βγει πρώτο κόμμα. Το μπόνους των 50 εδρών ήταν «μεγάλη υπόθεση» που βάρυνε επί των «αρχών» στη ζυγαριά. Οταν η βεβαιότητα της πρώτης θέσης χάθηκε, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ θυμήθηκε την απλή αναλογική. Οπως την είχε θυμηθεί ο Ανδρέας Παπανδρέου το 1988-89, με το νόμο Κουτσόγιωργα, που δεν άφησε τον Μητσοτάκη να πάρει πλειοψηφία παρά μόνο μετά από τρεις εκλογικές αναμετρήσεις. Και τι κυβέρνηση! Με 46,89% πήρε μόνο 150 έδρες και χρειάστηκε να πάρει μεταγραφή τον πατέρα του σημερινού Κατσίκη από τη ΔΗΑΝΑ του Κ. Στεφανόπουλου για να αποκτήσει μια οριακή πλειοψηφία 151 εδρών.

Στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές τα πράγματα είναι ακόμα πιο απλά. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν απέκτησε δύναμη ούτε τις μέρες της ακμής του, επομένως δεν ελπίζει ότι μπορεί ν' αποκτήσει τώρα. Ποιο είναι το σχέδιό του; Μέσω της απλής αναλογικής να αποκτήσουν υπόσταση και οι δικοί του μειοψηφικοί συνδυασμοί. Να τους έχουν ανάγκη οι δημαρχαίοι και περιφερειάρχες προκειμένου να περνούν τη μια ή την άλλη απόφαση. Να μπορούν και αυτοί να στήσουν το δικό τους «πελατειακό» μηχανισμό, πουλώντας εκδούλευση στον ένα και τον άλλο τοπικό καπιταλιστή (ή και όχι καπιταλιστή) με μια λογική διαπραγμάτευσης με την πλειοψηφία (που όμως δεν είναι απόλυτη πλειοψηφία): «σας δίνουμε αυτό, μας δίνετε εκείνο». Την ίδια λογική υπηρετεί και η νεοεισαγόμενη ρύθμιση για δυνατότητα του δημάρχου να διορίζει αντιδημάρχους και από άλλες παρατάξεις. Μια αντιδημαρχία (που σημαίνει «πολλά») μπορεί πλέον να «αγοραστεί» με αντίτιμο την προσθήκη μερικών δημοτικών συμβούλων στην πρώτη παράταξη, ώστε ο δήμαρχος να έχει πλειοψηφία.

Στα καφενεία το περιγράφουν εξαιρετικά απλά αυτό το αλισβερίσι: μέχρι τώρα, τα λαμόγια τα έτρωγαν μόνα τους. Εργολαβίες, προμήθειες, ρουσφέτια κτλ. Χωρίς πλειοψηφία στα δημοτικά συμβούλια, θ' αναγκαστούν να δίνουν κάτι και σε άλλα λαμόγια. Αν νομίζετε ότι αυτή η προσέγγιση είναι... λαϊκισμός, μπορείτε να πιστέψετε αυτά που λέει ο Σκουρλέτης περί αναβάθμισης της δημοκρατικής λειτουργίας ή αυτά που λένε ο Πατούλης, οι νεοδημοκράτες και οι πασόκοι περί πλήγματος στην κυβερνησιμότητα που θα βυθίσει την αυτοδιοίκηση στο χάος!

Στο απυρόβλητο οι κρατικοί συνεργάτες των γερμανών νεοναζί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

την ποινική δίωξη, απέτρεψε την έρευνα για ρατσιστικά κίνητρα όσον αφορά θύματα όπως ο Θόδωρος Βουλγαρίδης και άλλοι, δεν τους επέτρεψε να είναι θύματα, χωρίς αποδείξεις τους έκανε εγκληματίες, στιγμάτισε τους συγγενείς».

Η ομοσπονδιακή εισαγγελία είχε φροντίσει να στήσει μια δικογραφία που παρουσίαζε τους Μούντλος, Μπένχαρντ και Τσέπε σαν μια μεμονωμένη τριάδα, που γύριζε τη Γερμανία και έκανε δολοφονίες, αποσιωπώντας τις ευθύνες της Ασφάλειας. Φάκελοι με επίμαχα στοιχεία εξαφανίστηκαν, ενώ μέχρι και την ολοκλήρωση της δίκης οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής δεν είχαν πρόσβαση σε φακέλους με κρίσιμα στοιχεία. Ετσι, υψώθηκε ασπίδα προστασίας γύρω από τη δράση της Υπηρεσίας Προστασίας του Συντάγματος, ενώ στην Τσέπε διαμηνύθηκε να σφραγίσει το στόμα της, αν θέλει να έχει μια ευνοϊκή εξέλιξη η υπόθεσή της. Η Τσέπε δεν άνοιξε ούτε για μια φορά το στόμα της στη δίκη. Κάποια στιγμή, μέσω των συνηγόρων της, κατέθεσε ένα μακροσκελές κείμενο, στο οποίο έριχνε την ευθύνη για τις δολοφονίες στους δύο αυτόχειρες συνεργάτες της, επιφυλάσσοντας για τον εαυτό της το ρόλο μιας φοβισμένης και απόλυτα εξαρτημένης απ' αυτούς φίλης.

Ετσι, το γερμανικό κράτος απέκρυψε τις ευθύνες των στελεχών του, οι οποίοι ενίσχυαν τους ναζί όχι με ατομική τους πρωτοβουλία, αλλά επειδή αυτή ήταν η πολιτική του γερμανικού κράτους (οι ομοιότητες με την υπόθεση της νεοναζιστικής ΧΑ είναι καταπληκτικές), ενώ η Τσέπε, οι συνήγοροι της οποίας ανακοίνωσαν ότι θα ασκήσουν έφεση, ελπίζει πως στο δεύτερο βαθμό, ακόμα και αν δεν αποφύγει τα ισόβια, μπορεί να αποφύγει τον χαρακτηρισμό των εγκλημάτων ως ειδεχθή, που οδηγεί σε αποφυλάκιση με αναστολή (αλλιώς θα αποκτήσει αυτό το δικαίωμα όταν συμπληρώσει 20 χρόνια φυλάκισης).

ΥΓ. Η Τσέπε εμφανιζόταν στο δικαστήριο ντυμένη στην τρίχα, έβγαζε από την τσάντα της ένα λάπτοπ και έπαιρνε θέση ανάμεσα στους συνηγόρους της. Τους αντάρτες πόλης της RAF, τη Μάινχοφ, τον Μπάαντερ, την Ενσλιν, τον Ράσπε, τους είχαν καταδικάσει σε αργό θάνατο στην απομόνωση των λευκών κελιών. Και στο τέλος τους δολοφόνησαν. Εκείνοι ήταν ταξικοί αντίπαλοι...

Γνήσιο το ναζιστικό καταστατικό της Χρυσής Αυγής

Οπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, οι συνήγοροι υπεράσπισης του φίρερ της ΧΑ, Γ. Μιχαλόλιας και Π. Μιχαλόλιας, καθώς και ο συνήγορος υπεράσπισης του Κασιδιάρη είχαν υποβάλει, για λογαριασμό μόνο του φίρερ, ένσταση πλαστότητας των Αναγνωστέων Εγγράφων 254 και 255. Την ένσταση υποστήριξε προφορικά μόνο ο Γ. Μιχαλόλιας, ενώ οι άλλοι δύο απουσίασαν από την συνεδρίαση. Στις 9 Ιούλη, με ομόφωνη απόφασή του, το δικαστήριο έδωσε τη χαριστική βολή στην ένσταση των συνηγόρων υπεράσπισης για την πλαστότητα των εγγράφων 254 και 255.

Παραθέτουμε την απόφαση του δικαστηρίου, όπως την ανακοίνωσε η πρόεδρος Μ. Λεπενιώτη:

«Τα έγγραφα λοιπόν αυτά, το 254 και 255 του κατηγορητηρίου, για τα οποία προβλήθηκε ένσταση περί πλαστότητας, είναι έγγραφα ***με σαφώς ιδεολογικό περιεχόμενο****, περιεχόμενο το οποίο* ***από μόνο του δεν έλκει του ποινικού****. Αλλωστε, όταν υποβλήθηκε από τον Μιχαλολιάκο αίτημα διενέργειας γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης των εγγράφων αυτών,* ***με το σκεπτικό το ίδιο*** *απορρίφθηκε το σχετικό αίτημα. Λοιπόν, κατόπιν αυτών, τα έγγραφα αυτά θα αναγνωστούν και θα συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία».*

Η απόφαση προκάλεσε πανικό στις γραμμές των νεοναζιστών της ΧΑ, γιατί ενώ το καταστατικό δεν είναι προσωπική υπόθεση του Μιχαλολιάκου, η ένσταση υποστηρίχτηκε μόνο απ΄ αυτόν. Με το κείμενο της ένστασης, εμμέσως πλην σαφώς, αφήνονται αιχμές κατά του Χρ. Παππά, στο σπίτι του οποίου στα Γιάννενα βρέθηκαν έγγραφα με τα οποία επιβεβαιώνεται ότι τα έγγραφα 254 και 255 είναι της Χρυσής Αυγής, έγγραφα με σαφές εθνικοσοσιαλιστικό περιεχόμενο. Και το κυριότερο, είναι καταστατικοί κανόνες με τους οποίους λειτουργούν από παλιά οι εθνικοσοσιαλιστές της ΧΑ και συνεχίζουν να λειτουργούν.

Μετά την ανακοίνωση της απορριπτικής απόφασης από την πρόεδρο, ο συνήγορος υπεράσπισης Γ. Μιχαλόλιας αποχώρησε και δεν επέστρεψε ούτε στη συνεδρίαση της 11ης Ιούλη. Αίσθηση προκάλεσε η απουσία των Γ. και Π. Μιχαλόλια από τις συνεδριάσεις στις 9 και 11 Ιούλη, όταν οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής σχολίασαν εμπεριστατωμένα εκατοντάδες

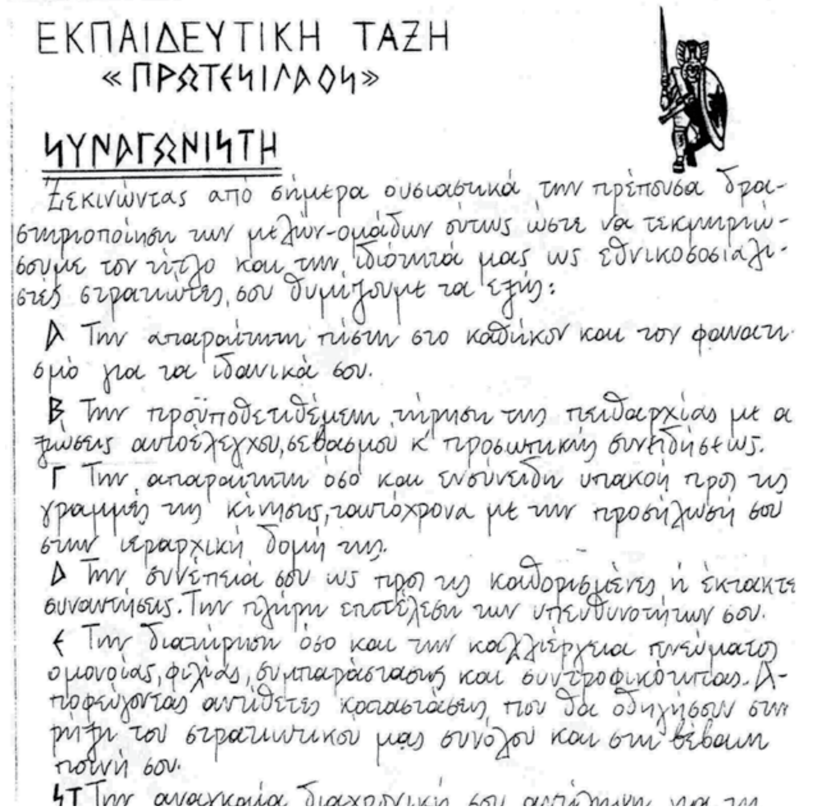

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΤΑΞΗ
«ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ»

ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΗ

Ξεκινώντας από σήμερα ουσιαστικά την πρέπουσα δραστηριοποίηση των μελών-ομάδων ούτως ώστε να τεκμηριώσουμε τον τίτλο και την ιδιότητά μας ως εθνικοσοσιαλιστές στρατιώτες, σου θυμίζουμε τα εξής:

Α Την απαραίτητη πίστη στο καθήκον και τον φανατισμό για τα ιδανικά σου.

Β Την προϋποθετιθέμενη τήρηση της πειθαρχίας με αυστηρούς αυτοέλεγχου, σεβασμού κ' προσωπικής συνείδησεως.

Γ Την απαραίτητη όσο και ενσυνείδητη υπακοή προς τη γραμμή της κίνησης, ταυτόχρονα με την προσήλωσή σου στην ιεραρχική δομή της.

Δ Την συνέπειά σου ως προς τις καθορισμένες ή έκτακτες συναντήσεις. Την πλήρη εκτέλεση των υπευθυνοτήτων σου.

Ε Την διατήρηση όσο και την καλλιέργεια πνεύματος ομονοίας, φιλίας, συμπαράστασης και συντροφικότητας. Αποφεύγοντας αντίθετη κατάσταση που θα οδηγήσει στη ρήξη του στρατιωτικού μας συνόλου και στη βέβαιη ποινή σου.

ΣΤ Την αναγκαία διαχρονική ...

Αναγνωστέα Εγγραφα και ανέδειξαν τον εγκληματικό χαρακτήρα και δράση του νεοναζιστικού μορφώματος. Στην ιστοσελίδα μας θα «ανεβάσουμε» τα πλήρη κείμενα των σχολιασμών των συνηγόρων πολιτικής αγωγής.

Την Τετάρτη 11 Ιούλη, μίλησε και η συνήγορος υπεράσπισης Δ. Βελέτζα, που είναι και στέλεχος της ΧΑ. Η φράση της: «δεν θα σχολιάσω από εκεί και πέρα **ούτε γνώμες, ούτε απόψεις, ούτε ομιλίες**, διότι αυτές **δεν έχουν νομικό ενδιαφέρον**» επιβεβαιώνει τον πανικό της ίδιας και των υπόλοιπων υπερασπιστών των νεοναζιστών της. Πριν από λίγο καιρό, η ίδια υπέβαλε αιτήματα (παράκαιρα μάλιστα), ζητώντας είτε να μη διαβαστούν Αναγνωστέα Εγγραφα είτε να μη ληφθούν υπόψη. Και ξαφνικά «ανακάλυψε» ότι αυτά τα Αναγνωστέα Εγγραφα (και όχι μόνον αυτά) δεν αξίζουν σχολιασμού από τη μεριά της, γιατί αναφέρονται σε γνώμες, απόψεις και ομιλίες, που... δεν έχουν νομικό ενδιαφέρον! Οσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια...

Η Βελέτζα χρησιμοποίησε αυτό το ευτελές σόφισμα, πρώτον γιατί τα αιτήματά της απορρίφθηκαν και δεύτερον γιατί θορυβήθηκε από την απόφαση του δικαστηρίου ότι τα Αναγνωστέα Εγγραφα 254 και 255 (το Καταστατικό της ΧΑ και το έγγραφο Πρωτεσίλαος) είναι γνήσια, έχουν σαφώς ιδεολογικό περιεχόμενο (εθνικοσοσιαλιστικό δηλαδή) και **θα συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία**. Προσπαθεί, λοιπόν, να υποβαθμίσει το γεγονός ότι τα έγγραφα αυτά, συνεκτιμόμενα με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία, αποδεικνύουν τον εγκληματικό χαρακτήρα και δράση του νεοναζιστικού μορφώματος της ΧΑ.

Στα έγγραφα αυτά δεν υπάρχουν απλά γνώμες, απόψεις και ομιλίες του φίρερ και άλλων στελεχών της ΧΑ, νομικά αδιάφορες, όπως ισχυρίζεται η Βελέτζα (αν ήταν νομικά αδιάφορες, δε θα υπέβαλαν ενστάσεις μη ανάγνωσης αυτών των εγγράφων). Η άποψη που διατύπωσε ο πυρηνάρχης Νίκαιας Γ. Πατέλης (Αναγνωστέο Εγγραφο 350), σε ομιλία του στα γραφεία της Τοπικής Οργάνωσης του ναζιστικού μορφώματος στη Νίκαια, λέγοντας μεταξύ των άλλων **«ό,τι κινείται σφάζεται»**, δεν είναι προσωπική του. Δεν είναι μια «νομικά αδιάφορη» γνώμη, αλλά περιγράφει τον πυρήνα του εγκληματικού χαρακτήρα και της δράσης των νεοναζιστών της ΧΑ.

Στα έγγραφα αυτά καταγράφεται διαχρονικά όλη η εγκληματική δράση των νεοναζιστών της ΧΑ, ενώ η λατρεία για τον Χίτλερ και τον γερμανικό εθνικοσοσιαλισμό «χτυπάει κόκκινο». Στο Αναγνωστέο Εγγραφο 422 οι χρυσαυγίτες ομολογούν το λόγο για τον οποίο χρησιμοποιούν τον όρο «εθνικιστές» και όχι «εθνικοσοσιαλιστές». Παραθέτουμε απόσπασμα από το άρθρο με τίτλο «Εθνικιστές ή Ναζιστές», που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Χρυσή Αυγή», τεύχος Ιούνη-Ιούλη του 2005:

«Παλαιότερα, πριν από χρόνια, χρησιμοποιείτο στα κείμενα του Κινήματός μας ο όρος εθνικοσοσιαλισμός. Το γεγονός, ότι τώρα χρησιμοποιούμε τους όρους εθνικισμός, λαϊκός εθνικισμός και κοινωνικός εθνικισμός ***δεν σημαίνει ότι αλλάξαμε ιδέες****. Απλά, θεωρούμε περισσότερο πολιτικά δόκιμο το να χρησιμοποιούμε αυτούς τους όρους γιατί είναι γεγονός ότι ο όρος "εθνικοσοσιαλισμός" προκαλεί* ***παρανοήσεις*** *μετά από έναν* ***ωκεανό προπαγάνδας εξήντα ολόκληρων ετών****»!*

Ομολογούν, λοιπόν, οι νεοναζιστές ότι δεν άλλαξαν ιδέες, ότι παραμένουν εθνικοσοσιαλιστές, αλλά χρησιμοποιούν πλέον παραπλήσιους όρους, για λόγους τακτικής και μόνο. Ο εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι απλά ένας όρος. Είναι μια ολόκληρη ιδεολογία και πρακτική, όχι μόνο της περιόδου του Χίτλερ, αλλά και πολύ αργότερα, μέχρι και σήμερα.

Το δικαστήριο αποφάσισε ότι τα έγγραφα 254 και 255 είναι έγγραφα με σαφώς ιδεολογικό περιεχόμενο, περιεχόμενο το οποίο από μόνο του δεν έλκει του ποινικού. Δεν είναι αληθές ότι η ιδεολογία από μόνη της δε διώκεται ποινικά. Δε χρειάζεται να ανατρέξουμε στην πολύχρονη δίωξη του επαναστατικού ΚΚΕ με ηγέτη τον Ν. Ζαχαριάδη. Για την οικονομία του χώρου θα σταθούμε στο ΝΔ 59/1974. Σύμφωνα μ' αυτό, τα κόμματα και οι οργανώσεις που θέλουν να πάρουν μέρος στις εκλογές πρέπει να δηλώσουν ότι καταδικάζουν τη βίαιη ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος. Μ' αυτή τη δήλωση δεν επιδιώκεται η αφυδάτωση της επαναστατικής ιδεολογίας που είναι ο μαρξισμός-λενινισμός; Δε διώκεται, εμμέσως πλην σαφώς, αυτή η ιδεολογία, προτού αυτοί που την υπερασπίζονται αρχίσουν να δρουν; Η συγκρότηση και η ένταξη σε ένοπλες οργανώσεις ανταρτών πόλης δε διώκεται ως αυτοτελές αδίκημα κακουργηματικού χαρακτήρα, ακόμη και πριν την εκδήλωση της οποιασδήποτε δράσης; Είναι αναληθές, λοιπόν, ότι στην αστική δημοκρατία δε διώκεται η ιδεολογία.

Το Καταστατικό της Χρυσής Αυγής και το έγγραφο Πρωτεσίλαος δεν είναι μόνο δύο έγγραφα με σαφές ιδεολογικό περιεχόμενο. Είναι έγγραφα που σε αυτά αποτυπώνεται ιστορικά η δράση της νεοναζιστικής συμμορίας, είναι έγγραφα που οι διατάξεις τους εφαρμόζονται στο ακέραιο και σήμερα. Εγγραφα που περιγράφουν την Αρχή του Αρχηγού, που είναι ισόβιος. Εγγραφα λεπτομερέστατα που περιγράφουν ακόμη και ποια πρέπει να είναι η υποχρεωτική αμφίεση (άρθρο 28 του εσωτερικού κώδικα), πότε πρέπει να ανοίγουν τα γραφεία κτλ. Από τον τεράστιο όγκο των Αναγνωστέων Εγγράφων αποκαλύπτεται μια πλούσια εγκληματική δράση των νεοναζιστών της ΧΑ, που αναπτύσσεται σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις.

Στο άρθρο 8 του Εσωτερικού Κώδικα, που είναι τμήμα του Καταστατικού, αναφέρεται: «Ο τρόπος ζωής μας ως εθνικοσοσιαλιστών υπαγορεύεται μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια από την κοσμοθεωρία μας». Νομίζουμε ότι πιο απροκάλυπτη ομολογία δε θα μπορούσε να υπάρξει. Αυτό το Καταστατικό θα μπορούσε κάλλιστα να έχει γραφεί σήμερα, καθώς περιγράφει αυτά τα οποία προέκυψαν από τα αποδεικτικά στοιχεία, από βίντεο, από sms, από τηλεφωνικές συνομιλίες.

Ο εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι κάποια ιδεολογικά λόξα, παρά τον διάχυτο ανορθολογισμό του. Ως φασιστική ιδεολογία συνυπάρχει με την εγκληματική δράση. Οι απόπειρες ανθρωποκτονίας των αιγύπτιων ψαράδων και των μελών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ, οι δολοφονίες όπως αυτές του μετανάστη Σατζάκ Λουκμάν και του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα δεν είναι τυχαίες ενέργειες, ούτε ατομικές παρεκτροπές. Είναι συνεπής πρακτική εφαρμογή της ιδεολογίας του εθνικοσοσιαλισμού.

ΥΓ. Στην ιστοσελίδα μας θα «ανεβάσουμε» το Καταστατικό της ΧΑ (Αναγνωστέο 254) και το έγγραφο Πρωτεσίλαος (Αναγνωστέο 255).

Γεράσιμος Λιόντος

Δίαυλος επικοινωνίας ΣτΕ και πολιτικής ηγεσίας υπουργείου Περιβάλλλοντος για τις κακόφημες Οικιστικές Πυκνώσεις

Εχουμε αναφερθεί κατ' επανάληψη στις προσπάθειες της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος να νομιμοποιήσει τις παράνομες βίλες που έχουν χτιστεί στις κακόφημες Οικιστικές Πυκνώσεις. Θυμίζουμε συνοπτικά, ότι το Ε' Τμήμα του ΣτΕ αποφάσισε το 2017 ότι η υπουργική απόφαση με την οποία επιχειρείται η νομιμοποίηση των Οικιστικών Πυκνώσεων είναι αντισυνταγματική και παρέπεμψε την υπόθεση στην Ολομέλεια. Η Ολομέλεια του ΣτΕ ορίστηκε να συνεδριάσει στις 4 Μάη του 2018. Η συνεδρίαση, όμως, αναβλήθηκε, γιατί η Νομική Σύμβουλος του Κράτους Α. Αλεφάντη, που εκπροσωπούσε το υπουργείο Περιβάλλοντος, υπέβαλε αίτημα αναβολής, ισχυριζόμενη ότι έχει συγκροτηθεί ομάδα εργασίας με σκοπό να συντάξει νομοθετική ρύθμιση για την πολεοδόμηση των δασών και δασικών εκτάσεων που καταπατήθηκαν από τις Οικιστικές Πυκνώσεις.

Η αλήθεια, όμως, είναι ότι αυτή η ομάδα εργασίας είχε συγκροτηθεί στις 15 Δεκέμβρη του 2017 με κοινή απόφαση του Σταθάκη και του Φάμελλου και στις 15 Απρίλη του 2018 είχε λήξη ο χρόνος ύπαρξής της, χωρίς να συντάξει νομοθετική ρύθμιση. Κακά τα ψέματα, τέτοια ρύθμιση που να μπορεί να περάσει ακόμα και απ' αυτό το ΣτΕ, που υπερασπίζεται «το δίκαιο του μονάρχη» δεν μπορεί να υπάρξει.

Η Ολομέλεια του ΣτΕ δέχτηκε το αίτημα αναβολής και ανέβαλε για τις 21 Σεπτέμβρη του 2018, προφανώς γιατί θέλει να βοηθήσει την κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων να καλλιεργεί φρούδες ελπίδες στους δεκάδες χιλιάδες καταπατητές-ιδιοκτήτες βιλών, αναβάλλοντας την απόφαση που υποχρεωτικά πρέπει να κρίνει αντισυνταγματική την απόφαση του υπουργού Περιβάλλοντος. Από το ΣτΕ ισχυρίστηκαν ότι δεν αποφάσισαν την αναβολή της συνεδρίασης βασιζόμενοι σε προφορική διαβεβαίωση της Νομικής Συμβούλου, αλλά σε επιστολή του υπουργού Περιβάλλοντος. Αυτή η επιστολή, όμως, δε δόθηκε από τον πρόεδρο του ΣτΕ στο συνήγορο της ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων).

Φαίνεται ότι μετά την αποκάλυψή μας, ότι η Νομική Σύμβουλος του Κράτους ψευδόταν, όταν ανέφερε στην Ολομέλεια του ΣτΕ ότι υφίσταται ακόμα αυτή η ομάδα εργασίας, ο σύμβουλος του ΣτΕ με τον οποίο επικοινωνήσαμε θορυβήθηκε και μετέφερε τον... θόρυβο στο υπουργείο Περιβάλλοντος και στην πολιτική ηγεσία του, που αποφάσισε να ανανεώσει τη λειτουργία της ομάδας εργασίας μέχρι τις 31 Αυγούστου του 2018, με σκοπό να παραδώσει το «τελικό κείμενο των προτεινόμενων ρυθμίσεων».

Γι' αυτό και η απόφαση των Σταθάκη-Φάμελλου, με την οποία παρατείνεται η λειτουργία της ομάδας εργασίας εκδόθηκε στις 22 Ιούνη του 2018 και όχι στις 16 Απρίλη του 2018, που είχε λήξει η θητεία της ομάδας εργασίας. Επί δύο μήνες και έξι μέρες αυτή η ομάδα εργασίας δεν υφίστατο. Και βέβαια, δεν υφίστατο τη μέρα που το ΣτΕ έδωσε αναβολή στην υπόθεση. **Η εξαπάτηση του ΣτΕ από τη Νομική Σύμβουλο είναι γεγονός αναντίρρητο**. Αραγε το ΣτΕ θα κινήσει τις προβλεπόμενες διαδικασίες κατά της κυρίας που το εξαπάτησε ή θα δεχτεί τη «θεραπεία» με την εκ των υστέρων παράταση της λειτουργίας της ομάδας εργασίας;

Δεν αποκλείεται το δίδυμο Σταθάκη-Φάμελλου να εκδώσει και άλλη απόφαση, παρατείνοντας εκ νέου τη λειτουργία αυτής της ομάδας εργασίας, αν το τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου δεν υπάρξει προκήρυξη πρόωρων εκλογών. Με την αντισυνταγματική υπουργική απόφαση για τις Οικιστικές Πυκνώσεις η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, εκτός των άλλων, παίζει και ρουσφετολογικό παιχνίδι.

Στις συμπληγάδες του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού

Δεν έγινε επί καμιάς από τις προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις. Εμελλε κι αυτό να το δούμε να συμβαίνει επί «πρώτη φορά Αριστεράς». Τέσσερις ρώσοι διπλωμάτες απελάθηκαν από την Ελλάδα με βαρύτατες κατηγορίες. Ισάριθμοι έλληνες διπλωμάτες απελάθηκαν από τη Ρωσία, ως απάντηση, μολονότι η ελληνική πλευρά υποστήριζε -μέσω διαρροών- ότι δεν έχει τίποτα με τη ρωσική κυβέρνηση αλλά «αποκλειστικά με τη δράση των συγκεκριμένων τεσσάρων ατόμων», και γι' αυτό δε θα πρέπει να υπάρξουν αντίμετρα από τη ρωσική πλευρά, δεδομένου ότι «κανένα μέλος των διπλωματικών και προξενικών αποστολών της Ελλάδας στη Ρωσία δεν έχει κινηθεί εκτός των πλαισίων των καθηκόντων του».

Είναι σίγουρο ότι οι Τσιπροκοτζιάδες (ο Καμμένος δήλωσε πλήρη άγνοια) ήθελαν να κρατηθεί η υπόθεση κρυφή, φρόντισε όμως να το «ξεφωνίσει» η «Καθημερινή» με τις γνωστές σχέσεις με την αμερικάνικη πρεσβεία. Για να μη μείνει καμιά αμφιβολία για το ποιος οργάνωσε τη «δουλειά», αμέσως μετά την αποκάλυψη της «Καθημερινής» και την επιβεβαίωση από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο, ήρθε και μια ανακοίνωση... αλληλεγγύης προς την Ελλάδα από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, που διεμήνυσε έτσι «ποιος κάνει κουμάντο στην Ελλάδα».

Οι κατηγορίες κατά των τεσσάρων Ρώσων είναι βαρύτατες. Τους κατηγορούν για «πληροφοριακή δραστηριότητα» (κατασκοπία δηλαδή), για συντονισμένες κινήσεις προσπάθειας επέκτασης της ρωσικής επιρροής στην Ελλάδα (!), καθώς και για «λόμπινγκ» εναντίον της επίλυσης του «Μακεδονικού», που -εκτός των άλλων- περιλάμβανε και χρηματισμό κρατικών λειτουργών!

Δεν ξέρουμε σε ποιο βαθμό θα επηρεαστούν οι ρωσο-ελληνικές σχέσεις, αν θα έρθει ο Λαβρόφ τον Σεπτέμβρη και κυρίως αν θα μπορέσει να πάει ο Τσίπρας τον Νοέμβρη στη Μόσχα. Εκείνο που ξέρουμε είναι πως δε μπορούσαν οι ρώσοι διπλωμάτες να κάνουν αυτά για τα οποία τους κατηγορούν αν δεν είχαν έλληνες συνεργάτες. Ισως τις επόμενες μέρες ν' ακούσουμε και τέτοια ονόματα, καθώς συχνά αυτά τα ζητήματα εμπλέκονται και με πολέμους ανάμεσα σε επιχειρηματικά συμφέροντα (ο νοών νοείτω).

Οταν ο Τσίπρας κλείνει τη συνέντευξη Τύπου την Πέμπτη στις Βρυξέλλες δίνοντας δίκιο στον Τραμπ που ζήτησε από Γερμανία και σία να πληρώνουν περισσότερα για στρατιωτικές δαπάνες (αυτός ο... αντινατοϊκός και ειρηνόφιλος ζητά γενική αύξηση στρατιωτικών δαπανών!), μπορούμε να καταλάβουμε σε ποιο βαθμό έχει προχωρήσει ο εναγκαλισμός με την αμερικάνικη πολιτική στην ευρύτερη περιοχή της νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Μεσογείου. Η στρατηγική συμμαχία με τους σιωναζιστές δολοφόνους του Ισραήλ συμπληρώνεται τώρα από την υπόθεση της απέλασης ρώσων διπλωματών για κατασκοπία και προσπάθεια εξαγοράς «μακεδονομάχων».

Φυσικά και κάνουν κατασκοπία οι Ρώσοι, όπως κάνουν και οι Αμερικανοί και οι πράκτορες των άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Οι ελληνικές κυβερνήσεις, όμως, έκαναν πως δεν το έβλεπαν. Το γεγονός ότι ο Τσίπρας προχώρησε σε μια τέτοια ενέργεια δείχνει πως δέχτηκε αμερικάνικη εντολή, την οποία έσπευσε να εκτελέσει άμεσα, προσδοκώντας σε αναβάθμιση του ελληνικού αστικού κράτους σε βαλκανιάρχη των Αμερικανών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τον ελληνικό λαό και τη χώρα. Οι «ειρηνιστές» ξεβρακώθηκαν.

Πάγος από τον Ερντογάν

Αρνήθηκε πεισματικά ο Τσίπρας να πει οτιδήποτε για την απάντηση που του έδωσε ο Ερντογάν, όταν του έθεσε το ζήτημα των δύο ελλήνων στρατιωτικών. Θετική απάντηση σίγουρα δεν πήρε (το έδειχνε και το ύφος του), όμως δήλωσε περισσότερο αισιόδοξος απ' όσο ήταν πριν μπει στη συνάντηση! Αυτό μόνο ως διαδικασία κάποιου παζαριού ανάμεσα σ' αυτόν και τον Ερντογάν μπορεί να δικαιολογηθεί. Το παζάρι δεν μπορεί -τουλάχιστον με τα μέχρι στιγμής δεδομένα- να περιλάβει τους οχτώ φυγάδες τούρκους αξιωματικούς (τους οποίους ο Τσίπρας -εμμέσως πλην σαφώς- χαρακτήρισε και πάλι πραξικοπηματίες, ενώ οι ελληνικές διοικητικές και δικαστικές αρχές έχουν απορρίψει αυτή την κατηγορία), μπορεί όμως να περιλάβει άλλα πράγματα, με πρώτο-πρώτο το Κυπριακό, που -όπως είπε ο Τσίπρας- συμφώνησαν να το ξανανοίξουν. Ιδωμεν...

Duo Hlapatsa...

Αυτή τη φωτογραφία ανέβασε στο Twitter ο Τσίπρας. Με την εξής λεζάντα: «Στις Βρυξέλλες, για τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ, όπου θα συζητηθούν οι εξελίξεις εντός της Συμμαχίας και ο επιμερισμός των βαρών». Δεν έγραψε ότι στη σύνοδο θα πάρει η Βόρεια Μακεδονία πρόσκληση για ένταξη στο ΝΑΤΟ. Γιατί να το γράψει; Ολοι το ξέρουν. Αλλωστε, ο Ζόραν Ζάεφ ήταν το τιμώμενο πρόσωπο στην ιμπεριαλιστική σύναξη. Δεν προλάβαινε να εισπράττει συγχαρητήρια και να δίνει συνεντεύξεις σε μεγάλα Μέσα.

Εκείνο που ήθελε να δείξει ο Τσίπρας είναι ότι τον Καμμένο τον έχει στο τσεπάκι του και τον έχει δίπλα του ακόμα και στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ που θα δώσει το εισιτήρια «στα Σκόπια» που πλέον θα ονομάζονται «Βόρεια Μακεδονία». Κι έτρεχε ο άλλος (ο Καμμένος) να «εξηγεί» στους δημοσιογράφους ότι «δεν πιστεύει ότι μπορεί να περάσει η συμφωνία των Πρεσπών και να εγκριθεί από τη Βουλή» κι ότι οι γείτονες «θα συνεχίσουν να μαζεύουν προσκλήσεις, ίσως βγάζουν και φωτογραφίες, αλλά όσο χρησιμοποιούν το όνομα Μακεδονία θα είναι εκτός ΝΑΤΟ». Ηταν μια ακόμα άθλια εμφάνιση του γνωστού «ντούο χλαπάτσα», που θεωρεί ότι ακόμα κόβει εισιτήρια.

Αποσμητικό στον απόπατο του καπιταλισμού

«Η παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας σε μετανάστες δεν θα πρέπει να θεωρείται έγκλημα». Σ' αυτό το συμπέρασμα κατέληξε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε πρόσφατη συνεδρίαση της ολομέλειάς του υπερψηφίζοντας σχετικό ψήφισμα που κατατέθηκε (απ' αυτά που δεν έχουν δεσμευτική ισχύ, αλλά ισοδυναμούν με ευχολόγια). Ο εισηγητής του ψηφίσματος Claude Moraes δήλωσε: «Χρειαζόμαστε σαφείς κατευθυντήριες γραμμές για την ανθρωπιστική βοήθεια. Αυτό είναι το κλειδί σε ένα πλαίσιο όπου πολίτες και ΜΚΟ εργάζονται πολύ σκληρά για να σώσουν ανθρώπους στη θάλασσα και να τους βοηθήσουν στην ξηρά. Κατά τη διάρκεια της αποστολής μου στη Λιβύη, ΜΚΟ εξήγησαν ξανά και ξανά ότι αυτό αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσουν να συνεχίσουν το έργο τους».

Το σχετικό δελτίο Τύπου αναφέρει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο «εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι λίγα κράτη μέλη έχουν ενσωματώσει στο εθνικό τους δίκαιο την εξαίρεση για την ανθρωπιστική βοήθεια» και συμπληρώνει ότι «οι πολίτες και οι ΜΚΟ που παράσχουν ανθρωπιστική βοήθεια διενεργώντας επιχειρήσεις διάσωσης στη θάλασσα και στην ξηρά "υποστηρίζουν και συμπληρώνουν τις δράσεις διάσωσης που αναλαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη της ΕΕ"».

Αν ήμασταν ιδιοκτήτες ΜΚΟ θα ανατριχιάζαμε από ρίγη συγκίνησης. Διά του ψηφίσματος, το Ευρωκοινοβούλιο κάνει «λόμπινγκ» υπέρ των ΜΚΟ, που μετά την απόφαση της τελευταίας συνόδου κορυφής της ΕΕ φοβούνται ότι θα έχουν μπλεξίματα, αν ένα πλοίο τους, απ' αυτά που μαζεύουν ναυαγούς πρόσφυγες στο μεσογειακό δίαυλο Λιβύης-Ιταλίας, δε βάλει πλώρη για τις «πλατφόρμες αποβίβασης» (εάν και όταν αυτές εγκατασταθούν σε χώρες της Βόρειας Αφρικής), αλλά προσπαθήσει να πιάσει σε κάποιο ιταλικό ή μαλτέζικο λιμάνι. Ο Σαλβίνι απειλεί ότι σε τέτοιες περιπτώσεις θα πιάσει τους ανθρώπους των ΜΚΟ ως διακινητές. Και οι ΜΚΟ απευθύνθηκαν στο Ευρωκοινοβούλιο, ζητώντας να ξεκινήσει αυτό μια εκστρατεία επανανομιμοποίησής τους στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται.

Τι κάνουν οι ΜΚΟ; Τις δικές τους μπίζνες με το προσφυγικό-μεταναστευτικό, πασπαλισμένες με τη χρυσόσκονη του ανθρωπισμού. Μισθώνουν πλοία και πραγματοποιούν επιχειρήσεις διάσωσης στη Μεσόγειο. Στήνουν συνεργεία και προσφέρουν κάθε είδους υπηρεσίες σε οργανωμένα ή ανοργάνωτα στρατόπεδα «φιλοξενίας» μεταναστών (στη Μόρια τώρα, στην Ειδομένη και στο λιμάνι του Πειραιά παλιότερα). Με τι λεφτά; Κυρίως με λεφτά από τον προϋπολογισμό της ΕΕ για τους πρόσφυγες. Αλλά και με λεφτά που μαζεύουν με εράνους σε διάφορες χώρες. Στον ύστερο μεσαίωνα, το Βατικανό πουλούσε συγχωροχάρτια στους πιστούς. Οποιος κατάφερνε να μαζέψει τα απαραίτητα φράγκα είχε μια εξασφαλισμένη θέση στον παράδεισο. Οι ΜΚΟ εμπορεύονται τον ανθρωπισμό. Οποιος τις χρηματοδοτεί εξασφαλίζει τη σωτηρία της ψυχής (που είναι πολύ μεγάλο πράγμα, όπως λέει το τραγούδι), καμιά φωτογραφία σε business life style περιοδικό. Κι αν τα λεφτά είναι πολλά, μπορεί να κριθεί και άξιος κάποιου βραβείου ανθρωπισμού.

Ετσι δουλεύει, χρόνια τώρα, αυτή η μπίζνα. Ο καπιταλισμός εγκληματεί, ο καπιταλισμός ανοίγει πληγές, οι ΜΚΟ προσφέρουν παρηγορητική βοήθεια σε κάποια από τα θύματα και πολιτική βοήθεια στους θύτες. Είναι το αποσμητικό στον βρομερό απόπατο του καπιταλισμού. Ερχονται, όμως, κάποιοι ακροδεξιοί, κάποιοι νεοφασίστες τύπου Σαλβίνι και τα βάζουν με τις ΜΚΟ. Οι Σαλβίνι έχουν ένα δόγμα: «όσο περισσότεροι πνιγούν τόσο πιο καλά, γιατί θα αποθαρρυνθούν πολλοί απ' όσους θέλουν να μας έρθουν». Οι ΜΚΟ θέλουν ναυάγια για να 'χουν... πελατεία τα πλοία τους. Θέλουν στρατόπεδα για να 'χουν δουλειά τα συνεργεία τους. Φαντάζεστε έναν κόσμο χωρίς πρόσφυγες και μετανάστες να θαλασσοπνίγονται κι όσοι γλιτώνουν να εγκλείονται σε «καμπ», χωρίς ψυχικά ασθενείς πεταμένους στο δρόμο, χωρίς τοξικοεξαρτημένους να ακροβατούν μεταξύ ζωής και θανάτου; Οι ΜΚΟ θα έμεναν χωρίς αντικείμενο, οι χρυσοκάνθαροι που τις διευθύνουν χωρίς το παντεσπάνι τους.

Οι ΜΚΟ διαφωνούν με τους Σαλβίνι, Και οι «κύριοι» του Ευρωκοινοβουλίου παίρνουν το μέρος των ΜΚΟ, ζητώντας να υπάρξει ατιμώρητο για την «ανθρωπιστική δράση». Ποια είναι, όμως, τα όρια του νόμιμου και του παράνομου; Ποιος θα καθορίσει ποια ενέργεια είναι έγκλημα; Στη «δημοκρατική» Γαλλία, όποιος προσφέρει άσυλο σ' έναν μετανάστη χωρίς χαρτιά διαπράττει αδίκημα και αντιμετωπίζει «τσουχτερή» ποινή. Γι' αυτόν δε δείχνουν κανένα ενδιαφέρον οι «κύριοι» της Ευρωβουλής. Να πάει φυλακή, να πληρώσει, για να μάθει να μην παραβαίνει το νόμο. Ενδιαφέρον δείχνουν μόνο για τις ΜΚΟ που κάνουν επιχειρήσεις διάσωσης ή προσφέρουν υπηρεσίες σε «καμπ». Γιατί αυτές οι ενέργειες δεν παραβιάζουν το νόμο, αλλά «συμπληρώνουν τις δράσεις διάσωσης που αναλαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη της ΕΕ».

Οι «κύριοι» της Ευρώπης δε θέλουν πνιγμένους πρόσφυγες στη Μεσόγειο ή σκοτωμένους στους κάθε λογής φράχτες από τους κάθε λογής εθνικούς στρατούς ή την Frontex. Οχι για κανέναν άλλο λόγο, μα γιατί τους χαλάει τη μόστρα. Θίγει τα «δημοκρατικά» πιστεύω των υποτακτικών και αυλικών τους. Οι «κύριοι» της Ευρώπης θέλουν πρόσφυγες – επαίτες για ψίχουλα. Πρόσφυγες που να είναι ευγνώμονες απλώς επειδή τελικά ζουν και σώθηκαν από την καταστροφή που οι ίδιοι αυτοί «κύριοι» της Ευρώπης και οι όμοιοί τους των υπόλοιπων ιμπεριαλιστικών κρατών, τους ανάγκασαν να αφήσουν πίσω τους. Που αν καταφέρουν να πάρουν στα χέρια τους τα πολυπόθητα «χαρτιά» να πρέπει να «προσκυνήσουν» τη «δημοκρατική» Ευρώπη, που διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και πάνω απ' όλα την ανθρώπινη ζωή (των ευρωπαίων βασικά).

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι θα βρεθεί η νέα ισορροπία. Οι ΜΚΟ θα εξασφαλίσουν το ακαταδίωκτο (σε αντίθεση με τους απλούς πολίτες που θα διώκονται έτσι και βοηθήσουν «παράτυπο» μετανάστη). Και θα συνεχίσουν το «ανθρωπιστικό» τους έργο, ακόμα κι αν χρειαστεί τα πλοία τους να επιστρέφουν τους ναυαγούς στην Αφρική, στις «πλατφόρμες αποβίβασης» που αποφασίστηκε να δημιουργηθούν. Ακόμα κι αν χρειαστεί να εγκαταστήσουν συνεργεία στα στρατόπεδα συγκέντρωσης που θα επικοινωνούν με τις «πλατφόρμες αποβίβασης», για να παρέχουν «ανθρωπιστική» βοήθεια στους έγκλειστους και να τους προστατεύουν λίγο από το κνούτο των ντόπιων πολιτοφυλακών. Είπαμε, πάνω απ' όλα οι «ουμανιστικές αξίες του ευρωπαϊκού πολιτισμού».

Για μας, για τους κομμουνιστές και τους επαναστάτες του κόσμου, νόμιμο είναι το να σταθούμε δίπλα στα ξεριζωμένα αδέρφια μας, βάσει της ταξικής μας συνείδησης και όχι προσφέροντας ωραία λόγια και δακρύβρεχτες ανακοινώσεις. Δείχνοντάς τους το πραγματικό πρόσωπο των «μεγάλων» αυτής της γης, αυτών για τους οποίους οι ίδιοι κατέληξαν να είναι αριθμοί και ποσοστά, και όχι τροφοδοτώντας τους με φρούδες ελπίδες. Το δικό μας συμπέρασμα για ψηφίσματα σαν αυτό του Ευρωκοινοβούλιου εξάγεται εύκολα: εγκληματίες είστε και θα παραμένετε πάντα, «κύριοι» της Ευρώπης.

Παράνομες αποσπάσεις

Οι συριζαίοι έχουν ξεσαλώσει σε όλα τα επίπεδα. Εχοντας κατά νου ότι και αυτοί ως μνημονιακή κυβέρνηση έχουν ημερομηνία λήξης, προσπαθούν να βολέψουν σε θέσεις τα «δικά τους παιδιά», ακόμα και παραβιάζοντας τη «νομιμότητα», στην οποία, κατά τα άλλα ομνύουν.

Η περίπτωση της κ. Πηνελόπης Ελευθερίου δεν αποτελεί εξαίρεση (ανάλογη περίπτωση είχαμε στο παρελθόν και στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων). Ασφαλώς και θα υπάρχουν αντίστοιχα παραδείγματα και αλλού, για τα οποία δεν έχουμε πληροφόρηση (ακόμη).

Η κυρία αυτή είναι Προϊσταμένη της Γραμματείας της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ και ταυτόχρονα σύμβουλος του Πολιτικού Γραφείου του Γαβρόγλου στο υπουργείο Παιδείας. Και ενώ είναι αποσπασμένη στο υπουργείο (και παίρνει και υπερωρίες 40 τον αριθμό), ταυτόχρονα ασκεί πλήρως τα καθήκοντά της στο ΕΚΠΑ!

Σύμφωνα, όμως, με το ΠΔ 63/2005 (άρθρο 56, παράγραφος 3) «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα» (Φ.Ε.Κ. 98/τ.Α΄/22.04.2005) απαγορεύεται η απόσπαση υπαλλήλου που ασκεί διοικητικά καθήκοντα (προϊστάμενοι, τμηματάρχες, κ.λπ.).

Συγκεκριμένα, η παράγραφος 3 του άρθρου 56 του Π.Δ. 63 αναφέρει:

«Οι διευθυντές των πολιτικών γραφείων, οι διοικητικοί υπάλληλοι και οι ειδικοί σύμβουλοι και συνεργάτες των πολιτικών γραφείων δεν επιτρέπεται να ασκούν διοίκηση ή διαχείριση των υποθέσεων που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες των υπηρεσιών του υπουργείου ούτε έχουν το χαρακτήρα προϊσταμένης αρχής των υπηρεσιών αυτών».

Συνεπώς, η απόσπαση της Πηνελόπης Ελευθερίου είναι παράνομη, εφόσον αυτή δεν είχε πρώτα παραιτηθεί, ως όφειλε, από τα καθήκοντά της στο ΕΚΠΑ.

Η αξιολόγηση στο δημόσιο δεν «περπατάει»

Καθημερινά έρχονται στο φως στοιχεία που δείχνουν ότι η πλειοψηφία των εργαζόμενων στο δημόσιο δεν «τσίμπησε» στο παραμύθι της μη τιμωρητικής αξιολόγησης. Τα τεχνάσματα της Γεροβασίλη δεν έχουν πιάσει τόπο γιατί οι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται ότι η «καλή αξιολόγηση» είναι ένας μηχανισμός πειθάρχησης, υποταγής και κατηγοριοποίησής τους, που αργά ή γρήγορα θα επιστρατευθεί εις βάρος τους με την εφαρμογή της υποχρεωτικής «κινητικότητας» ή και τις απολύσεις.

Τη φορά αυτή έχουμε νέα από την ΠΟΣΥΠ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Παιδείας).

Σε σχετική ανακοίνωσή του το ΔΣ της ΠΟΣΥΠ αναφέρει:

«Η συμμετοχή των μελών των πρωτοβάθμιων σωματείων στην απεργία-αποχή είναι ενθαρρυντική όπως φαίνεται από τα πρώτα στοιχεία που έχει συλλέξει η ΠΟΣΥΠ.

Παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης να αποφύγει την παρέμβαση των συλλόγων και να εξατομικεύσει τη στάση των υπαλλήλων με τη χρήση της ηλεκτρονικής αξιολόγησης και παρά την επανεργοποίηση της τιμωρητικής και απεργοσπαστικής διάταξης της Γεροβασίλη που ποινικοποιεί τη συμμετοχή των υπαλλήλων σε απεργία, οι εργαζόμενοι στις διοικητικές υπηρεσίες του ΥΠΠΕΘ έδειξαν ότι αντιστέκονται στην επίπλαστη αξιολόγηση του Ν.4369/16.

Η απεργία-αποχή των υπαλλήλων από την αξιολόγηση στην κρίσιμη πρώτη φάση της ατομικής πρόσβασης στο σύστημα (που όπως φαίνεται από στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κινήθηκε σε ικανοποιητικά επίπεδα σε όλο το δημόσιο) δείχνει την πραγματική στάση απέναντι στο νόμο και καμία εικόνα που πιθανά θα διαμορφωθεί από την παρέμβαση των α΄ και β΄ αξιολογητών στη συνέχεια, κάτω και από την τρομοκρατία της τροπολογίας Γεροβασίλη, δεν μπορεί να αλλάξει τα πραγματικά δεδομένα».

Μελέτη ΙΟΒΕ

Υποταγή της εκπαίδευσης στην αγορά

Το Ιδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (ΙΟΒΕ) λανσάρεται ως ένας «ιδιωτικός, μη κερδοσκοπικός, κοινωφελής, ερευνητικός οργανισμός», που διεξάγει «ανεξάρτητη επιστημονική έρευνα και μελέτη των βιομηχανικών θεμάτων» και «επιτελεί την αποστολή του διατηρώντας θέση επιστημονικής και ακαδημαϊκής ουδετερότητας».

Ο «ανεξάρτητος» αυτός Οργανισμός είναι το think tank του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (ΣΕΒ). Τα κίνητρά του, λοιπόν, είναι αμιγώς πολιτικά και μάλιστα εκφράζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Ετσι και η «Μελέτη» του για την «Εκπαίδευση και αγορά εργασίας στην Ελλάδα. Επιπτώσεις της κρίσης και προκλήσεις», που επεξεργάζεται τα στοιχεία της Ερευνας Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ τις τελευταίες 2 δεκαετίες και τα δεδομένα της έρευνας της ΕΛΣΤΑΤ (2016) για τους νέους, καταλήγει σε προτάσεις που συνιστούν τις κατευθύνσεις της στρατηγικής του κεφαλαίου (εγχώριου και διεθνούς) για μια εκπαίδευση υποταγμένη στην καπιταλιστική αγορά.

Από τα στοιχεία που παρατίθενται κρατάμε το γεγονός ότι η ιστορικά διαμορφωμένη τάση της νεολαίας της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές εντάθηκε την περίοδο της κρίσης. Οι πανεπιστημιακές σπουδές ήταν για τη νεολαία μια αχτίδα σωτηρίας μπροστά στον εφιάλτη της ανεργίας. Αυτό θορύβησε πολύ τους καπιταλιστές, όπως συμπεραίνουμε από τις προτάσεις που κάνουν (στροφή στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, μείωση αριθμού εισακτέων, συγχωνεύσεις ΑΕΙ, κ.λπ.).

Εχουμε, λοιπόν:

◆ Ο πληθυσμός με απολυτήριο Λυκείου είναι αυξημένος κατά 17,9% το 2017 σε σχέση με το 2001 (2,9 εκατ. έναντι 2,5 εκατ. ατόμων).

◆ Ο πληθυσμός με χαμηλή εκπαίδευση υποχωρεί από το 2009 και έπειτα.

◆ Τα άτομα με ανώτατη εκπαίδευση σχεδόν διπλασιάστηκαν σε σχέση με τις αρχές του 2000.

◆ Αυξημένη ζήτηση και προσανατολισμό των νέων προς την ανώτατη εκπαίδευση, όπως και έμφαση από την πλευρά του κράτους με την ίδρυση νέων σχολών και ιδρυμάτων στη χώρα την περίοδο αυτή.

◆ Το 2017 ο γυναικείος πληθυσμός με ανώτατη εκπαίδευση ανήλθε στα 1,1 εκατ. άτομα (992,6 χιλ. άτομα με πτυχίο και 112,1 χιλ. με μεταπτυχιακό ή διδακτορικό). Ανοδος κατά 40% σε σχέση με το 2009, ενώ υπερδιπλασιάστηκε συγκριτικά με τις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας.

◆ Οι άνδρες με ανώτατη εκπαίδευση ανήλθαν στο 1,0 εκατ. (894,9 χιλ. άτομα με πτυχίο και 117,8 χιλ. άτομα με μεταπτυχιακό ή διδακτορικό). Αύξηση κατά 19% σε σχέση με τις αρχές της κρίσης και κατά 56% σε σχέση με το 2001.

◆ Το μερίδιο του πληθυσμού με ανώτατη εκπαίδευση ήταν αυξημένο κατά 9 ποσοστιαίες το 2017 σε σχέση με το 2001.

Παρά τις προσπάθειες της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας να βελτιώσει τα εκπαιδευτικά της εφόδια ώστε να αποκατασταθεί επαγγελματικά και να αποφύγει τον εφιάλτη της ανεργίας, η πραγματικότητα υπήρξε σκληρή για τους πτυχιούχους ανώτατης εκπαίδευσης. Πολλοί πήραν των ομματιών τους και ξενιτεύθηκαν, ενώ οι «τυχεροί» που βρήκαν δουλειά στην Ελλάδα αμείβονται με μισθούς πείνας και εργάζονται σε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα.

Για την κατάσταση αυτή δε φταίει το γεγονός ότι το πτυχίο δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας, όπως σκόπιμα διαδίδουν οι καπιταλιστές. Η ανεργία είναι σύμφυτη με τον καπιταλισμό και γίνεται τρομαχτική σε περιόδους οικονομικής κρίσης, την οποία οι καπιταλιστές επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν σε βάρος των εργαζόμενων, τους οποίους κυριολεκτικά εξαθλιώνουν, ενώ η στρατιά των ανέργων είναι γι' αυτούς μια ανεξάντλητη δεξαμενή από την οποία ψαρεύουν νέους είλωτες και σύγχρονους δούλους. Αλλωστε, οι ίδιοι οι καπιταλιστές είναι που μετέφεραν τις επιχειρήσεις τους σε άλλες χώρες (π.χ. βαλκανικές) γιατί έχουν μεγαλύτερα περιθώρια κερδών, ενώ και τα «λουκέτα» είναι καθημερινά, ο αγροτικός τομέας έχει καταρρεύσει και η νέα επωδός όλων των στυλοβατών του συστήματος είναι το εξευτελιστικό σλόγκαν ότι «η βαριά βιομηχανία της Ελλάδας είναι ο τουρισμός».

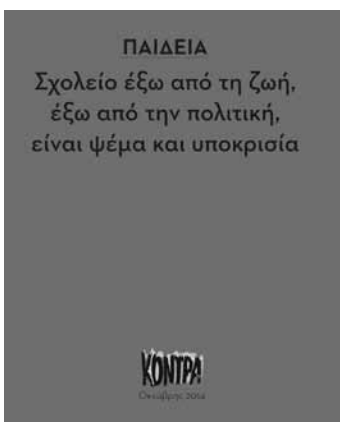

Σύμφωνα με τα στοιχεία:

◆ Δύο στους τρεις ανέργους το 2017 έχουν απολυτήριο Λυκείου ή ανώτατης εκπαίδευσης.

◆ Οι άνεργοι με ανώτατη εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων των κατόχων μεταπτυχιακού ή διδακτορικού, σχεδόν τριπλασιάστηκαν μεταξύ 2009 και 2017.

◆ Την ίδια περίοδο ο αριθμός των ανέργων με απολυτήριο Λυκείου υπερδιπλασιάστηκε.

◆ Στους πτυχιούχους πανεπιστημίων ή ΤΕΙ το ποσοστό ανεργίας το 2017 αυξήθηκε κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2009.

Η πρόταση των καπιταλιστών

Οι καπιταλιστές θέλουν η εκπαίδευση να προσανατολιστεί αποφασιστικά στις ανάγκες της αγοράς, ώστε αυτοί να αλιεύουν κατάλληλα καταρτισμένο και φθηνό εργατικό δυναμικό. Η στροφή αυτή να συντελεστεί από τη μέση ακόμη εκπαίδευση και να συνεχιστεί και στην ανώτατη (εξ ου και το φτιασίδωμα της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, ώστε αυτή να καταστεί ελκυστική για τη νεολαία, ειδικά αυτή της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων). Να χτυπηθεί αποφασιστικά η τάση για πανεπιστημιακές σπουδές και το αστικό κράτος να πάρει όλα τα μέτρα που θα συμβάλλουν σε αυτό, όπως κριτήρια για τη μετάβαση από το Γυμνάσιο στο Λύκειο, μείωση των εισακτέων, συγχωνεύσεις ΑΕΙ, αλλαγή της φυσιογνωμίας των πανεπιστημίων με στόχο το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο. Διαδικασίες αξιολόγησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, στο πνεύμα της διεθνούς αξιολόγησης των ιδρυμάτων (σκληρή ανταγωνιστικότητα και «αποτελεσματικότητα»). Να υποβαθμιστούν οι πανεπιστημιακές σπουδές σε τριετείς σπουδές κατάρτισης (Μπολόνια), ώστε να σχηματιστεί μια πλατιά βάση μελλοντικών εργαζόμενων με γνώσεις μιας χρήσης, φθηνών και «ευέλικτων» (άρα χωρίς απαιτήσεις) και να περιοριστεί ο αριθμός αυτών που θα ακολουθήσουν μεταπτυχιακές σπουδές. Πτυχία πολλών ταχυτήτων, συμμετοχή των επιχειρήσεων στο πανεπιστημιακό γίγνεσθαι.

Συγκεκριμένα προτείνουν:

◆ Αναπροσανατολισμό της ανώτατης εκπαίδευσης από την προετοιμασία των αποφοίτων για την απασχόληση στο δημόσιο τομέα στην απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα, και ιδιαίτερα στους τομείς με εξωστρεφή εξαγωγικό προσανατολισμό.

◆ Αναπροσανατολισμό της μέσης λυκειακής εκπαίδευσης από τη γενική εκπαίδευση στην τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση, με αύξηση της ελκυστικότητάς της και της συμμετοχής των μαθητών σε αυτήν, συνδεδεμένης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

◆ Ενίσχυση της στρατηγικής ικανότητας των ιδρυμάτων με: •Αυτονομία-ευελιξία-λογοδοσία • Ανάθεση στα ιδρύματα της αρμοδιότητας κατανομής των εισαγόμενων φοιτητών στις επιμέρους σχολές και τμήματα.

◆ Εξορθολογισμό της ανώτατης εκπαίδευσης με: • Συγχωνεύσεις ΑΕΙ (Ιδρυμάτων, Σχολών, Τμημάτων)... • Μείωση των εισακτέων στην ανώτατη εκπαίδευση (από το 60% και πλέον της ηλικιακής ομάδας περίπου που εκτιμάται σήμερα) • Ανακατανομή του συνολικού αριθμού εισαγόμενων φοιτητών από τα πανεπιστήμια στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και τις εφαρμογές των επιστημών και της τεχνολογίας. •Ενίσχυση των ΤΕΙ στον επαγγελματικό προσανατολισμό τους στις εφαρμογές των επιστημών και της τεχνολογίας. • Μέτρα για την αύξηση του ποσοστού ολοκλήρωσης των σπουδών και της μέσης διάρκειας φοίτησης στα ΑΕΙ.

◆ Νέα οργάνωση και ρύθμιση των σπουδών στα ΑΕΙ με: • Εφαρμογή της συμφωνίας της Bologna για τη διάρθρωση των σπουδών σε 3 κύκλους, με τον πρώτο κύκλο διάρκειας 3 ετών και αξιοποίηση του δεύτερου κύκλου για ενίσχυση του επαγγελματικού προσανατολισμού των σπουδών. • Ανάπτυξη προγραμμάτων πρακτικής άσκησης φοιτητών σε όλα τα ΑΕΙ. •Ατομικά προγράμματα σπουδών με ευελιξία στην οργάνωση των προγραμμάτων σπουδών, αύξηση των περιθωρίων επιλογών, διεπιστημονικών συνδυασμών και κινητικότητας των φοιτητών. • Εισαγωγή φοιτητών σε Σχολές ή Ιδρύματα. • Αποσύνδεση του πτυχίου πρώτου κύκλου από την αρχική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων μέσης εκπαίδευσης, με οργάνωση ειδικά σχεδιασμένων προγραμμάτων, μεταπτυχιακού επιπέδου, για την κατοχύρωση της παιδαγωγικής επάρκειας σε Σχολές Εκπαίδευσης των πανεπιστημίων. • Περιορισμό της ρύθμισης των επαγ-

γελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων στα ρυθμιζόμενα επαγγέλματα και αποσύνδεσή τους από το πτυχίο.

◆ Νέοι κανόνες χρηματοδότησης των ΑΕΙ με: • Σύνδεση μέρους της χρηματοδότησης των ιδρυμάτων με την πορεία μετάβασης των αποφοίτων τους στην αγορά εργασίας. • Σύναψη πολυετών προγραμματικών συμφωνιών πολιτείας-ιδρυμάτων, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και ο αριθμός των εισαγόμενων φοιτητών, ανά ίδρυμα. • Αμεση βελτίωση των διαθέσιμων στοιχείων για τη λειτουργία και τα αποτελέσματα των ΑΕΙ, με ανάπτυξη ενιαίας και συγκρίσιμης μεθοδολογίας και αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών για τη συλλογή τους από τα ιδρύματα και την συγκριτική επεξεργασία τους από κεντρικό φορέα (όπως το Κέντρο Μελετών της ΑΔΙΠ).

◆ Πιστοποίηση με κριτήρια όπως: • Για την πιστοποίηση ιδρυμάτων: η λειτουργία γραφείων διασύνδεσης, η συστηματική παρακολούθηση της πορείας ένταξης των αποφοίτων τους στην αγορά εργασίας, και η τεκμηριωμένη αξιοποίηση των αποτελεσμάτων τους στο στρατηγικό σχεδιασμό του ιδρύματος. • Για την πιστοποίηση προγραμμάτων σπουδών: η τεκμηριωμένη αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών, με βάση τα ευρήματα της παρακολούθησης της πορείας των αποφοίτων στην αγορά εργασίας και τη συνάφεια των σπουδών με την εκτέλεση της εργασίας τους στο αντικείμενό τους. • Οργάνωση πρακτικής άσκησης φοιτητών.

◆ Εθνικά κριτήρια αναφοράς (standards) σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, ιδιαίτερα στη μετάβαση από το Γυμνάσιο στο Λύκειο.

◆ Στόχευση χρηματοδοτικών κινήτρων (μείωση φόρου, οικογενειακά επιδόματα) στην ενίσχυση της συμμετοχής στη μέση τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση. Επανεκπαίδευση των ανέργων αποφοίτων για την επανένταξή τους στην αγορά εργασίας.

◆ Εμφαση στους 250.000-260.000 περίπου άνεργους απόφοιτους ανώτατης εκπαίδευσης και μεταπτυχιακών/διδακτορικών σπουδών • Προγράμματα διά βίου μάθησης και επανεκπαίδευσης με έμφαση στις νέες τεχνολογίες αυτοματισμού • Συνεργασία εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με επιχειρήσεις σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο • Αξιοποίηση δυνατοτήτων νέων τεχνολογιών: α) «μαζικά ανοικτά διαδικτυακά μαθήματα» (MOOCs), με πιστοποίηση των παρεχόμενων σπουδών β) προγράμματα ηλεκτρονικής μάθησης (e-learning).

Γιούλα Γκεσούλη

Ισόβια στην Πόλα Ρούπα για μια έκρηξη!

Συμβόλαια εξόντωσης αγωνιστών

Σε ισόβια και επιπλέον κάθειρξη 25 ετών καταδικάστηκε η Πόλα Ρούπα, που δικάστηκε μόνη της σε πρώτο βαθμό για τη δεύτερη περίοδο της δράσης του Επαναστατικού Αγώνα (όταν δικάστηκε ο Νίκος Μαζιώτης, μαζί με τους Α. Σταμπούλο και Γ. Πετρακάκο, η Ρούπα βρισκόταν στην παρανομία και η υπόθεση είχε διαχωριστεί ως προς αυτήν).

Ετσι, ένα δεύτερο δικαστήριο του πρώτου βαθμού (Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων) ήρθε να εκτελέσει την εντολή εξόντωσης των Μαζιώτη-Ρούπα, επειδή λίγο πριν ολοκληρωθεί η πρώτη δίκη του ΕΑ, πέρασαν στην παρανομία και συνέχισαν τη δράση της οργάνωσης. Το σημειώνουμε εμφατικά, γιατί η ποινή των ισοβίων (που επιβλήθηκε για την ίδια υπόθεση και στον Ν. Μαζιώτη) μόνο από δικαστήριο χούντας θα μπορούσε να επιβληθεί, δεδομένου ότι αφορά την έκρηξη στην Τράπεζα της Ελλάδος, στις 10 Απρίλη του 2014, από την οποία δεν υπήρξαν τραυματισμοί.

Ηδη από την πρώτη δίκη γι' αυτή την υπόθεση, χάρη στην επιμονή του Νίκου Μαζιώτη να κληθούν όλοι οι μάρτυρες και ιδιαίτερα οι υπεύθυνοι ασφάλειας της τράπεζας, αποδείχτηκε πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η οργάνωση δεν παρεξέκλινε από την τακτική της και σ' αυτή την ενέργεια. Την τακτική να ενημερώνει έγκαιρα για την έκρηξη, δίνοντας τον απαραίτητο χρόνο για να απομακρυνθούν φύλακες και τυχόν άλλοι εργαζόμενοι, καθώς και περίοικοι, ώστε να μην υπάρξουν θύματα που δεν αποτελούν στόχους της οργάνωσης. Αποδείχτηκε, λοιπόν, ότι ήξεραν ότι θα γίνει έκρηξη (χάρη στην προειδοποίηση του Επαναστατικού Αγώνα) και ότι η εντολή που έχουν σε τέτοιες περιπτώσεις είναι να ασφαλίζουν το κτίριο και να πηγαίνουν σε ένα εσωτερικό σημείο.

«Θεωρούν τους ανθρώπους πράγματα, ανδρείκελα, αναλώσιμα. Είναι κεφάλαιο», σχολίασε τότε ο Ν. Μαζιώτης. Οχι ο Επαναστατικός Αγώνας, αλλά η Τράπεζα τους θεωρεί πράγματα, κατέληξε. Παρά ταύτα, ο Ν. Μαζιώτης καταδικάστηκε σε ισόβια γι' αυτή την έκρηξη, ποινή που επιβλήθηκε τώρα και στην Π. Ρούπα.

Η προκλητικότητα της ποινής ακολουθεί την προκλητικότητα της απόφασης επί της ενοχής. Ο Ν. Μαζιώτης είχε καταδικαστεί ως φυσικός αυτουργός της ενέργειας. Η Π. Ρούπα καταδικάστηκε ως ηθικός αυτουργός! Δεν υπήρξε το παραμικρό στοιχείο για την εμπλοκή τους στην υπόθεση, πέραν του ότι ως μέλη του ΕΑ ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στην οργάνωση και υπερασπίστηκαν πολιτικά τη δράση της. Δεν υπήρξε κάποια μαρτυρία, κάποιο αποτύπωμα, κάποιο DNA, οτιδήποτε τέλος πάντων που να αποτελεί ένδειξη έστω ότι Μαζιώτης και Ρούπα ήταν φυσικός και ηθικός αυτουργός, αντίστοιχα.

Τέλος, αυτά τα δύο τρομοδικεία καταδίκασαν τον Μαζιώτη και τη Ρούπα και για «διεύθυνση τρομοκρατικής οργάνωσης», κατηγορία που είχε καταπέσει στην πρώτη δίκη του ΕΑ. Επιστράτευσαν και αυτή την κατηγορία, όχι μόνο για να διευρύνουν τα πλαίσια των ποινών, αλλά και για να φτάσουν αυτά τα πλαίσια στα ανώτατα όριά τους, καταδικάζοντάς τους ως αυτουργούς (φυσικούς ή ηθικούς) σε όλες τις ενέργειες της οργάνωσης.

Για να φανεί καλύτερα η προκλητικότητα της απόφασης, που ισοδυναμεί με εκτέλεση συμβολαίου εξόντωσης των δύο αναρχικών αγωνιστών, αξίζει να θυμίσουμε την απόφαση της πρώτης δίκης του ΕΑ για τους ίδιους και τον Κ. Γουρνά, που ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στην οργάνωση. Εκείνη η δίκη αφορούσε ένα σημαντικά μεγαλύτερο αριθμό ενεργειών της οργάνωσης, μεταξύ των οποίων και μια ισχυρή έκρηξη στο Χρηματιστήριο, που είχε τα ίδια χαρακτηριστικά με την έκρηξη στην ΤτΕ. Εκείνο το τρομοδικείο:

- Με σύμφωνη πρόταση και του εισαγγελέα της έδρας απέρριψε την κατηγορία της «διεύθυνσης τρομοκρατικής οργάνωσης», με συγκροτημένη επιχειρηματολογία, στον πυρήνα της οποίας ήταν το ότι ο ΕΑ είναι μια αναρχική οργάνωση και εξ ορισμού δεν μπορούσε να έχει διευθύνοντες. Μαζιώτης και Ρούπα καταδικάστηκαν τώρα ως «διευθύνοντες», χωρίς να έχει προκύψει οποιοδήποτε νέο στοιχείο.

- Μαζιώτης, Ρούπα και Γουρνάς καταδικάστηκαν για απλή συνέργεια στις ενέργειες της οργάνωσης, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ήταν παρόντες σε οποιαδήποτε από τις ενέργειες. Τώρα, για την έκρηξη στην ΤτΕ ο Μαζιώτης καταδικάστηκε ως φυσικός και η Ρούπα ως ηθικός αυτουργός.

- Δεκαέξι ενέργειες στην πρώτη δίκη, 50 χρόνια φυλακή. Μία ενέργεια στη δεύτερη δίκη, ισόβια!

Η κατασταλτική σκοπιμότητα είναι ξέχειλη. Η αστική Δικαιοσύνη έδειξε για μια ακόμα φορά πού γράφει τους νόμους της, όταν αποστολή της είναι η εκδίκηση...

Η Μπιρμπίλη του ΣΥΡΙΖΑ

Τι σύγκριση μπορεί να υπάρξει ανάμεσα σε μια ταπεινή περιβαλλοντολόγο, που έτυχε να γνωριστεί με τον Γιωργάκη Παπανδρέου σε κάποιο γυμναστήριο, με μια καθηγήτρια του Ινστιτούτου Levy του Κολλεγίου Bard της Νέας Υόρκης; Φαινομενικά καμία, όμως παρά τις διαφορετικές αφετηρίες υπάρχει κάτι κοινό που συνδέει τις διαδρομές τους: η χρυσοφόρα θέση του αντιπροσώπου της Ελλάδας στον ΟΟΣΑ. Μια θέση που εξασφαλίζει κατοικία 300 τ.μ. στην περιοχή των Ηλυσίων Πεδίων στο Παρίσι, μισθό γύρω στα εφτάμισι χιλιάρικα ευρώ το μήνα, σοφέρ, υπηρετικό προσωπικό κτλ.

Η Τίνα Μπιρμπίλη βρέθηκε υπουργός Περιβάλλοντος ως προσωπική επιλογή του Γιωργάκη. Μέχρι τότε κανένας δεν την είχε δει στις κομματικές διαδικασίες του ΠΑΣΟΚ. Εμεινε στο πόστο κάτι λιγότερο από δυο χρόνια. Δυο μήνες μετά τον ανασχηματισμό βρέθηκε στο Παρίσι ως εκπρόσωπος της Ελλάδας στον ΟΟΣΑ. Είχε κάνει τη σωστή επιλογή. Αντί για υπουργός σε μια κλυδωνιζόμενη κυβέρνηση (η οποία πέντε μήνες μετά τον ανασχηματισμό είχε παραχωρήσει τη θέση της στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου, στην οποία φυσικά δε θα υπήρχε θέση γι' αυτήν), ζήτησε το πλούσια αμοιβόμενο πόστο στο Παρίσι. Εμεινε σ' αυτό άλλα δύο χρόνια και μετά εξασφάλισε μια θέση στελέχους του ΟΗΕ στην Αφρική, με έδρα το Ναϊρόμπι και εξίσου πλουσιοπάροχη αμοιβή και ζωή. Κι όλ' αυτά χάρη σε ένα γυμναστήριο...

Η Ράνια Αντωνοπούλου πήγε για μεταπτυχιακά στις ΗΠΑ, παντρεύτηκε τον επί μακρόν εγκατεστημένο εκεί Δήμο Παπαδημητρίου και άρχισε να χτίζει μια δευτεροκλασάτη ακαδημαϊκή καριέρα στο δευτεροκλασάτο Ινστιτούτο που διηύθυνε ο σύζυγός της. Από εκεί -άγνωστο μέσα από ποιους ακριβώς διαύλους- βρέθηκε στο επιτελείο του Τσίπρα. Εγινε υπουργός στην πρώτη κιόλας κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ, έμεινε αμετακίνητη στο πόστο της, αργότερα έγινε υπουργός και ο σύζυγός της, μέχρι που τους χτύπησε η... γκαντεμιά. Κάποιοι ανακάλυψαν ότι το ζεύγος με τις τεράστιες καταθέσεις σε «επενδυτικά» προϊόντα, τη σπιταρώνα στη Νέα Υόρκη και τη βιλάρα στη Σύρο εισέπραττε και επίδομα ενοικίου ένα χιλιάρικο το μήνα για να νοικιάζει διαμέρισμα στο Κολωνάκι.

Ο Τσίπρας προσπάθησε να τους σώσει, όμως αυτό δεν κατέστη δυνατόν. Ο «όχλος» ζητούσε «αίμα στην αρένα» και η κυρία Ράνια αναγκάστηκε να υποβάλει την παραίτησή της, ακολουθούμενη σύντομα και από την παραίτηση του συζύγου της. Με πόνο ψυχής πρέπει να πούμε. Με τεράστιο παράπονο για την αχαριστία αυτού του λαού, που δεν εκτίμησε το γεγονός ότι οι δύο αυτοί λαμπροί επιστήμονες του εξωτερικού ήρθαν στην ψωροκώσταινα για να τη σώσουν. Κι ότι το χιλιάρικο που παντελόνιαζαν κάθε μήνα δεν το έπαιρναν επειδή είναι λιγούρια, αλλά επειδή είναι... ζήτημα αρχής γι' αυτούς να μην απαρνούνται κανένα... δικαίωμα.

Ο Τσίπρας, πάντως, δεν αποδείχτηκε αχάριστος. Τζέντλεμαν σαν τον Γιωργάκη και αυτός έστειλε την κυρία Ράνια στο Παρίσι, στον ΟΟΣΑ. Την κυρία Ράνια η οποία, μολονότι δεν είναι βουλευτίνα, δεν είχε φύγει απογοητευμένη από την Ελλάδα, αλλά περίμενε υπομονετικά την αποκατάσταση. Η οποία ήρθε και κάθε άλλο παρά ήσσονος οικονομικής ανταπόδοσης είναι. Να μην τα ξαναλέμε, τα αναφέραμε στην αρχή για τη Μπιρμπίλη.

Η τοποθέτηση της Αντωνοπούλου στον ΟΟΣΑ στο Παρίσι δεν ανακοινώθηκε επίσημα από την κυβέρνηση. Η είδηση βγήκε από σπόντα. Από τη δημοσίευση στη Διαύγεια Απόφασης του γενικού γραμματέα του υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης Ηλία Ξανθάκου, με την οποία δεσμεύεται ποσό 13.221,06 ευρώ «για έξοδα (μεταφοράς οικοσκευής, εισιτήρια και πρώτης εγκατάστασης) που αφορούν τον διορισμό της κ. Ουρανίας Αντωνοπούλου ως μονίμου αντιπροσώπου στην ΜΕΑ-ΟΟΣΑ».

Τι διάολο, τον Παρθενώνα θα μεταφέρει και θέλει τόσα λεφτά; Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, η Μπιρμπίλη είχε πάρει 6.233, 92 ευρώ. Λιγότερα από τα μισά. Ομως δε συγκρίνεται κοτζάμ Αντωνοπούλου με τη Μπιρμπίλη. Είναι ζήτημα... πολιτικού βάρους. Η «πρώτη φορά Αριστερά» εξακολουθεί να... εκπλήσσει ευχάριστα τον αστικό κόσμο. Διατηρεί αναλλοίωτες κάποιες συνήθειες βολέματος «ημετέρων» χρυσοκάνθαρων. Και αντιμετωπίζει τον ελληνικό λαό σαν τσούρμο από Χαχόλους.

Τετελεσμένα

Αναμενόμενη η δήλωση Μητσοτάκη για το «Μακεδονικό» την περασμένη Τετάρτη, μέρα που ξεκινούσε η σύνοδος κορυφής του ΝΑΤΟ. Αφού αποφάσισε να «καβαλήσει» το εθνικοφασιστικό κύμα, δε θα άφηνε καμιά ευκαιρία να πάει χαμένη. Κατήγγειλε, λοιπόν, ότι «ο κ. Τσίπρας και ο κ. Καμμένος αναγνώρισαν στα Σκόπια την υποτιθέμενη Μακεδονική εθνότητα και γλώσσα», παρά «την κατακραυγή των πολιτών». «Σύντομα θα κριθούν και για αυτό από τον ελληνικό λαό», ήταν η κατακλείδα της δήλωσης.

Αναμενόμενος ήταν και ο ονοματισμός των Τσίπρα και Καμμένου και όχι του Κοτζιά. Ο Κοτζιάς δεν έχει κόμμα από το οποίο να προσδοκά να πάρει ψήφους η ΝΔ.

Εμείς, όμως, μένουμε στην προτελευταία παράγραφο της δήλωσης Μητσοτάκη: «Ο κ. Τσίπρας και ο κ. Καμμένος έχουν βαρύτατες ευθύνες για τα **τετελεσμένα** που δημιουργούν». Μ' άλλα λόγια, οι Τσίπρας και Καμμένος θα εισπράξουν το (όποιο) πολιτικό κόστος και η συμφωνία θα παραμείνει σε ισχύ, αφού πριν καν κυρωθεί ο Μητσοτάκης θεωρεί τις προβλέψεις της «τετελεσμένα».

Ποιος πληρώνει την προπαγάνδα της Δούρου;

Το νέο βίντεο της Δούρου για τα αντιπλημμυρικά έργα στον κόμβο Πειραιώς-Χαμοστέρνας είναι εμετικό. Λίγους μήνες μετά τους 24 νεκρούς της Μάνδρας και λίγες μέρες μετά την εκ νέου καταστροφή της ίδιας πόλης, αυτοί διαφημίζουν κάποια περιορισμένης κλίμακας αντιπλημμυρικά έργα σε ένα άλλο σημείο, το οποίο επέλεξαν επειδή -σε αντίθεση με την απομονωμένη Μάνδρα- από εκεί περνάνε καθημερινά χιλιάδες αυτοκίνητα και δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι και θα δουν τα έργα.

Ακόμα και αυτή η σκοπιμότητα να μην υπήρχε, από πότε η στοιχειώδης υποχρέωση μιας κρατικής μονάδας για την εκτέλεση κάποιων έργων βαφτίζεται ως κάτι το «εξαιρετικό» και γυρίζονται βίντεο γι' αυτό;

Το βίντεο φέρει το λογότυπο της παράταξης Δούρου («Δύναμη Ζωής») και καταλήγει με το «συνεχίζουμε». Εντάσσεται, δηλαδή, στην προεκλογική εκστρατεία της Δούρου, που την ξεκίνησε από τώρα. Ποιος πλήρωσε για την παραγωγή και τη διανομή του; Πλήρωσε η παράταξη της Δούρου ή πλήρωσε η περιφέρεια, δηλαδή ο φορολογούμενος πολίτης; (Ρητορικό είναι το ερώτημα).

Κοινωνική κοροϊδία, εκλογική πελατεία

Τη δημιουργία «πανελλαδικού Πανεπιστημιακού Δικτύου σε συνεργασία με τα μεγαλύτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας, για την υποστήριξη της Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας», ανακοίνωσε η αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας Θεανώ Φωτίου, σε εκδήλωση του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου. Μην το πάρετε ως μια ακόμα γραφικότητα της υπουργού Γεμιστών και Λοιπών Εδεσμάτων. Πίσω από τέτοιες ενέργειες, στις οποίες εμπλέκονται (πάντοτε με το «αζημίωτο», το οποίο εξασφαλίζεται από διάφορα προγράμματα) και τα πανεπιστήμια, κρύβεται η οικοδόμηση ενός ρουσφετολογικού μηχανισμού.

Υπάρχουν άνθρωποι που βλέπουν το περιβόητο Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης ως... σωτηρία, την οποία τους εξασφάλισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχουν άνεργοι που βλέπουν στα συνεταιριστικά καφενεία και ταβερνεία τη διέξοδο. Θεωρώντας ότι τους την εξασφάλισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Κι ας προβλέπονται όλα αυτά από προγράμματα της ΕΕ. Κι ας αναφέρεται σε όλες τις εκθέσεις της τρόικας η ανάγκη να χτιστεί «δίχτυ κοινωνικής προστασίας» για τους απόκληρους. Ο κόσμος που παίρνει τα ψίχουλα αυτών των προγραμμάτων είναι στην πλειοψηφία του κόσμος χτυπημένος άγρια από την κρίση, απογοητευμένος, μπαϊλντισμένος, που δε βλέπει μπροστά του τίποτ' άλλο εκτός από αυτά τα ψίχουλα. Δε βλέπει ένα κίνημα διεκδίκησης για να ελπίζει σ' αυτό και να ενταχθεί ενδεχομένως σ' αυτό.

Πρώτα τον κατέστησαν άνεργο, τον εξαθλίωσαν, τον έφτασαν σε απελπισία, τον μετέτρεψαν από εργαζόμενο με συλλογική (οικονομίστικη έστω) συνείδηση σε άτομο και ως άτομο τον κατέστησαν «ωφελούμενο». Ενα κομμάτι απ' αυτόν τον κόσμο, τον εξατομικευμένο, τον κοινωνικά διαλυμένο, τον χωρίς ελπίδα, μπορεί να τους ξαναψηφίσει, φοβούμενο μη τυχόν χάσει τα ψίχουλα. Γι' αυτό η Φωτίου περιδιαβαίνει καθημερινά τα ραδιόφωνα, γι' αυτό γυρίζει και προσπαθεί να στήσει «δίκτυα».

Σίγουρα δεν είναι πολλοί αυτοί που θα καταπιούν το δόλωμα της ΚΑΛΟ, για να πεις ότι μόνο έτσι θα εξασφαλίσουν μια κρίσιμη εκλογική μάζα. Δε σκέφτονται έτσι όμως. «Μάζευε κι ας είν' και ρώγες» είναι η λογική τους. Πέραν αυτής της στενά ρουσφετολογικής λογικής, υπάρχει η ιδεολογική λειτουργία. Πρέπει να πειστούν οι άνεργοι ότι υπάρχει γι' αυτούς διέξοδος, τους την προσφέρει το κράτος και θα φταίνε αυτοί αν δεν επωφεληθούν. Το πόσοι απ' αυτούς τους ανθρώπους θα καταστραφούν για δεύτερη φορά δεν τους ενδιαφέρει. Ή το πόσοι θα φυτοζωούν με μεροκάματα των δέκα ευρώ ημερησίως, πασχίζοντας να κρατήσουν στη ζωή μια «επιχείρηση» που είναι από τη γέννησή της νεκρή. Υπάρχουν, βέβαια, και τα... αριστερά λαμόγια. Αυτά που στήνουν μια ΚΟΙΝΣΕΠ και παίρνουν δουλειές από κρατικούς φορείς. Δουλειές «μιλημένες», που τώρα επενδύονται με τη χρυσόσκονη της «κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας». Βολεύουν και τα «δικά τους παιδιά» μ' αυτόν τον τρόπο.

Στο ζήτημα αυτό έχουμε αναφερθεί αναλυτικά στο φύλλο μας της 11ης Νοέμβρη του 2017 (http://www.eksegersi.gr/issue/938/Εργατικά/29610.ΚΑΛΟ-το-παραμύθι-αλλά-με-τον-δράκο-τι-θα-γίνει), με αναφορές και στη διεθνή εμπειρία (γιατί δεν είναι συριζαίικη πατέντα αυτή, εφαρμόζεται εδώ και χρόνια στον καπιταλιστικό κόσμο). Στεκόμαστε ιδιαίτερα στην πλευρά της λαμογιάς, που κρύβεται πίσω από το μύθο για τα δήθεν ίσα δικαιώματα που εξασφαλίζουν αυτές οι επιχειρήσεις.

Από τη στιγμή που ο νόμος 4430/2016 προβλέπει ότι οι συνεταιριστικές επιχειρήσεις θα έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν μισθωτή εργασία (με εργαζόμενους που δε θα είναι μέλη τους), σε ποσοστό 40% (για τις Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις) και 25% για τους Συνεταιρισμούς (βάσει των Αρθρων 18 & 28 του παραπάνω νόμου) και ορισμένες φορές έως 50% υπό προϋποθέσεις, καθώς και «εθελοντές» που θα κάνουν τζάμπα εργασία, κάθε λόγος για ίσα δικαιώματα πάει περίπατο. Από την άλλη, το ίδιο το νομικό πλαίσιο αφήνει ανοιχτή τη δυνατότητα για λαμογιές από τα μέλη που θα έχουν περισσότερη οικονομική δύναμη, μιας και σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 4430/16, τα κέρδη θα διανέμονται ως εξής: 5% για αποθεματικό, 35% στους εργαζόμενους του Φορέα και τα υπόλοιπα για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και διεύρυνση της παραγωγικής δραστηριότητας. Αν μάλιστα τα 2/3 της Γενικής Συνέλευσης αποφασίσουν ότι θα πρέπει να δοθούν για το τρίτο περισσότερα λεφτά, τότε οι εργαζόμενοι μπορεί να πάρουν και λιγότερο από το 35% των κερδών.

Ποιος θα ελέγχει τη «διεύρυνση της παραγωγικής δραστηριότητας»; Υποτίθεται η Γενική Συνέλευση. Στην ουσία όμως θα είναι το Διοικητικό Συμβούλιο που θα έχει τον ουσιαστικό έλεγχο, μιας και Γενική Συνέλευση προβλέπεται να γίνεται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Οπως λοιπόν οι καπιταλιστές περνούν στα έξοδα της επιχείρησης ατομικά τους έξοδα, το ίδιο μπορεί να κάνει το ΔΣ. Οταν μάλιστα την ΚΟΙΝΣΕΠ την έχουν στήσει κάποια λαμόγια για να πάρουν τις «μιλημένες» δουλειές, κανένας δε θα μιλήσει, γιατί τα λαμόγια «του εξασφαλίζουν εργασία».

Ξεπετιούνται συνεχώς μαύρα βλαστάρια

Πριν από δυο βδομάδες, ο Τάκης Μπαλτάκος περιέγραφε ως εξής το όραμά του για συνένωση της Ακροδεξιάς: *«Ολα αυτά τα κόμματα, το καθένα από αυτά, είναι πολύ δύσκολο να μπει στη Βουλή, ειδικά όταν πολωθεί το κλίμα και η ΝΔ ρίξει το αναμενόμενο σύνθημα, να φύγει ο Τσίπρας κάτι που είναι πολύ λογικό να το κάνει. Δεν μπορούν μόνοι τους να μπουν. Αυτό το οποίο λέω εγώ, είναι ότι πρέπει να γίνουμε νέο κόμμα, όχι ένα μικρό κόμμα δεξιό, αλλά ένα κόμμα το οποίο θα ενώσει ως ΣΥΡΙΖΑ της Δεξιάς -ας μου επιτραπεί η έκφραση- όλα τα υφιστάμενα κόμματα, ούτως ώστε όλα μαζί, με εκλογική συμπαράταξη τύπου ΔΗΜΑΡ-ΠΑΣΟΚ, με εκλογική συμπαράταξη, να μπουν όλα στη Βουλή. Μη ξεχνάτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει 11 συνιστώσες».*

Τι άλλαξε και ο Μπαλτάκος ανακοίνωσε την ίδρυση κόμματος με πρόεδρο τον Δ. Καμμένο και γενικό γραμματέα την αφεντιά του (το οποίο δεν έχει ούτε καν όνομα); Γοητεύθηκε μήπως ο Μπαλτάκος από την... τεράστια προσωπικότητα του Δ. Καμμένου και είπε να μην αφήσει να πάει χαμένη η ευκαιρία; Αστεία πράγματα. Το πιθανότερο είναι πως ο Δ. Καμμένος «έφαγε πόρτα» από τον Μητσοτάκη (που προτίμησε να πάρει τον «κεντρώο» Κατσιαντώνη, αποσκιρτήσαντα του κόμματος Λεβέντη) και ακολούθησε αναγκαστικά το σλόγκαν «φτιάξε κι εσύ ένα κόμμα, μπορείς». Είναι η εποχή που ξεπετιούνται τα κάθε είδους μαύρα βλαστάρια κι είπε να δοκιμάσει κι αυτός την τύχη του, ενώνοντας δυνάμεις με τον Μπαλτάκο. Ο Μπαλτάκος έχει το όνομα, ο Καμμένος θέλει να μαζέψει διάφορους που φεύγουν από τους ΑΝΕΛ, προσφέροντάς τους στέγη έστω και για ένα μεταβατικό χρονικό διάστημα.

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και άλλοι. Ο χρυσαυγίτης Επιτήδειος (απόστρατος που βγήκε ευρωβουλευτής των νεοναζί και πριν από λίγο καιρό ανεξαρτητοποιήθηκε και τυπικά από τη συμμορία) κινείται έντονα στη Βόρεια Ελλάδα και έχει άφθονη βοήθεια από κάποιους δεσποτάδες και τοπικούς χρυσαυγίτες και λοιπούς ακροδεξιούς. Ο «είναι τρελός ο στρατηγός» Φράγκος, βλέποντας ότι πέφτει στην αφάνεια, εξαπέλυσε επιστολή με την οποία - στο όνομα του «Κοινού των Απανταχού Ελλήνων» (;) ζητά να μαζευτούν υπογραφές «πόρτα-πόρτα», «τις οποίες θα αποστείλουμε στον πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας». Για ποιο λόγο; «Τόσο για την ψήφο στους ομογενείς, όσο και για την διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την απαράδεκτη εθνικά συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ». Φυσικά, το ελληνικό Σύνταγμα δεν προβλέπει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος μέσω της συλλογής υπογραφών, όμως μόνο έτσι μπορεί να ξαναβγει στον αφρό ο «στρατηγός» και να συγκριθεί με αξιώσεις με τους διάφορους άλλους ηγετίσκους της Ακροδεξιάς.

Από μια άποψη, όλο αυτό το «μαύρο λιβάδι» είναι για γέλια. «Να πέσει η αριστερή κυβέρνηση» ζητά ο Δ. Καμμένος! Ποιος; Αυτός που ορκίστηκε υφυπουργός αυτής της κυβέρνησης (άλλο αν δε συμπλήρωσε εικοσιτετράωρο στο πόστο, γιατί ξεσηκώθηκαν κάποιοι συριζαίοι που βρέθηκαν αντιμέτωποι με τα ρατσιστικά, σεξιστικά και αντισημιτικά σχόλιά του). Αυτός που πήρε μετά χαράς πόστο αντιπροέδρου της Βουλής με πρόταση αυτής της κυβέρνησης. Ποιος δίνει, όμως, σημασία σ' αυτά; Θα ζητήσει κανείς πολιτική συνέπεια και εντιμότητα από τον Δ. Καμμένο;

Μπορεί να φτιαχτεί ένα κόμμα στα δεξιά της ΝΔ, που θα μαζέψει όλα αυτά τα «μαυροβλάσταρα», από Καρατζαφέρη και Μπαλτάκο, μέχρι Φαήλο, Φράγκο και Επιτήδειο; Δύσκολο να απαντήσει κανείς καταφατικά, μολονότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα το επιθυμούσε σφόδρα, καθώς το κόμμα Καμμένου «εξεμέτρησε το ζην». Τόσοι αρχηγίσκοι πώς να χωρέσουν κάτω από την ίδια στέγη; Από την άλλη, ο Μητσοτάκης πρέπει να παρακολουθεί από κοντά τις κινήσεις τους, ώστε την κατάλληλη στιγμή να πάρει μερικούς από δαύτους στη ΝΔ, κάνοντας τη «διεύρυνση προς τα δεξιά». Ισως αυτό να επιθυμεί το δίδυμο Μπαλτάκου-Καμμένου και ίσως ο πρώτος να έχει ρίξει ήδη τις γέφυρες, μιας και ουδέποτε έκοψε τις σχέσεις με τον Σαμαρά.

Υπάρχει πάντοτε και το νεοναζιστικό μόρφωμα, το οποίο τα στημένα γκάλοπ φροντίζουν να το δείχνουν ιδιαίτερα ανεβασμένο, μολονότι στο «Μακεδονικό» δεν έπαιξε τον πρώτο ρόλο, ενώ και αποχωρήσεις βουλευτών και στελεχών έχει υποστεί και τη συστηματική δράση των ταγμάτων εφόδου έχει περιορίσει έως αναστείλει αναγκαστικά. Ιδιαίτερα εκείνη τη δράση υποκατάστασης των αστυνομικών αρχών, με τις «επιχειρήσεις αρετή» στις λαϊκές αγορές και τα παρόμοια. Αν η ολοκλήρωση της δίκης της ΧΑ γίνει πριν από τις επόμενες εκλογές και ο Μιχαλολιάκος με την υπόλοιπη συμμορία καταδικαστούν χωρίς η έφεσή τους να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα, τότε δε θα μπορούν ούτε υποψήφιοι να είναι (η καταδίκη θα συνοδεύεται και από στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων). Σ' αυτή την περίπτωση θα μείνει πραγματικά ένα «χέρσο χωράφι», το οποίο θα αποτελεί δέλεαρ για όλους τους υπόλοιπους ακροδεξιούς, εθνικοφασίστες, κρυφοναζιστές. Είναι πολύ δύσκολο, όμως, όλος αυτός ο συρφετός να κινηθεί με γνώμονα έναν τόσο σύνθετο και μακρού ορίζοντα σχεδιασμό.

Εκείνο που έχει σημασία να επισημανθεί είναι πως σε μια εποχή που ο ελληνικός λαός εξακολουθεί να στενάζει υπό τα βάρη της κρίσης, ανθίζουν τα «μαύρα βλαστάρια» του εθνικοφασισμού, εκμεταλλευόμενα το γεγονός ότι το «Μακεδονικό» έχει αναδειχτεί σε μείζον ζήτημα της χώρας. Η ΝΔ έχει, φυσικά, τη συνδρομή της σ' αυτό, καθώς κερδοσκοπεί ασύστολα με τον κάλπικο πατριωτισμό και σπεκουλάρει με τα πιο χαμερπή αισθήματα ενός όχλου, οδηγώντας τον σε καθαρά φασιστικές αντιλήψεις και συμπεριφορές. Κι όσο βλέπει ότι η υποδαύλιση του πιο χυδαίου, του πιο αντιδραστικού, του πιο επιθετικού εθνικισμού «φέρνει ψήφους», συσπειρώνει την «παραδοσιακή Δεξιά», τόσο επιμένει σ' αυτή τη γραμμή, παραβλέποντας τον θυμό που προκαλεί στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες (σ' αυτές δίνει εξηγήσεις παρασκηνιακά, ότι δεν πρόκειται να σαμποτάρει την κύρωση της συμφωνίας Τσίπρα-Ζάεφ).

Οταν, όμως, ακόμα και ο Περισσός, που δεν μπορείς να τον εντάξεις στο εθνικοφασιστικό ρεύμα, έχει «γραπωθεί» από τον πυρήνα του εθνικισμού, αρνούμενος την αναγνώριση των πιο στοιχειωδών εθνικών δικαιωμάτων του σλαβομακεδονικού λαού, το εθνικοφασιστικό ρεύμα αισθάνεται δικαιωμένο και αποκτά τη δυνατότητα να συντηρείται και να απλώνεται (ανεξάρτητα από το ότι δεν μπορεί πια να οργανώσει τα μαζικά συλλαλητήρια του απώτερου και του πρόσφατου παρελθόντος). Ετσι, αποκτούν ζωτικότητα και ξεπετιούνται τα «μαύρα βλαστάρια», αναζητώντας το δικό τους μέλλον κάτω από τον κοινοβουλευτικό ήλιο της αστικής Ελλάδας.

Ολη η πολιτική ζωή μετατοπίζεται προς τα δεξιά. Κι αυτό γίνεται πιο επικίνδυνο στις συνθήκες της ταξικής ήττας, της απογοήτευσης και της αποστράτευσης του εργατικού και του αγροτικού κινήματος. Κόσμος που έχει παραιτηθεί από κάθε διεκδίκηση εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, απέκτησε ξανά πολιτικό ενδιαφέρον με το «Μακεδονικό»! Και υπερασπίζεται μια άδικη υπόθεση, βουτηγμένος μέσα στην ιστορική άγνοια, τον ανορθολογισμό, τη μεγαλοϊδεάτικη παράνοια. Προς μεγάλη ικανοποίηση της αστικής τάξης, φυσικά...

Ιστορίες μπατσικής τρέλας

Η προϊσταμένη του Γραφείου Ενημέρωσης Δημοσιογράφων Θεσσαλίας, αστυνόμος Α' Βάια Ζύγρα, υπήρξε απλώς περιγραφική: *«Εντοπίστηκε από το Τμήμα Ασφάλειας Καρδίτσας μεγάλη φυτεία δενδρυλλίων κάνναβης στην ευρύτερη περιοχή της Καρδίτσας, αποτελούμενη από 10.500 περίπου δενδρύλλια κάνναβης. Για την υπόθεση συνελήφθη χθες (02-07-2018) το μεσημέρι στην Καρδίτσα, ένας 44χρονος, σε βάρος του οποίου σχηματίστηκε δικογραφία κακουργηματικού χαρακτήρα για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών, η οποία περιλαμβάνει ακόμη έναν 24χρονο συνεργό του που αναζητείται».*

Η σκυτάλη πέρασε στον γενικό περιφερειακό αστυνομικό διευθυντή Θεσσαλίας, υποστράτηγο Ιωάννη Τόλια, που... του έδωσε και κατάλαβε: *«Η καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών αποτελεί πρωταρχική και διαρκή προτεραιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας. (...) Μια τέτοια συντονισμένη αστυνομική δράση πραγματοποιήθηκε και χθες στην ευρύτερη περιοχή της Καρδίτσας, κατά τη διάρκεια της οποίας εντοπίστηκε η μεγαλύτερη φυτεία δενδρυλλίων κάνναβης έως τώρα στην Ελληνική Επικράτεια. Ο εντοπισμός της συγκεκριμένης φυτείας, η εκρίζωση και κατάσχεση πάνω από (10.500) δενδρυλλίων κάνναβης, αλλά και η σύλληψη του καλλιεργητή, αποτελούν ένα μεγάλο πλήγμα στην οργανωμένη καλλιέργεια και διακίνηση των ναρκωτικών. Θα ήθελα να συγχαρώ τους αστυνομικούς του Τμήματος Ασφάλειας Καρδίτσας, που συμμετείχαν τόσο στις έρευνες κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα όσο και στη χθεσινή συντονισμένη αστυνομική επιχείρηση, επιδεικνύοντας για ακόμη μια φορά τον* ***επαγγελματισμό*** *τους, την* ***επιχειρησιακή τους ετοιμότητα*** *και τον διαρκή ζήλο στην καταπολέμηση της μάστιγας των ναρκωτικών».*

Δε θα μπορούσε να μείνει χωρίς μερίδιο από τη δόξα ο διευθυντής της διεύθυνσης αστυνομίας Καρδίτσας, ταξίαρχος Δημήτριος Γατσουνιάς: *«Η επιτυχία αυτή, σε συνδυασμό και με άλλες παρόμοιες επιτυχίες που είχαμε στο παρελθόν, αποδεικνύει με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο τη* ***συστηματική και ευσυνείδητη εκπλήρωση του υπηρεσιακού καθήκοντος*** *από τους αστυνομικούς μας με σκοπό την εξασφάλιση ευμενέστερων συνθηκών διαβίωσης για την τοπική κοινωνία».*

Η σχετική ανάρτηση, που μπορεί να τη βρει κανείς ακόμα και τώρα στο επίσημο μπατσοσάιτ (http://www.astynomia.gr/index.php?option=ozo_content&lang=%27..%27&perform=view&id=80128&Itemid=2114&lang=) συνοδευόταν και από τέσσερις φωτογραφίες (η αστυνόμος Βαΐα, αδικήθηκε, καθώς δεν υπάρχει πουθενά). Μια μέρα μετά, ο συλληφθείς αφηνόταν ελεύθερος με σύμφωνη γνώμη ανακριτή και εισαγγελέα. Οι «καναβουριές» ήταν φυτεία βιομηχανικής κάνναβης, για την οποία ο καλλιεργητής (ο 24χρονος που «αναζητείτο», ανιψιός του ιδιοκτήτη του χωραφιού) είχε όλα τα νομιμοποιητικά έγγραφα από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Εννοείται πως στο μπατσοσάιτ δεν υπάρχει ούτε καν μια διορθωτική ανακοίνωση...

Σχέδιο ή απλώς ανάγκη;

Μια συνέντευξη του Ζόραν Ζάεφ στην ΕΡΤ, στην οποία είπε ότι οι διαδικασίες κύρωσης όλων των σημείων της Συμφωνίας των Πρεσπών από μακεδονικής πλευράς θα ολοκληρωθούν την άνοιξη, ήταν αρκετή για να πυροδοτήσει τη γνωστή σεναριολογία: «ο Ζάεφ, σε συνεννόηση με Ουάσινγκτον και το Βερολίνο, προσφέρει στον Τσίπρα την ευκαιρία να επιλέξει να πάει σε εκλογές την άνοιξη, μαζί με τις ευρωεκλογές, αφήνοντας την κύρωση της συμφωνίας από την ελληνική Βουλή ως πεσκέσι στην επόμενη πλειοψηφία».

Θα μπορούσε να είναι κι έτσι, όμως υπάρχουν βάσιμα αντεπιχειρήματα στο συγκεκριμένο σενάριο. Γιατί οι Αμερικανοί και οι Γερμανοί, που ενδιαφέρονται να κλείσει αυτό το ζήτημα, να επιτρέψουν στον Τσίπρα να το παραπέμψει στην επόμενη Βουλή, ρισκάροντας κάποια εμπλοκή, και να μην απαιτήσουν να κλείσει το θέμα άμεσα, δεδομένου ότι η σημερινή Βουλή έχει την πλειοψηφία για να κυρώσει τη συμφωνία; Γιατί ο Τσίπρας να τρενάρει το ζήτημα για τόσους μήνες, υφιστάμενος πολιτική φθορά, και να μην το κλείσει γρήγορα, ώστε στο μεταξύ να ξεχαστεί; Γιατί ο Τσίπρας να μην πάει σε εκλογές τώρα, με τη διαδικασία να παραμένει αναγκαστικά ανοιχτή κυρίως στη μακεδονική πλευρά, που είναι αυτή που πρέπει να ολοκληρώσει σοβαρότατες πολιτικές διαδικασίες;

Δεν είναι απαραίτητο αυτό που είπε ο Ζάεφ να είναι αποτέλεσμα μιας συνεννόησης προκειμένου να διευκολυνθεί ο Τσίπρας. Μπορεί να είναι απλώς η ανάγκη, που γεννά αυτό το χρονοδιάγραμμα. Στη Βόρεια Μακεδονία πρέπει να γίνει ένα δημοψήφισμα.

Δεν είναι υποχρεωτικό από τη συμφωνία, είναι όμως πολιτικά υποχρεωτικό για τον Ζάεφ. Μόνο αν κερδίσει το δημοψήφισμα μπορεί να ελπίζει ότι θα ολοκληρώσει όσα προβλέπει η συμφωνία και ταυτόχρονα θα γίνει ο ίδιος πολιτικά κυρίαρχος στη χώρα του (ας μην ξεχνάμε ότι ένας αστός πολιτικός δεν είναι μόνο διεκπεραιωτής εντολών των ιμπεριαλιστών, πρέπει ταυτόχρονα να εξασφαλίζει και το μέλλον του ίδιου και της κλίκας του). Το δημοψήφισμα θα γίνει τέλη Σεπτέμβρη με αρχές Οκτώβρη. Αν το αποτέλεσμα είναι υπέρ της συμφωνίας, ο Ζάεφ θα πρέπει μετά να ολοκληρώσει τη διαδικασία περνώντας τις προβλεπόμενες συνταγματικές αλλαγές. Ή θα επικαλεστεί το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος και θα απαιτήσει από την εθνικιστική αντιπολίτευση να υπακούσει στη λαϊκή θέληση και να ψηφίσει την αναθεώρηση του Συντάγματος (χρειάζονται τα 2/3 των βουλευτών, που δεν τα διαθέτουν ο Ζάεφ με τα αλβανικά κόμματα που συμμετέχουν στην κυβέρνησή του) ή θα πάει κατευθείαν σε εκλογές. Αν κερδίσει το δημοψήφισμα, θα είναι βλάκας να μην πάει σε εκλογές, ώστε να μεταφράσει τη δυναμική που θα έχει δημιουργηθεί, σε κοινοβουλευτική ενίσχυση του κόμματός του. Επομένως, θα φτάσουμε στον Νοέμβρη για να υπάρχει νέο κοινοβούλιο στη χώρα. Ακόμα και στις μπανανίες που λειτουργούν τυπικά σαν κοινοβουλευτικές δημοκρατίες, μια διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος θέλει δυο-τρεις μήνες για να ολοκληρωθεί. Ετσι, φτάνουμε στον Γενάρη-Φλεβάρη του 2019, αν όλα πάνε καλά.

Το τελευταίο το είπε ο ίδιος ο Ζάεφ , στο περιθώριο της συνόδου για τα δυτικά Βαλκάνια: «Τα πάντα θα έχουν τελειώσει έως τις 15 Ιανουαρίου, έτσι ώστε στη συνέχεια η ελληνική βουλή να επικυρώσει τη συμφωνία». Αυτό που φαίνεται ως «στήσιμο» μεταξύ Τσίπρα και Ζάεφ, το πιθανότερο είναι ότι πρόκειται για αναγκαστική διαδικασία. Για την οποία και οι δύο πλευρές ήταν ενήμερες. Ιδιαίτερα ο Τσίπρας που έχει και το πρόβλημα του Καμμένου. Είναι σίγουρο ότι είχε ενημερώσει σχετικά τον κυβερνητικό του εταίρο, γι' αυτό και ο Καμμένος, αρκετά πριν δώσει τη συνέντευξη στην ΕΡΤ ο Ζάεφ, έλεγε ότι η κύρωση δεν πρόκειται να έρθει στην ελληνική Βουλή πριν από την άνοιξη του 2019. Εκείνο που σίγουρα δεν είπε ο Τσίπρας στον κυβερνητικό του εταίρο είναι πότε σκοπεύει να κάνει εκλογές. Δεν αποκλείεται και να τον παραμύθιασε κιόλας. Ετσι κι αλλιώς, για τους Τσιπραίους ο Καμμένος είναι ένας τελειωμένος που απλώς τους εξασφαλίζει την απαραίτητη κυβερνητική πλειοψηφία.

Αν η ελληνική Βουλή πρέπει να κυρώσει τη συμφωνία περί τα τέλη Γενάρη με αρχές Φλεβάρη του 2019, ο Τσίπρας θα πρέπει να σκεφτεί αν τον συμφέρει να έχει μπροστά του εκλογές (π.χ. τον Μάη, μαζί με τις ευρωεκλογές), με φρέσκο το ζήτημα της κύρωσης της συμφωνίας, ή αν τον συμφέρει να κάνει εκλογές με το ζήτημα πίσω. Δηλαδή, να κάνει εκλογές πριν από την κύρωση της συμφωνίας, την οποία θα αφήσει για την επόμενη Βουλή. Δεν μπορούμε να ξέρουμε πώς σκέφτεται το συριζαίικο κογκλάβιο, ούτε και έχει ιδιαίτερη σημασία. Για ελιγμούς ενός αστικού κόμματος που ψάχνει την καλύτερη λύση για το δικό του συμφέρον πρόκειται.

Αν υπάρχει κάτι νέο τις τελευταίες μέρες, αυτό είναι τα τηλεφωνήματα του Μάικ Πενς σε Τσίπρα και Ζάεφ, στους οποίους ξαναμοίρασε συγχαρητήρια, λίγες μέρες πριν από τη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ. Ο Ζάεφ χρησιμοποιεί τέτοιες ενέργειες ως όπλο στην εσωτερική πολιτική αντιπαράθεση στη Μακεδονία. Φαίνεται ότι εκεί έχει εμπεδοθεί η αντίληψη ότι χωρίς την προστασία των ιμπεριαλιστών η χώρα δεν μπορεί να υπάρξει. Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι το ίδιο ισχύει και για την Ελλάδα και ότι του Τσίπρα θα του βγει σε καλό η εύνοια που του δείχνουν οι ιμπεριαλιστές ηγέτες. Θα το δείξει η κάλπη.

Ψώνια από το πανέρι...

Τι άλλο θ' ακούσουμε; Ο μηχανισμός προπαγάνδας της ΝΔ είπε στα «παπαγαλάκια» να γράψουν ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός ότι ένας ανεξάρτητος βουλευτής επιλέγει τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή να ενταχθεί στη ΝΔ και όχι σε κάποιο άλλο κόμμα. Αυτό, είπαν, είναι μια ακόμα ένδειξη της κυριαρχίας της ΝΔ στο πολιτικό σκηνικό. Δηλαδή, ο εκ του κόμματος Λεβέντη προερχόμενος, βουλευτής Λάρισας Γ. Κατσιαντώνης, ήταν μια τόσο τεράστια πολιτική προσωπικότητα, που σφάζονταν τα κόμματα για το ποιο θα τον πρωτοπάρει. Το ότι ο Κατσιαντώνης «επέλεξε» τη ΝΔ, δείχνει το δυναμισμό του κόμματος! Μ' άλλα λόγια, ο Κατσιαντώνης είναι κάτι σαν τον Κριστιάνο Ρονάλντο και ο Κούλης κάτι σαν τον Αντρέα Ανιέλι της Γιουβέντους, που κατάφερε να νικήσει τον Φλορεντίνο Πέρεθ-Τσίπρα!

Γιατί όχι; Οταν ο ΣΥΡΙΖΑ παίρνει τη Θοδώρα τη Μεγαλοοικονόμου, η οποία θα συμβάλλει τα μάλα στην πορεία προς το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό (όπως θα έλεγε και ο... φιλόσοφος Αριστείδης Μπαλτάς), γιατί να μη βαφτίσει η ΝΔ τεράστια μεταγραφή τον Κατσιαντώνη;

Εννοείται πως ο κάθε Κατσιαντώνης, ο οποίος από «μέλος της Ακαδημίας έρευνας παραδοσιακών χορών Ελασσόνας και του Χονοδρομικου ορειβατικού συλλόγου (ΧΟΣ) Ελασσόνας» (στο προσωπικό του facebook τα γράφει αυτά), βρέθηκε βουλευτής, κάτι που δεν το είχε δει ούτε στα πιο τρελά του όνειρα, δεν έκανε επιλογή κόμματος. Οταν ανεξαρτητοποιήθηκε, είχε κάνει ήδη το «ντιλ» και απλά περίμενε πότε η ΝΔ θα κρίνει ότι ο χρόνος είναι κατάλληλος για τη δημοσιοποίησή του.

Ασφαλώς και πρόκειται για κατάντια της αστικής πολιτικής. Να μην ξεχνάμε, όμως, ότι αυτή η πολιτική εξακολουθεί να κάνει μια χαρά τη δουλειά της στην υπηρεσία του καπιταλισμού. Με Θοδώρες και Κατσιαντώνηδες, με Μάρκου και Τζάκρη, με Λεβέντηδες και Καμμένους, με..., με..., με... Η πολιτική κρίση δημιουργεί τέτοια φαινόμενα, που από τους εραστές της «καθαρής δημοκρατίας» σχολιάζονται ως τερατογενέσεις και ξεπεσμός. Εμείς, όμως, πρέπει να εστιάζουμε το φακό μας στην ουσία. Στη λειτουργία της αστικής δημοκρατίας, που δεν άλλαξε, ούτε πρόκειται ν' αλλάξει.

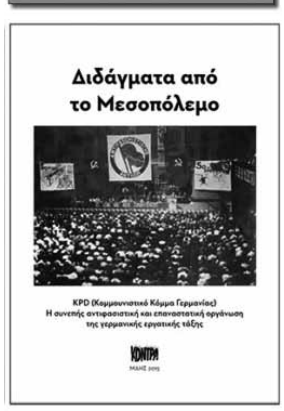

Ομολογία... μιζέριας

Σε άρθρο της στα «Νέα», η πασόκα (ή κιναλίστρια, αν θέλετε) Χριστοφιλοπούλου μας θυμίζει την «ολοκληρωμένη πρόταση» του ΚΙΝΑΛ για το εκλογικό σύστημα. Στο τέταρτο από τα πέντε σημεία διαβάζουμε: *«Τη διατήρηση του ορίου εισόδου ενός κόμματος στη Βουλή στο 3%, ώστε να μην έχουμε διαλυτικά φαινόμενα κατακερματισμού του πολιτικού μας συστήματος»*.

Ολοι ξέρουμε ότι το όριο εισόδου στη Βουλή τοποθετήθηκε προκειμένου να αποτραπεί η είσοδος στη Βουλή κομμάτων της τουρκικής μειονότητας της Θράκης. Οι ακραιφνείς εθνικιστές το λένε ευθέως. Για παράδειγμα, ο ανελίτης υφυπουργός Κουίκ, έλεγε προ καιρού ότι υπάρχει ένα «όριο ασφαλείας», που είναι το 2,5%, το οποίο «διασφαλίζει απόλυτα τα εθνικά μας θέματα». «Δεν μπορούμε για εθνικούς λόγους» να θεσπίσουμε όριο εισόδου κάτω από το 2,5%, τόνιζε. Και βέβαια, οι συριζαίοι διατήρησαν το 3% και στο νόμο που ψήφισαν θεσπίζοντας μια «μπασταρδεμένη» απλή αναλογική.

Η Χριστοφιλοπούλου, αντί να σιωπήσει... ντροπαλά, υποστηρίζει ότι το 3% είναι απαραίτητο για να μην κατακερματιστεί το πολιτικό σύστημα! Ομολογεί έτσι -μάλλον χωρίς να το καταλαβαίνει- ότι αν δεν υπάρχει το 3%, το ΚΙΝΑΛ μπορεί να βαρέσει διάλυση, αφού οι διάφοροι βαρονίσκοι της «Κεντροαριστεράς» θα μπορούν να μπουν (ή να ελπίζουν ότι θα μπουν) και μόνοι τους στη Βουλή, χωρίς το «σομπρέρο» του ΠΑΣΟΚ.

Οικογενειακές περιπέτειες

Με μια φιέστα για την «αναγέννηση της Αθήνας με όχημα τον Πολιτισμό και εμβληματικό σημείο αναφοράς το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο» η Ολγα Κεφαλογιάννη σκόρπισε ανατριχίλα στο Ντοραίικο. Βέβαια, η Ολγα είναι τομεάρχης Πολιτισμού της ΝΔ και βουλευτίνα Α' Αθήνας, όμως όλοι ερμήνευσαν αυτή την κίνησή της σαν εκδήλωση υποψηφιότητας για το Δήμο Αθήνας. Δε θα μπορούσαν να ερμηνευτούν διαφορετικά ατάκες σαν κι αυτή: *«Η ανάπλαση του κέντρου της Αθήνας με επίκεντρο το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, η εξωστρέφεια του πολιτισμού και η σύνδεσή του με την κοινωνία και την οικονομία, είναι η δική μας απάντηση στην εγκατάλειψη της πρωτεύουσας από τη σημερινή κυβέρνηση. Γιατί* ***η Αθήνα χρειάζεται ένα νέο φιλόδοξο σχέδιο****. Ενα νέο όραμα που θα την οδηγήσει σε μια περίοδο ακμής και ευημερίας.* ***Η πρωτεύουσα είναι ο καθρέφτης της χώρας****. Μια νέα Ελλάδα που αναπτύσσεται και ξεφεύγει από την κρίση που βιώνουμε, σημαίνει υποχρεωτικά και* ***μια νέα Αθήνα****»*.

Η Κεφαλογιάννη, από τότε που μετακόμισε από το Ρέθυμνο στην Α' Αθήνας, αφήνοντας την έδρα της Κρήτης σε άλλο μέλος του σογιού, κατάφερε να εκλεγεί δυο φορές πρώτη ανάμεσα στους βουλευτές της ΝΔ, «καταπίνοντας» μια φορά τον Αβραμόπουλο κι άλλη μια τη Μπακογιάννη. Εχει πίσω της έναν πανίσχυρο μηχανισμό, που της τον εξασφαλίζει όχι βέβαια η... προσωπικότητά της, αλλά το γεγονός ότι είναι πρωτανιψιά των Βαρδινογιάννηδων (η μάνα της, αδερφή τους). Με δεδομένη και την αντιπαλότητα με τον αδερφό της, η Μπακογιάννη ξέρει ότι ο γιος της θα είναι χαμένος από χέρι, αν δοκιμάσει να τραβήξει το σκοινί.

Σάββατο έγινε η φιέστα της Κεφαλογιάννη, Κυριακή ο Μπακογιάννης έπιασε πρωί-πρωί στασίδι στου Αυτιά, για να πει -για πρώτη φορά- ότι «προφανώς η Αθήνα ενδιαφέρει τους πάντες» και ότι «μια χώρα που δεν είναι άξια να τακτοποιήσει την πρωτεύουσά της και να της δώσει τη θέση που της αξίζει στον παγκόσμιο χάρτη, δεν είναι στην πραγματικότητα άξια να βγει από την κρίση». Συμπλήρωσε με νόημα ότι «έχει ακόμα πάρα πολλή δουλειά και **οι εκλογές απέχουν**», δεν παρέλειψε όμως να συμπληρώσει ότι αυτός «μεταξύ Καρπενησίου και Αθηνών μεγάλωσε» και ότι «τα παιδιά μου εδώ ζουν» (στην Αθήνα). Και κατέληξε με νόημα: «Αλλά χαλαρά. **Αυτή τη στιγμή**, η δικιά μου υποχρέωση είναι να υπηρετήσω το λαό της Περιφέρειας της Στερεάς Ελλάδος κι αυτό θα συνεχίσω να κάνω μέχρι τέλους».

Μια μέρα μετά την εμφάνιση του υιού στου Αυτιά, η μάνα ανακύκλωσε μια παλιά φημολογία, που τη θέλει να εγκαταλείπει την Α' Αθήνας και να κατεβαίνει υποψήφια στα Χανιά. Εκεί, βέβαια, δε θα έχει πρόβλημα εκλογής (δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί), όμως η φημολογία για μια τέτοια μετακίνηση έχει συγκεκριμένο στόχο. Απευθύνεται στον αδελφό Κούλη και του υπενθυμίζει τα καθήκοντά του έναντι της οικογένειας: «Θα δώσεις το χρίσμα για το Δήμο Αθήνας στο γιο μου κι εγώ θα κατέβω στα πάτρια εδάφη, για να μην πει κανείς ότι μάνα και γιος κάνουμε φέουδό μας την Αθήνα». Κι αν οι Βαρδινογιάννηδες απαιτήσουν να πάρει το χρίσμα η ανιψιά τους Ολγα; Μπορεί ο Κούλης να τους πει όχι; Και να μπορούσε, μια χαρά θα του ερχόταν η απαίτησή τους ως άλλοθι, γιατί ξέρει ότι η αδερφή του θέλει να δει το γιο της αρχηγό της ΝΔ και πρωθυπουργό, με ενδιάμεσο σκαλί τη δημαρχία Αθήνας. Αν το χρίσμα πάει στην Κεφαλογιάννη, τότε η Ντόρα θα απαιτήσει να κατέβει ο γιος της στην Α' Αθήνας, όπου έχει ήδη γερό μηχανισμό, και η ίδια να κατέβει στα Χανιά. Κι αν ο Κούλης της πει «ή εσύ ή ο γιος σου, όχι και οι δύο»; Δράματα οικογενειακά...

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Πέρασαν 29 χρόνια από τη διακοσιοστή επέτειο της γαλλικής επανάστασης, ημέρα την οποία διάλεξε ο Ανδρέας Παπανδρέου για να παντρευτεί τη Δήμητρα Λιάνη.

Στις επετείους των ημερών (15 Ιουλίου) συγκαταλέγονται ασφαλώς και τα 71α γενέθλια της Καμίλα, που αποκτούν ιδιαίτερο βάρος τώρα που ως φιλελληνίς ήρθε και είδε από κοντά τους ιθαγενείς, ομού μετά του καλού της. Και βέβαια, η 16η Ιουλίου και τα 64α γενέθλια μιας άλλης φιλελληνίδος και επιστήθιας πρωθυπουργικής φίλης, της εκ Γερμανίας Αγγέλας.

Μπορεί σε μερικούς ο εθνικισμός και ο φασισμός να φαντάζουν «φρούτα» χωρίς αδιάκοπη ιστορική συνέχεια, αλλά ακόμη και όταν θεωρητικά ήταν αδρανείς, είχαν την παρουσία τους. Η «κοσμοπολίτικη» Ρόδος, που σήμερα τρέφεται σχεδόν αποκλειστικά από τον τουρισμό της, έγινε το σκηνικό βίαιων συγκρούσεων στις 20 Ιουλίου του μακρινού 1980, λόγω δρομολόγησης τουριστικού σκάφους από και προς την Τουρκία. Τότε ο «Αττίλας» ήταν ακόμη νωπός και δημιουργούσε εύκολα αντιτουρκικό μένος, γι' αυτό είχαμε μολότοφ, οδοφράγματα και δακρυγόνα, δύο αστυνομικούς τραυματίες από κυνηγετική καραμπίνα (!) και δεκάδες τραυματίες διαδηλωτές. Μετά ήρθαν οι ωραίες λίρες (τα γρόσια ντε, στυλοβάτες της ελληνικής οικονομίας για τέσσερις αιώνες) και η άνθηση της «τουριστικής βιομηχανίας», συνεπακόλουθα δε και το καμάρι για τις τουρκικές (και άλλες) σημαίες των σκαφών που ελλιμενίζονται και λικνίζονται εκεί τα καλοκαίρια και όχι μόνον και ω χειμώνων...

Αποσπάσματα από ανακοίνωση για την ακύρωση παράστασης στο θέατρο του λόφου του Στρέφη: «Τα ΜΑΤ μάς περίμεναν με ρητές εντολές -όπως μας δήλωσαν- να μην επιτρέψουν να γίνει οποιαδήποτε εκδήλωση που δεν είχε την έγκριση του δήμου της Αθήνας (...) Ο δημόσιος χώρος αποτελεί νησίδα ελευθερίας για αυτές και αυτούς που τον χρησιμοποιούν καθημερινά. Για εκείνες και εκείνους για τους οποίους είναι σημείο συνάντησης, δημιουργίας και ζύμωσης μακριά από εμπορευματικές λογικές. Ανήκει σε αυτές και αυτούς που λιώνουν τον παγωμένο χρόνο και χώρο της μητρόπολης και τον κάνουν ζωή. Αντ' αυτού, βιώνουμε την καταστολή της ελεύθερης έκφρασης στο δημόσιο χώρο, εκτός αν έχει εγκριθεί από τη δημοτική αρχή. Τι άλλο μπορεί να φέρει όμως συνειρμικά στο μυαλό αυτή η πρακτική, πέρα από τη λογοκρισία και το "γύψο"; Αυτό είναι ένα θέμα βαθιά πολιτικό που ζητάει άμεση απάντηση κοινωνική. Ο δήμος Αθηναίων όμως δεν είναι μόνος σ' αυτόν τον κατήφορο. Ο Καμίνης δεν είναι τίποτα παραπάνω από άλλο ένα γρανάζι στο μηχανισμό καταστολής και ελέγχου των γειτονιών και των κινημάτων. Ουσιαστικά ο δήμος Αθηναίων ακολουθεί κατά γράμμα τις κεντρικές κυβερνητικές πολιτικές επιλογές όπου οτιδήποτε δεν αναπαράγει χρήμα καταστέλλεται. Μια ατζέντα που προωθεί "άρτο και θεάματα" με χορηγούς τους μεγάλους κεφαλαιοκράτες και με σαφή σκοπό τη χειραγώγηση της κοινωνίας, που συμπιέζει τον πολιτισμό σε ιδρύματα εφοπλιστών και επιτίθεται σε ό,τι ελευθεριακό και αυτοοργανωμένο. Μια δυστοπική εικόνα ενός παρόντος που θα κάνουμε τα πάντα να αλλάξουμε και ενός μέλλοντος που αρνούμαστε να ζήσουμε. Και αυτό είναι ένα θέμα κοινωνικό που ζητάει άμεση απάντηση πολιτική. Τέλος, δεν μπορούμε να μην δηλώσουμε την απέχθειά μας για την εικόνα του υπέροχου υπαίθριου θεάτρου του λόφου του Στρέφη τη στιγμή που αποχωρούν οι θίασοί μας, κουβαλώντας τα κοστούμια και τα σκηνικά, για να πάρουν τη θέση τους τα ΜΑΤ κουβαλώντας τις ασπίδες και τα όπλα τους. Και αυτό είναι ένα θέμα αισθητικό που μας κάνει και ξερνάμε. Εμείς πιστεύουμε πως τα θέατρα ανήκουν στους θιάσους, όπως η γη στους καλλιεργητές της και τα εργοστάσια στους εργάτες τους και δηλώνουμε πως θα συνεχίσουμε να κάνουμε το θέατρο που πρεσβεύουμε, στο δημόσιο χώρο και στις κινηματικές εκδηλώσεις, κόντρα σε αφεντικά, καταστολή, κεφάλαιο. Πάντα με αγάπη για την τέχνη μας, συντροφικά, ενωτικά, με όπλο την αλληλεγγύη και τον αλληλοσεβασμό, μέχρι να φτιάξουμε την κοινωνία στην οποία κάθε γειτονιά θα έχει ένα θέατρο στην πλατεία της και κάθε παρέα θα φτιάχνει και θα μοιράζεται με τους άλλους την τέχνη της, πέρα από ειδικούς και αυθεντίες, χωρίς την άδεια κανενός» («Buffonata» – «Τσιριτσάντσουλες»).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Το ποδόσφαιρο τελικά είναι «άσωτο», ούτε το 2018 πήγε σπίτι!

Αργησαν αλλά άρχισαν τα όργανα στην ποδοσφαιρική ΑΕΚ, αφού οι μέχρι σήμερα μηδέν μεταγραφές δείχνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι κάτι δεν πάει καλά στο κιτρινόμαυρο στρατόπεδο. Ο Μελισσανίδης μέχρι στιγμής έχει καταφέρει να χρησιμοποιήσει υπέρ του την ανέγερση της Αγια-Σοφιάς και να κρατήσει σε «καταστολή» τον κόσμο της ΑΕΚ. Τα παπαγαλάκια του είχαν καταφέρει να περάσουν το μήνυμα ότι ο πρόεδρος δουλεύει στο παρασκήνιο και χωρίς πολλές φανφάρες και ότι η ομάδα θα ενισχυθεί σημαντικά για να μπορέσει να πρωταγωνιστήσει τη νέα αγωνιστική περίοδο σε Ελλάδα και Ευρώπη. Ομως το τελευταίο διάστημα η κατάσταση άλλαξε, αφενός γιατί δεν υπάρχει κάποια χειροπιαστή απόδειξη στο θέμα των μεταγραφών (αντίθετα, υπάρχουν μεταγραφικά «ναυάγια» τύπου Πονσέ) και αφετέρου γιατί στο σύνολο σχεδόν του αθλητικού Τύπου υπάρχουν δημοσιεύματα που αναφέρονται σε διάσταση απόψεων και άσχημο κλίμα ανάμεσα στον προπονητή Μαρίνο Ουζουνίδη και τον τεχνικό διευθυντή Νίκο Λυμπερόπουλο.

Αν και η επίσημη ΑΕΚ διέψευσε κατηγορηματικά ότι έχει αλλάξει ο μεταγραφικός σχεδιασμός της ομάδας και ότι υπάρχει ένταση στις σχέσεις των δυο πλευρών, από το ρεπορτάζ προκύπτει το αντίθετο. Είναι κοινό μυστικό ότι οι σχέσεις Ουζουνίδη και Λυμπερόπουλου είναι οριακές, αφού ο προπονητής έχει απορρίψει όλες σχεδόν τις μεταγραφικές προτάσεις του τεχνικού διευθυντή. Την αντίθεσή του φρόντισε να τη γνωστοποιήσει και με δήλωσή του, πριν από μερικές μέρες, τονίζοντας ότι αν δεν είναι εφικτό να έρθουν στην ομάδα οι παίχτες που έχει ζητήσει, θεωρεί καλύτερο να πορευτεί με το σημερινό ρόστερ και να γίνουν στη συνέχεια και ανάλογα με την αγωνιστική πορεία της ομάδας οι οποιεσδήποτε διορθωτικές κινήσεις. Η δήλωση Ουζουνίδη, εκτός από τον Λυμπερόπουλο, έχει στόχο και τον Μελισσανίδη, αφού ο προπονητής της ομάδας τού ζητάει να ξεκαθαρίσει τη θέση του και να βάλει το χέρι στην τσέπη για να κάνει μεταγραφές από το «πάνω» ράφι.

Οσοι γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα στο κιτρινόμαυρο στρατόπεδο θεωρούν ότι μέχρι την επιστροφή της ομάδας από την Πολωνία, όπου πραγματοποιεί την προετοιμασία της για την αγωνιστική χρονιά, δε θα υπάρξουν εξελίξεις. Επιπλέον, τονίζουν ότι αρχικά ο Μελισσανίδης έδειξε ότι θα έπαιρνε το μέρος του Ουζουνίδη στην κόντρα με τον Λυμπερόπουλο, αφού ο τελευταίος έχει χρεωθεί τον κακό μεταγραφικό σχεδιασμό και την έλλειψη μεταγραφών. Ομως μετά τις δηλώσεις του Ουζουνίδη, δεν έκρυψε τη δυσφορία του για τον προπονητή, αφού από μέρος της λύσης τον μετέτρεψε σε μέρος του προβλήματος. Μια ακόμη απόδειξη για την «εμπλοκή» που υπάρχει στις κιτρινόμαυρες μεταγραφές είναι και τα πρωτοσέλιδα της «Ψώρας», στα οποία τις τελευταίες μέρες δεν υπάρχουν σε περίοπτη θέση μεταγραφικοί στόχοι της ομάδας.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τον τρόπο που θα αντιμετωπίσει την κατάσταση ο Μελισσανίδης, ρισκάρουμε όμως την πρόβλεψη ότι θα κάνει μια καλή και ξαφνική μεταγραφική κίνηση, για να διαψεύσει όσους τον αμφισβητούν και να σταματήσει τη μουρμούρα στις τάξεις των κιτρινόμαυρων οπαδών. Είναι χρόνια στο κουρμπέτι και ξέρει ότι από τη στιγμή που το θέμα ήρθε στη δημοσιότητα, ο μόνος τρόπος για να ανατρέψει τη σημερινή κατάσταση είναι «να βάλει το χέρι στην τσέπη». Εκτός αν τα ζόρια από τις επιχειρηματικές του μπίζνες είναι πολύ μεγάλα (αναφερόμαστε στην υπόθεση με το αμερικανικό χρηματιστήριο), οπότε η γκρίνια των ΑΕΚτζήδων τον αφήνει αδιάφορο.

Τα οπαδικά αισθήματα της στήλης για τις εθνικές ομάδες είναι γνωστά, οπότε άπαντες έχουν καταλάβει ότι το Μουντιάλ της Ρωσίας ουσιαστικά τελείωσε το βράδυ της περασμένης Τετάρτης και απομένουν κάποιες ανούσιες λεπτομέρειες για την τυπική λήξη. Το Σαββατοκύριακο, λοιπόν, μπορούμε απερίσπαστοι να ασχοληθούμε με τα πολύ ενδιαφέροντα και άκρως συναρπαστικά πρωταθλήματα της 1ης και 2ης κατηγορίας της Φινλανδίας και της Νορβηγίας. Επίσης, οι αναγνώστες της στήλης γνωρίζουν ότι έχει τη δική της «αιρετική» άποψη, συχνά πηγαίνει κόντρα στο ρεύμα και δεν καταλαβαίνει από διλήμματα. Συνεπώς, μπορούν να καταλάβουν το λόγο που δε θα υποκύψει στον πειρασμό να ασχοληθεί με το ψευτοδίλημμα Γαλλία ή Κροατία και δε θα χαραμίσει το απόγευμα της Κυριακής για να παρακολουθήσει ποδόσφαιρο. Αλλωστε, σύμφωνα με τις προβλέψεις της ΕΜΥ, ο καιρός θα είναι αίθριος σε ολόκληρη την επικράτεια, οπότε η στήλη αντί να συνωστίζεται σε κάποια καφετέρια με ποδοσφαιρόφιλους που θα καπνίζουν και θα βρίζουν, θα επιλέξει να δροσίσει το θεσπέσιο κορμί της σε κάποια παραλία (για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι: σε κάποιο παραλιακό μαγαζί).

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε κάνει αναφορά στην κόντρα Βασιλειάδη – Super League σχετικά με το θέμα της αναδιάρθρωσης του πρωταθλήματος και είχαμε κάνει την πρόβλεψη ότι ο χρόνος δουλεύει υπέρ του Βασιλειάδη, ο οποίος έχει την πιο χειροπιαστή και την καλύτερη οικονομικά πρόταση για τις ομάδες που δεν έχουν εξασφαλίσει μέχρι σήμερα τηλεοπτική στέγη. Στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μετά την άκαρπη συνάντηση Βασιλειάδη-Λίγκας και με δεδομένη τη θέση του υφυπουργού ότι δε διαπραγματεύεται την πρότασή του, οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου μέτρησαν τις δυνάμεις τους και αποφάσισαν να ξαναγίνει ΔΣ της Λίγκας για να συζητήσουν τα νέα δεδομένα. Από τις «διαρροές» και τα σχετικά δημοσιεύματα προκύπτει ότι υπάρχει ισοπαλία 8-8 ανάμεσα σε αυτούς που αποδέχονται την πρόταση της κυβέρνησης για άμεση μείωση των ομάδων σε 12 και σε αυτούς που επιμένουν για σταδιακή μείωση αρχικά σε 14 ομάδες και στη συνέχεια, αφού σταθμιστούν τα δεδομένα, σε 12 ομάδες. Οι ομάδες που έχουν συνταχθεί με την πρόταση Βασιλειάδη είναι ΑΕΚ, Παναθηναϊκός, Αρης, Αστέρας Τρίπολης, Ατρόμητος, Παναιτωλικός, ΠΑΣ Γιάννενα και Ξάνθη, ενώ για να υιοθετηθεί η πρόταση χρειάζεται πλειοψηφία 3/4, δηλαδή 12 στις 16 ομάδες.

Τις επόμενες μέρες αναμένεται νέος κύκλος διαβουλεύσεων, ενώ από τη Λίγκα θα επιδιωχτεί να γίνει νέα συνάντηση των δυο πλευρών. Κίνηση καλής θέλησης γίνεται και από την κυβερνητική πλευρά, αφού «διαρροές» κύκλων του Βασιλειάδη αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο να υλοποιήσει τη δέσμευσή του για οικονομική στήριξη των ΠΑΕ μέσω της σύμπραξης ΕΡΤ - ΝΟΒΑ, αν έχει εγγυήσεις για μείωση των ομάδων σε 12. Προς το παρόν, η στήλη θα σχολιάσει τη συμμετοχή του Παναθηναϊκού στην πλευρά της κυβέρνησης. Ολα δείχνουν ότι τελικά οι πράσινοι θα πάνε με τον Μελισσανίδη. Σε κάποιες αθλητικές ιστοσελίδες υπάρχουν δημοσιεύματα που αναφέρονται σε έμμεση οικονομική στήριξη των πράσινων από τον Σαββίδη, μέσω της μεταγραφής του Μπεργκ στον δικέφαλο του Βορρά. Αν πραγματοποιηθεί αυτή η μεταγραφή, οι πράσινοι θα βάλουν στο ταμείο τους 5.000.000 ευρώ, όπως προβλέπεται στους όρους που υπάρχουν στο συμβόλαιο του Σουηδού, και αυτό από κάποιους θεωρείται σαν προσπάθεια στήριξης του Αλαφούζου προκειμένου να περάσουν οι πράσινοι στο αντιπολιτευόμενο μπλοκ.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Μέσα στα άσχημα νέα της βδομάδας, που κορυφώθηκαν από τον αποκλεισμό της Αγγλίας και την πρόωρη λήξη του Μουντιάλ, υπάρχει και κάτι ευχάριστο. Με ανάρτηση στον προσωπικό του λογαριασμό στο Instagram, ο Νίκος Παππάς ανακοίνωσε εμμέσως πλην σαφώς την παραμονή του στον Παναθηναϊκό. Οταν ξεκίνησαν οι συζητήσεις ανάμεσα στον παίχτη και την ΚΑΕ υπήρξε μια «ένταση» και κάποια δημοσιεύματα ανέφεραν ότι ο Γιαννακόπουλος είναι δυσαρεστημένος με τον παίχτη και οι πιθανότητες παραμονής του στην ομάδα είναι λίγες. Η πραγματικότητα έδειξε το αντίθετο και πλέον όλα δείχνουν ότι οι δυο πλευρές βρήκαν τη λύση. Με το περιεχόμενο της ανάρτησής του ο Παππάς δείχνει ότι μπορεί και πρέπει να είναι ο φυσικός ηγέτης της ομάδας. Βάζελος από τα γεννοφάσκια του, τόνισε ανήμερα των γενεθλίων του (έκλεισε τα 28 χρόνια του), ότι «είμαι εδώ που ονειρευόμουν να είμαι από παιδάκι... και θα συνεχίσω να είμαι». Το έχουμε γράψει, αλλά θα το ξαναγράψουμε, αφού είναι γνωστό ότι η επανάληψη είναι η μητέρα της μάθησης. Τηρουμένων των αναλογιών, ο Παππάς θυμίζει τον Φάνη Χριστόδουλου όσον αφορά το μπασκετικό ταλέντο και την άρνησή του να μπει στο «καλούπι» των προπονητικών συστημάτων. Επιπλέον, έχει και αντικαπιταλιστική πολιτική αναφορά που στις μέρες μας σπανίζει.

Η εντεκάδα που θα κατεβάσει στο γήπεδο το απόγευμα της Κυριακής ο Κος Πάπιας. Τσίπουρο χωρίς γλυκάνισο, παγωμένη μπίρα, σαρδέλα ψητή «παντρεμένη», χταπόδι κοκκινιστό, καλαμάρι στο κάρβουνο, ντάκος με κάπαρη, μελιντζανοσαλάτα καπνιστή, παραλία με βότσαλο, απαλό αεράκι, απέραντο γαλάζιο και καλή παρέα...

Dixi et salvavi animam meam

Ο πόλεμος που έρχεται δεν είν' ο πρώτος. Πριν απ' αυτόν γίνανε κι άλλοι πόλεμοι. Οταν ετέλειωσε ο τελευταίος, υπήρχαν νικητές και νικημένοι. Στους νικημένους, ο φτωχός λαός πέθαινε από την πείνα. Στους νικητές ο φτωχός λαός πέθαινε το ίδιο.

(Μπ. Μπρεχτ)

➤ Ούτε απολαύω, ούτε απολαμβάνω, ούτε απελαύνω: απολαύνω. Τούτο δε εστί τίτλος δημοσιεύματος στην εφημερίδα SPORTIME (6/7/2018, στήλη Τσίλι TIME, επιμέλεια Ν. Τσιλιπουνιδάκης). «Απολαύνουν τον έρωτά τους». Ο... συντάκτης «απέλασε» τη γλώσσα... Το σωστό: απολαύουν.

➤ Εύσημα: «Αλέκα, η φωνή της κοινής λογικής» (www.tovima.gr/opinions/article/?aid=99971).

➤ «Με απλή αναλογική οι αυτοδιοικητικές εκλογές τον Μάιο του 2019» - www.avgi.gr, 11/7/2018. Και... σωθήκαμε.

➤ Οπως και στις προηγούμενες.

➤ Κρετινίζμ κυνοβουλευτίκ.

➤ Συγχαρητήρια στο δήμαρχο Κ. Πελετίδη (Περισσού) από τον Θ. Δρίτσα. «Παρόλο που δε μας εμπιστευόταν, επέμεινε». Υπενθυμίζουμε ότι η γραμμή ΣΥΡΙΖΑ στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2014 ήταν ψήφιση του κ. Πελετίδη. Αμοιβαία εμπιστοσύνη, που λέμε...

➤ Κοντά 300.000 θέσεις εργασίας «έβγαλε» η –εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα- ΕΡΓΑΝΗ για το πρώτο εξάμηνο του 2018. Πώς λέμε, λαγό απ' το καπέλο...

➤ Μετά τη Μανωλάδα πυροβολισμοί κατά προσφύγων (αυτήν τη φορά) στη Μόρια. «Ο κατηγορούμενος ζήτησε και πήρε 48ωρη προθεσμία να απολογηθεί». Στο «ενεργητικό» του έχει δύο φόνους...

➤ Προθέρμανση Σύριζα και Περισσού για τις αυτοδιοικητικές εκλογές η παραχώρηση στο δήμο της παραλιακής ζώνης της Πάτρας (ο Περισσός, λίγο-πολύ, παρουσιάζει την Πάτρα ως «Κούγκι»...) (Ριζοσπάστης, 11/7/2018). Οσο για τη χρηματοδότηση, ε, έχει ο «θεός»...

➤ Είπε η υπουργός Αχτσιόγλου: «Ταύτιση θέσεων Μητσοτάκη-ΣΕΒ για το μοντέλο εργασίας». Τα κατά καιρούς εύσημα του συνδικάτου των καπιταλιστών στον Τσίπρα δεν τα έχει πληροφορηθεί ακόμη...

➤ Υπενθυμίζουμε ότι στις αυτοδιοικητικές εκλογές της Πάτρας (δεύτερος γύρος, 26-5-2014) σε 160.667 εγγεγραμμένους ψήφισαν 103.103 (ποσοστό αποχής 35,83%...).

➤ «Πληγή για όλο το ΝΑΤΟ η παράνομη κράτηση των δύο ελλήνων στρατιωτικών» - Α. Τσίπρας. ΝΑΤΟ(s)-ΝΑΤΟ(s) ο πρωθυπουργός...

➤ Τομέας Δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ: «Να καταστρέψουμε τους κόσμους που χωράνε λίγους μόνο». Σκέτος die hard motherfucker...

➤ Διαφημίζει το ποσό των 31,86 εκατ. ευρώ η ΑΥΓΗ (σε δήμους για ύδρευση και αποχέτευση). Τα αντιπλημμυρικά θα περιμένουν τις εκλογές... (για πολλοστή φορά).

➤ Ψηφαλάκια – and nothing else matters.

➤ Ομιλία Τσίπρα στον ΣΒΒΕ. Κάποιος να ειδοποιήσει το τμήμα δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ...

➤ Απογραφή αστέγων παρουσίασε η κ. με τα γεμιστά (υπουργός Ε.Κ.Α.Κ.Α).

➤ Το ΒΗΜΑ σκέφτεται για σένα: «Νέα σοβαρά προβλήματα στις μετακινήσεις με το Μετρό - Απεργία: Χωρίς Μετρό 11:00-17:00 η Αθήνα». Τι κι αν αυτή είναι στάση εργασίας...

➤ «Διαφορές» έχουν όμως και οι τρεις (together for ever, που είπε και ο Τσίπρας στον πρόεδρο Πάνο) στη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ.

➤ Με μια ψυχή.

➤ Ζουρ(λ)άρις αντιπρόεδρος Βουλής (και τα μυαλά στα κάγκελα).

➤ Βρετανία: to Brexit or not to Brexit? (That is not the question).

➤ Η μίζα (773.989,20 ελβετικά φράγκα) μπήκε (μέσα στις τσέπες) και ο Ακης (ένας είναι...) βγήκε από την ψειρού.

➤ «Θα το συζητήσουμε όταν έρθει η ώρα» - Μοσκοβισί για «το θέμα της αναστολής περικοπής των συντάξεων». Ψωνίσαμε από σβέρκο...

➤ «Ουδέτερη» η Σουηδία αλλά και θέλει ένταξη στο ΝΑΤΟ.

➤ Για τον Περισσό το τραγούδι (της Διεθνούς) λέει: Εμπρός της γης οι... ψηφισμένοι.

➤ Ψήφισέ τα κι άφησέ τα.

➤ Ωρέ.

➤ «Το Κ.Κ. Γαλλίας είχε τη δυνατότητα να ξεσηκώσει ολόκληρο το λαό ενάντια στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Είχε τη δυνατότητα να αποδείξει ότι ο Ραμαντιέ είναι ο Κουίσλιγκ της Αμερικής. Ηταν, ωστόσο, πράγματι απαραίτητο να αναμένει άλλες εκλογές για να κάνει κάτι τέτοιο; Ο σύντροφος Ντικλό επεδίωξε να μας καθησυχάσει λέγοντας ότι ο σοσιαλιστής Μολέ επανέλαβε πολλές φορές σχετικές αναφορές του ΚΚΓ σε μία ομιλία του. Ηταν απαραίτητο να αποδειχτεί στο λαό, στη σοσιαλδημοκρατική βάση, ότι ο Μολέ, όπως και ο Μπλουμ, είναι αντίθετος προς τα λαϊκά συμφέροντα. Τότε η πλειοψηφία του λαού, συμπεριλαμβανομένων αρκετών σοσιαλδημοκρατών, θα είχαν δει το πραγματικό πρόσωπο του Μολέ, και τότε ίσως ο Μολέ θα είχε υποχρεωθεί να χρησιμοποιήσει μια γλώσσα διαφορετική. Ο Ντικλό είπε ότι ο Ντε Γκολ προετοίμαζε ένοπλες ομάδες για να διαπράξουν προβοκάτσιες ενάντια στους κομμουνιστές. Εμένα μου φαίνεται ότι οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές και ο Ντε Γκολ έχουν αναλύσει την πορεία των εξελίξεων σε μεγαλύτερο βάθος από όσο οι σύντροφοί μας. Οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές βλέπουν ότι στην ανατολική Ευρώπη υπάρχουν κινήματα με κατεύθυνση το σοσιαλισμό και ότι και η Γαλλία, επίσης, θα μπορούσε να πάρει αυτόν το δρόμο. Αυτό σημαίνει ότι το ζήτημα είναι πολύ πιο σοβαρό από μια απλή διαμάχη για λίγες υπουργικές καρέκλες, και ότι οι ιμπεριαλιστές και ο Ντε Γκολ το καταλαβαίνουν πολύ καλά αυτό. Βλέπουμε, επίσης, ότι στη Γαλλία το ζήτημα δεν περιορίζεται στην εκδίωξη των κομμουνιστών από την κυβέρνηση, ότι σε αυτήν τη χώρα επιδιώκεται να καταπνιγεί το Κ.Κ. Σε μια παρόμοια κατάσταση δεν μπορούμε να παραμένουμε αδρανείς με τη δικαιολογία ότι δε θέλουμε να απομονωθούμε από τις μάζες. Οι γάλλοι σύντροφοι αυτοπροσδιορίζονται ως "κυβερνητικό" κόμμα. Ενα κομμουνιστικό κόμμα δεν μπορεί υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις να παραμένει "κυβερνητικό"!». Ανα Πάουκερ: Κριτική στα Κ.Κ. Γαλλίας και Ιταλίας στην 1η συνεδρίαση της Κομινφόρμ (25/9/1947).

Βασίλης

Κ Ολοι κοιτάζουν αριστερά (κάτι νατοϊκά ελικόπτερα που έκαναν επίδειξη) ο Τραμπ κοιτάζει προς την αντίθετη κατεύθυνση (το κενό). Ετσι, για να τους τη σπάσει. Τρολάροντας τον εαυτό του. Ο τύπος είναι καραγκιόζης, το έχουμε γράψει πολλές φορές. Μην παίρνετε όρκο, όμως, ότι τα καραγκιοζιλίκια τον αποκόβουν από τους αμερικανούς ψηφοφόρους. Μπορεί να γράφουν διάφορα οι αστοφιλελεύθερες αμερικάνικες φυλλάδες, όμως αυτές τις διαβάζουν άνθρωποι που ούτε ψήφισαν ούτε πρόκειται να ψηφίσουν τον Τραμπ. Οι ψηφοφόροι του τέτοια θέλουν. Καραγκιοζιλίκια, μαγκιά, θράσος, σπάσιμο των κανόνων διπλωματικής συμπεριφοράς.

Γι' αυτό και ο Τραμπ, με το που πάτησε το πόδι του στις Βρυξέλλες για τη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ, άρχισε τον εξάψαλμο ενάντια στη Γερμανία, η οποία κάνει μπίζνες με τη Ρωσία, αγοράζοντας φυσικό αέριο και κατασκευάζοντας και δεύτερο αγωγό του προγράμματος Nord Stream. Εμείς δίνουμε τόσα λεφτά στο ΝΑΤΟ, σας προστατεύουμε από τη Ρωσία κι εσείς συμπεριφέρεστε σαν αποικία της Ρωσίας. Βγάζετε κέρδη με τα δικά μας λεφτά. Εμπρός ν' αυξήσετε αμέσως τις στρατιωτικές δαπάνες σας στο 2% του ΑΕΠ. Αυτό ήταν το περιεχόμενο του εξάψαλμου κατά της Γερμανίας.

Του απάντησαν η Μέρκελ και ο Μάας, υποστήριξε τη Μέρκελ ο Μακρόν, αλλά στ' αποτέτοια του του Τραμπ. Τα δικά του μάτια είναι στραμμένα στα «αμερικανάκια», αυτά που μεγαλώνουν με ποπ κορν και πολεμικές ταινίες του Χόλιγουντ και θέλουν να βλέπουν τον πρόεδρό τους σαν υβρίδιο Σταλόνε, Σβαρτσενέγκερ και Γουίλις.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Μπορεί οι κυβερνήσεις να παίζουν τα δικά τους παιχνίδια, όμως για τη ΦΙΦΑ το ποδόσφαιρο είναι «καθαρή» μπίζνα. Και ο Τζιάνι Ινφαντίνο, ο πρόεδρος της ΦΙΦΑ, αντιλαμβάνεται το ρόλο του ως ρόλο μάνατζερ μιας τεράστιας καπιταλιστικής επιχείρησης. Πήρε, λοιπόν, μαζί του μερικά από τα «προϊόντα» μάρκετινγκ που διαθέτει η επιχείρηση που διευθύνει, κάποιους βεταράνους ποδοσφαιριστές, και τράβηξε για το Κρεμλίνο, προκειμένου να υποβάλει τα σέβη του στον Πούτιν και να τον ευχαριστήσει για τη συνεργασία. «Ολοι αισθανόμαστε ερωτευμένοι με τη Ρωσία» είπε ο Ινφαντίνο στον Πούτιν, συγκρατώντας με δυσκολία τα σάλια που έτρεχαν από το στόμα του. Ο Πούτιν, φυσικά, απόλαυσε τη στιγμή, περιστοιχιζόμενος από τους Λόταρ Ματέους (αριστερά), Ρίο Φέρντιναντ (δεξιά) και Πέτερ Σμάιχελ (πίσω), σε ρόλους γλαστρών που στολίζουν τον προσωπικό του θρίαμβο.

Η εποχη

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ, ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

epohi.gr

Εξδομαδιαία εφημερίδα της Αναναιωτικής Αριστεράς • Κυριακή 8 Ιουλίου 2018 • Αρ. φ. 1403 • 2 €

ΒΟΥΛΗ

Εύκολη συζήτηση για ένα δύσκολο έργο

Απάνθρωπα πολιτικά πειράματα σε βάρος των μετανοστών

◆ Δε συμμερίζεται το success story του μεγάρου Μαξίμου η συριζαϊκή ΕΠΟΧΗ. Οχι μόνο κατεβάζει τους πανηγυρικούς τόνους, αλλά εκφράζει και επιφυλάξεις. Δεν αναφέρεται στον Τσίπρα, αλλά στον Δραγασάκη και στον Τσακαλώτο. Και μιλά για «δυσκολίες, οι οποίες χρειάζεται να υπερπηδηθούν, ώστε η έξοδος από το πρόγραμμα να είναι πραγματικά είσοδος σε μια **δυνητικά** καλύτερη εποχή». Η εφημερίδα μας έχει περιγράψει αναλυτικά το χαρακτήρα του μετα-Μνημόνιου, οπότε η στήλη δεν έχει να προσθέσει κάτι περισσότερο. Τονίζουμε μόνο ότι αυτές οι «ντροπαλές» προσεγγίσεις, που μιλούν για «δυσκολίες» και για «δυνατότητες» δεν είναι αποτέλεσμα πολιτικής εντιμότητας. Είναι το άλλοθι του «παλαιού ΣΥΡΙΖΑ». Αλλοθι για τον ίδιο τους τον εαυτό πρωτίστως. Σύμφωνα με την παλιά «ευρωκομμουνιστική» θεωρία, η διαχείριση της εξουσίας είναι... μορφή της ταξικής πάλης. Φυσικά, στην πράξη, η διαχείριση της αστικής εξουσίας είναι απλώς... διαχείριση της αστικής εξουσίας. Διαχείριση προς όφελος του κεφάλαιου και σε βάρος του εργαζόμενου λαού.

◆ Το χάρτινο πλακάτ στην πλάτη της κοπέλας δε χρειάζεται επεξηγήσεις. Στη Λευκίμμη συντελείται ένα έγκλημα: κοινωνικό, περιβαλλοντικό, ταξικό. Κι επειδή οι κάτοικοι διαμαρτύρονται και αντιστέκονται, η «πρώτη φορά Αριστερά» εγκατέστησε καθεστώς αστυνομικής κατοχής από τα ΜΑΤ. Ο,τι κινείται θα καταστέλλεται. Με συνοπτικές διαδικασίες.

«Καθαρός διάδρομος» με τα «σκουπίδια» κάτω από το χαλί

Την ώρα που τα επιφορτισμένα με την προπαγάνδα στελέχη της κυβέρνησης, με επικεφαλής τον ίδιο τον Τσίπρα, επιδίδονται στο παιχνίδι των υποσχέσεων σχετικά με το προ-νομοθετημένο νέο πετσόκομμα των συντάξεων από 1.1.2019, ο Τσακαλώτος παίζει το ρόλο του οικονομικού... οδοκαθαριστή. Η φράση που του έχει καρφωθεί και την επαναλαμβάνει συνεχώς είναι ο «καθαρός διάδρομος». Την πρωτοείπε στη Βουλή, στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση για την απόφαση του Eurogroup, που προκάλεσε ο Μητσοτάκης, και έκτοτε την επαναλαμβάνει σαν χαλασμένο γραμμόφωνο.

Σε μια συνέντευξή του σε επαρχιακό τηλεοπτικό σταθμό (ΕΝΑ Channel Καβάλας), όλο για τον καθαρό διάδρομο μιλούσε (η μονοτονία έσπαγε μόνο όταν αποκαλούσε τον εαυτό του «Θεσσαλονικιό» και ΠΑΟΚτζή, για ευνόητους λόγους). «Έχουμε ένα καθαρό διάδρομο μπροστά μας και κάποια χρόνια να βελτιώσουμε την οικονομία ακόμα περισσότερο» - «Αυτός ο διάδρομος δεν είναι μόνο για τους ξένους επενδυτές, είναι και για τους έλληνες επενδυτές» - «Ποιες είναι αυτές οι λεπτομέρειες πίσω από τη συμφωνία, που μας δίνει την αισιοδοξία να έχουμε αυτό τον καθαρό διάδρομο» - «Η Ελλάδα έχει κερδίσει αυτόν τον καθαρό διάδρομο» - «Αν είναι τώρα να αγοράσει κάποιος ένα ομόλογο για δέκα χρόνια μπορεί να το αγοράσει γιατί ξέρουμε ότι έχουμε αυτόν τον διάδρομο».

Τι είναι, τέλος πάντων, αυτός ο «καθαρός διάδρομος» που στο στόμα του Τσακαλώτου παίρνει μεταφυσικές διαστάσεις; Είναι ο διάδρομος που οδηγεί στην «έξοδο στις αγορές». Είναι οι δυνατότητες δανεισμού του ελληνικού κράτους με όρους «λογικούς». Οπως δηλαδή δανειζόταν και πριν την κρίση που χτύπησε τον ελληνικό καπιταλισμό το 2009. Αυτή η δυνατότητα για τους κυβερνώντες και για την ελληνική αστική τάξη ισοδυναμεί με τη νέα «μεγάλη ιδέα του έθνους». Για τον ελληνικό λαό όμως;

Εάν βαθύνουμε λίγο στο θέμα, θα διαπιστώσουμε ότι βρισκόμαστε μπροστά στο ιδεολόγημα του 2010 (που το κατάπιαν αμάσητο και πολλοί αντικαπιταλιστές), ότι ο ελληνικός λαός αντιμετώπιζε μια «κρίση χρέους». Το ιδεολόγημα τώρα αντιστρέφεται: βγαίνουμε από την «κρίση χρέους». Πώς βγαίνουμε; Αποκτώντας τη δυνατότητα να δανειζόμαστε ξανά από τις «αγορές»! Πριν από μερικές εβδομάδες δημοσιεύσαμε τον πίνακα προβλέψεων για το χρέος, που υπάρχει στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2019-2022 (εγκρίθηκε από την τρόικα και ψηφίστηκε ως νόμος του κράτους από την ελληνική Βουλή). Σ' αυτόν τον πίνακα βλέπουμε ότι το χρέος (χωρίς να περιλαμβάνεται το βραχυπρόθεσμο, μέσω της έκδοσης εντόκων γραμματίων) το 2022 θα είναι κατά 2 δισ. μεγαλύτερο από αυτό του 2016 και περίπου 20 δισ. μεγαλύτερο από αυτό του 2009! Δηλαδή, μετά από δεκατρία χρόνια εφιαλτικής λιτότητας, χαρατσιών, αντεργατικών και αντιασφαλιστικών μέτρων, το χρέος θα είναι μεγαλύτερο!

Για ποια «έξοδο» μιλούν, λοιπόν; Ετσι, φτάνουμε στην ουσία του «καθαρού διάδρομου» του Τσακαλώτου. «Καθαρός διάδρομος» σημαίνει ότι οι «επενδυτές» (δηλαδή τα κοράκια του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου) δε θα έχουν κανέναν ενδοιασμό να δανείσουν το ελληνικό κράτος με «λογικά» επιτόκια, επειδή θα είναι σίγουροι ότι θα πάρουν και τους ετήσιους τόκους και την τιμή των ομολόγων τους στο ακέραιο, όταν αυτά λήξουν. Με απλά λόγια ο Τσακαλώτος λέει το εξής: «μας ρύθμισαν το χρέος πηγαίνοντας κάποιες λήξεις δέκα χρόνια πίσω, μεταφέροντας ισόχρονα την πληρωμή κάποιων τόκων και ρυθμίζοντας ένα επιτόκιο. Ετσι, μέχρι το 2032 το ελληνικό κράτος είναι σε θέση να πληρώνει τις ετήσιες τοκοχρεολυτικές δόσεις του, χωρίς τον κίνδυνο χρεοκοπίας. Μέχρι τότε -δηλαδή για 15 χρόνια από σήμερα- οι «επενδυτές» (οι διεθνείς τοκογλύφοι) ξέρουν ότι ο διάδρομος είναι καθαρός, ότι τα λεφτά τους θα τα πάρουν πίσω μαζί με τους τόκους τους. Δεν έχουν, λοιπόν, κανένα λόγο να μη μας δανείσουν».

Τι δε λέει ο Τσακαλώτος; Πρώτο, ποιες είναι οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες εξασφαλίζεται ο «καθαρός διάδρομος» και, δεύτερο, ποια θα είναι η κατάσταση όταν φτάσουμε στο τέρμα του «καθαρού διαδρόμου».

Η βασική προϋπόθεση είναι η συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής, μέσω του καθορισμού «πρωτογενών πλεονασμάτων» 3,5% του ΑΕΠ κάθε χρόνο μέχρι και το 2022, 2,2% του ΑΕΠ μέχρι το 2060. Και η κατάσταση στο τέρμα του «καθαρού διαδρόμου» θα είναι ένα χρέος στο ίδιο (αν όχι μεγαλύτερο) ύψος με το σημερινό και τοκοχρεολυτικές υποχρεώσεις «ασήκωτες», διότι θα έχουν μαζευτεί οι λήξεις των ομολόγων που παρατάθηκαν για μια δεκαετία, συν οι τόκοι που επίσης πήραν δεκαετή παράταση. Οπότε, η όποια κυβέρνηση το 2033 θα βρεθεί στη θέση που βρέθηκαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ το 2018: θα έχει μπροστά της τοκοχρεολυτικές δόσεις που δε θα μπορεί να «σηκώσει» και επειδή δε θα θέλει τη χρεοκοπία του ελληνικού κράτους, θα διαπραγματευθεί με τους ιμπεριαλιστές δανειστές μια νέα αναδιάρθρωση του χρέους. Και βέβαια, αυτή η διαπραγμάτευση θα φέρει μια ακόμα παράταση του μνημονιακού καθεστώτος.

Ο «διάδρομος» μπορεί να γίνεται μεσοπρόθεσμα «καθαρός» για τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, όμως τα «σκουπίδια», το χρέος, μπαίνουν κάτω από το χαλί, για ν' αποτελούν «στο διηνεκές» μια θηλιά γύρω από το λαιμό του ελληνικού λαού.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Σόιμπλε μόνο καλά λόγια είχε να πει για τον Τσακαλώτο. Δεν είναι μόνο που ο Τσακαλώτος ακολουθούσε υπάκουα ό,τι πρόσταζε η γερμανική πολιτική, ζητώντας μόνο κάποιες «διορθώσεις» που η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα μπορούσε να τις αξιοποιήσει προπαγανδιστικά. Είναι και που έχει προσχωρήσει πλήρως στη «λογική Σόιμπλε». Οπως και ο Βενιζέλος πριν απ' αυτόν, όταν έλεγε πως δεν έχει σημασία το χρέος, αλλά «το χρέος με όρους παρούσας αξίας». Δηλαδή, η δυνατότητα εξυπηρέτησης των ετήσιων τοκοχρεολυτικών δόσεων. Να μπορεί να τις αποπληρώνει το ελληνικό κράτος, στραγγαλίζοντας βεβαίως τον ελληνικό λαό και ξεπουλώντας «τα ασημικά» στους καπιταλιστές που ενδιαφέρονται να τα αγοράσουν «μπιρ παρά».

Οταν το 2016 και το 2017 από πλευράς ελληνικής κυβέρνησης ακούγονταν διάφορα για την ανάγκη «ελάφρυνσης του χρέους», ο Σόιμπλε απαντούσε ψυχρά: «Το χρέος το έχουμε ρυθμίσει μέχρι το 2022. Πάψτε να ασχολείστε με αυτό και επικεντρωθείτε στις μεταρρυθμίσεις που πρέπει να κάνετε» («οι Ελληνες πρέπει να κάνουν τα μαθήματά τους», όπως έλεγε η Μέρκελ στον Σαμαρά). Τι λέει τώρα ο Τσακαλώτος; *«Φέτος είχαμε μία πολύ καλή αντίδραση μετά τις 21 Ιουνίου και άρα αυτό μας δίνει τον καθαρό διάδρομο. Αν είναι τώρα να αγοράσει κάποιος ένα ομόλογο για δέκα χρόνια μπορεί να το αγοράσει γιατί ξέρουμε ότι έχουμε αυτόν τον διάδρομο».*

Η «λογική Σόιμπλε», χωρίς καμιά απόκλιση. Μια λογική «χρεοκεντρική». Το χρέος είναι η «ακοίμητος κανδήλα», της οποίας το λάδι δεν πρέπει να σωθεί ποτέ. Χρέος των πιστών ελλήνων «χρεοφυλάκων» είναι να εξασφαλίζουν αυτό το «λάδι». Να εξασφαλίζουν την ομαλή αποπληρωμή των τοκοχρεολυσίων, το ύψος των οποίων καθορίζουν -φυσικά- οι ίδιοι οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Αυτό δεν μπορεί να γίνει αλλιώς παρά με την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού και το ξεπούλημα της κρατικής περιουσίας.

βαθύ κόκκινο

Ιανός

Ο γάλλος πρόεδρος Εμμανουέλ Μακρόν, ο οποίος ονειρεύεται τον εαυτό του ως... Ναπολέοντα της ειρήνης, ως... μέγα αναμορφωτή της Ευρώπης, δήλωσε πρόσφατα ότι «τα πραγματικά σύνορα της Ευρώπης» είναι εκείνα που χωρίζουν τους «προοδευτικούς» από τους «εθνικιστές» και ότι η σύγκρουση αυτών των δύο ρευμάτων θα αποτελέσει το επίκεντρο των εκλογών για το Ευρωκοινοβούλιο το 2019. Είπε και άλλα, αναφερόμενος στη συμφωνία του Ιούνη μεταξύ Γερμανίας και Γαλλίας, η οποία αποτελεί «πραγματική πρόοδο», καθώς «επιτρέπει να θέσουμε τις βάσεις ενός προϋπολογισμού της Ευρωζώνης» και να εφαρμοστεί «ενιαία αμυντική πολιτική», όμως εμείς θα μείνουμε στον μανιχαϊστικό διαχωρισμό: «προοδευτικοί» VS «εθνικιστές».

Ως γνωστόν, ο μεσιέ Μακρόν... δεν είναι εθνικιστής. Το... διεθνισμό του τον απέδειξε με την πρώτη επίσκεψή του ως πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, η οποία έγινε στα γαλλικά στρατεύματα. Οχι σε κάποιο στρατόπεδο εντός Γαλλίας, αλλά στο Μάλι της Δυτικής Αφρικής, όπου περίπου 4.000 στρατιώτες της διαβόητης «Λεγεώνας» έχουν καταλάβει τη μισή χώρα. Είπαμε, όμως, ο μεσιέ Μακρόν... δεν είναι εθνικιστής.

Για την ακρίβεια, ο Μακρόν (και όχι μόνον αυτός) είναι ιμπεριαλιστής. Και ο ιμπεριαλισμός εμπεριέχει τον εθνικισμό, αφού στηρίζεται στην εξαγωγή κεφαλαίου σε εκτός εθνικού χώρου εδάφη και στην κατοχή σφαιρών επιρροής, είτε με οικονομικά και πολιτικά είτε και με στρατιωτικά μέσα.

Μέχρι πριν από μερικά χρόνια, η αντίθεση που προβαλλόταν μπροστά στα μάτια των ευρωπαίων ψηφοφόρων ήταν η «πρόοδος» ενάντια στη «συντήρηση», που εκφράζονταν πολιτικά μέσω της σοσιαλδημοκρατίας και των χριστιανοδημοκρατικών ή συντηρητικών κομμάτων, αντίστοιχα. Τώρα, η γραμμή μετακινήθηκε. Οι παλαιοί αντίπαλοι έγιναν... συμμαχητές στο στρατόπεδο της «προόδου», έχοντας απέναντί τους τους «εθνικιστές», τους οποίους μέχρι πρότινος αποκαλούσαν απλά «ευρωσκεπτικιστές». Ετσι, στο στρατόπεδο της «προόδου» βρίσκονται ο Μακρόν, η Μέρκελ, ο Σολτς, αλλά και ο «αριστερός» Τσίπρας με τον ακροδεξιό Καμμένο, και οι «αριστεροί σοσιαλιστές» Σάντσεθ. Και από την «άλλη πλευρά» βρίσκονται ο καραδεξιός Ορμπαν, ο ακόμα πιο καραδεξιός Κουρτς, ο νεοφασίστας Σαλβίνι, αλλά και οι «ριζοσπάστες» Γκρίλο και Ντι Μάιο (οι τελευταίοι, ως γνωστόν, συγκυβερνούν πλέον στην Ιταλία).

Ποιο είναι το κριτήριο μετακίνησης των πολιτικών συνόρων; Οι σχέσεις ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές χώρες (ανάμεσα στον ηγεμονικό γερμανο-γαλλικό άξονα και σε άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες, όπως η Ιταλία, η Βρετανία, η Αυστρία) και οι σχέσεις ανάμεσα σε κάποιες εξαρτημένες χώρες και τις ιμπεριαλιστικές χώρες.

Δε θα δυσκολευτεί κανείς να φτάσει στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για τυπική εκδήλωση πολιτικού οπορτουνισμού. Δεν υπάρχει, όμως, αστική πολιτική χωρίς οπορτουνισμό. Οι συμμαχίες αλλάζουν ακόμα και στις πολιτικές αναμετρήσεις, πόσω μάλλον σε περιόδους στις οποίες κυριαρχεί ο οικονομικός ανταγωνισμός χωρίς άμεση χρήση στρατιωτικής βίας. Γαλλία και Γερμανία βρέθηκαν σε αντίπαλα στρατόπεδα σε δυο παγκόσμιους πολέμους, όμως από τότε που διαμορφώθηκε ο γερμανο-γαλλικός άξονας, παραμένει ισχυρός, ανεξάρτητα από το πολιτικό χρώμα των κυβερνήσεων στις δυο χώρες. Ο βασικός αντίπαλος της δεξιάς Μέι, που προσπαθεί να διαχειριστεί την κρίση του Brexit, είναι η εξίσου δεξιά Μέρκελ.

Οπως η παλιά «αντίθεση» («πρόοδος» VS «συντήρηση»), έτσι και η νέα («πρόοδος» VS «εθνικισμός») είναι ψευδεπίγραφη. Ολα τα μέρη αυτών των αντιθέσεων («προοδευτικοί», «συντηρητικοί», «προοδευτικοσυντηρητικοί», «εθνικιστές») αποτελούν όψεις του αστικού Ιανού. Η βασική αντίθεση που διαπερνούσε και εξακολουθεί να διαπερνά (και) την Ευρωλάνδη είναι η αντίθεση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, ανάμεσα στην αστική και την εργατική τάξη. Μόνο που ο πόλεμος στη βάση αυτής της αντίθεσης εξακολουθεί -δυστυχώς- να είναι μονόπλευρος. Τον διεξάγουν σχεδόν χωρίς αντίσταση, οι δυνάμεις του κεφαλαίου.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση